

**H A T E
S P E E C H
A N D D I S C R I -
M I N A T O R Y
D I S C O U R S E
I N M E D I A
2 0 1 8
R E P O R T**

HDV
PUBLICATIONS

HRANT DINK FOUNDATION

Hrant Dink Foundation was established after the assassination of Hrant Dink in front of his newspaper Agos on January 19, 2007, in order to avoid similar pains and to continue Hrant Dink's legacy, his language and heart and his dream of a world that is more free and just. Democracy and human rights for everyone regardless of their ethnic, religious or cultural origin or gender is the Foundation's main principle.

The Foundation works for a Turkey and a world where freedom of expression is limitless and all differences are allowed, lived, appreciated, multiplied and conscience outweighs the way we look at today and the past. As the Hrant Dink Foundation 'our cause worth living' is a future where a culture of dialogue, peace and empathy prevails.

HATE SPEECH AND DISCRIMINATORY DISCOURSE IN MEDIA 2018 REPORT

ISBN 978-605-80712-3-0

project team

Ezgi Kan, Merve Nebioğlu, Şeyma Özkan, Funda Tekin, Gamze Tosun

project advisor

İdil Engindeniz

rapporteurs

Şeyma Özkan

Representation of Children in Print Media of Turkey - June 2018

İdil Engindeniz, Şeyma Özkan, Funda Tekin

"Saturday Mother/People" in National Press of Turkey – May 1995-September 2018

editing

Altuğ Yılmaz

design

Sera Dink

graphics applicaton

Selin Hamzaoglu

data visualization

Aren Arda Kaya

printed in

Apa Uniprint Basım Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Ömerli Mah. Hadımköy - İstanbul Cad. No. 159

34555 Arnavutköy, İstanbul

T: (212) 798 28 40

İstanbul, November 2019

© Hrant Dink Foundation Publications

Anarad Hıgutyun Binası Papa Roncalli Sokak No: 128

Harbiye, 34373 Şişli, İstanbul

T: 0212 240 33 61

F: 0212 240 33 94

info@hrantdink.org

www.hrantdink.org

Media Watch on Hate Speech Project is funded by Friedrich Naumann Foundation, Consulate General of Sweden, Istanbul Policy Center and Open Society Foundation. The views expressed in this report do not necessarily reflect the views of the funders.

**H A T E
S P E E C H
A N D D I S C R I -
M I N A T O R Y
D I S C O U R S E
I N M E D I A
2 0 1 8
R E P O R T**

**HDV
PUBLICATIONS**

CONTENTS

Foreword.....	7
About Media Watch on Hate Speech Project	9
CHAPTER I: HATE SPEECH IN PRINT MEDIA OF TURKEY – 2018.....	15
Media watch findings	17
Examples of hate speech in the print media	31
CHAPTER II: DISCRIMINATORY DISCOURSE REPORTS – 2018.....	81
REPRESENTATION OF CHILDREN IN PRINT MEDIA OF TURKEY – JUNE 2018 (EZGİ KOMAN, ŞEYMA ÖZKAN)	85
Introduction	87
Children rights and media	90
Print media analysis	96
What are the themes of news featuring children?	96
Children in violent stories	96
Children in danger	103
Children in the context of reports on education, culture, arts and sports	112

How stories about children presented in print media?	115
Childhood as a dramatic element	115
Childhood as a cause for humiliation	118
Conclusion	123
SATURDAY MOTHERS/PEOPLE IN NATIONAL PRESS OF TURKEY	
MAY 1995 - SEPTEMBER 2018	
(İDİL ENGİNDENİZ, ŞEYMA ÖZKAN, FUNDA TEKİN)	129
Introduction	131
General findings	135
How the articles are structured?	141
How are the Saturday Mothers/People referred to and defined in articles?	146
How are the perpetrators and “the disappeared” featured in articles ?	150
How are the Saturday Mothers/People positioned in articles?	152
Conclusion	161
GENERAL OVERVIEW.....	164

FOREWORD

Like many places in the world, in Turkey we witness the use of biased, prejudiced and discriminatory language in the media. Universal and national principles of journalism generally do not include references to hate speech and discriminatory discourse, but even when they do, media outlets sometimes violate them.

The provocative, racist and discriminatory language commonly used by the media –particularly in headlines and news titles– becomes an instrument that incites hatred and discrimination, cements stereotypes and allows prejudices against vulnerable groups to take root in society. Targeted individuals and groups become restless and silent, and are railroaded into giving up their essential democratic right to be involved in social and political life.

Discourse has the power to produce effects well beyond being a neutral instrument for expressing thoughts or describing events, and the language used in the media can directly affect social life, escalating social tensions and increasing polarization. Discourse, which can be analyzed only in reference to the historical and social context in which it is generated, affects the way people make sense of a fact or situation and how they position themselves¹

Types of discrimination such as prejudice, racism, xenophobia, sexism, and homophobia lie behind the use of hate speech and discriminatory discourse. Factors such as cultural identity and group characteristics influence the frequency of use of hate speech, and certain circumstances such as rising nationalism or intolerance against difference further increase the impact of hate speech.

Insofar as the media, often referred to as the fourth estate in addition to legislation, execution and jurisdiction, has the power to embrace diversity and difference, it can also be extremely influential in normalizing and fomenting conflict. When the media behaves irresponsibly and carelessly, it can very easily trigger and deepen racism and hatred, and worst of all, legitimize and justify such attitudes.

¹ Teun A. Van Dijk, “Discourse and Power” in *Hate Crimes and Hate Speech*, ed. Ayşe Çavdar and Aylin B. Yıldırım (İstanbul: Hrant Dink Foundation Publications, 2010), p. 16.

For many years, willingly or unwillingly, the media in Turkey has been one of the primary sources of hate speech and discriminatory discourse, considerably escalating the polarization within society. One of the main objectives of the Hrant Dink Foundation, which was founded in order to carry out the dreams and struggles of Hrant Dink, who had been portrayed as an enemy in the eyes of the society by the media, is to contribute to ending polarization and enmity in society. In this regard, a media monitoring work for identifying and exposing hate speech against ethnic, national and religious identities in the print media of Turkey has been carried out since 2009 as part of the “Media Watch on Hate Speech” project. In addition to research focusing on hate speech, discourses that are implicitly constructed and which convey discriminatory and marginalizing messages more covertly than hate speech are also included in the work as discriminatory discourse reports. Issued for assessing 2018 more broadly and providing a source text, “Hate Speech and Discriminatory Discourse in Media 2018 Report” includes qualitative and quantitative analyses of hate speech data for 2018, and also discriminatory discourse analysis of two topics (representation of children in print media and “The Saturday Mothers” [Cumartesi Anneleri/İnsanları]) that stood out this year.

We hope this report reveals the extent of polarizing discourse in society as well as the need for new language that respects human rights.

ABOUT MEDIA WATCH ON HATE SPEECH PROJECT

AIM AND SCOPE OF THE STUDY

The general objective of “Media Watch on Hate Speech” project is to contribute to efforts to combat racism and discrimination in Turkey. Considering the importance of civilian oversight of the media, it aims to strengthen respect for human rights and tolerance of differences in the media, to draw attention to discriminatory language and hate speech against groups targeted for certain characteristics of their identity, and to raise awareness.

The long-term aim of this project is to combat hate speech and discriminatory discourse, to enhance the media monitoring skills of non-governmental organizations, and to contribute to the development of mechanisms that make the language and methods used by media more egalitarian and respectful to social and cultural diversity, by working together with departments of communication and media studies.

As part of the “Media Watch on Hate Speech” project carried out by Hrant Dink Foundation, through monitoring national and local press in Turkey, texts that include discriminatory, marginalizing and targeting discourse are identified. Every four months, media monitoring reports, including qualitative and quantitative analyses based on these data, are issued. These reports are sent to NGOs, media outlets, and occupational unions of journalists and academics, and are also released on our website.²

In addition, as part of the project, meetings, seminars and trainings with NGO representatives, legal experts, academics, occupational organizations and journalists are organized in order to raise awareness about hate speech. Upon invitation from NGOs and related institutions, workshops and trainings are organized in order to exchange knowledge and experience. Moreover, international panel discussions are held, meetings on hate speech are organized at universities, and the findings of the project are discussed in order to inform people about the concept of hate speech, to provide opportunities for discussing the possible methods for combating discriminatory and racist discourse, and to encourage the media to use a more conscious language which respects human rights.

2 <https://hrantdink.org/en/asulis-en/activities/projects/media-watch-on-hate-speech>

In 2012, with the purpose of adding to the curriculum conceptual discussions on hate speech and ways of combating it, a draft syllabus titled “**Discrimination, Hate Speech and Media**” was prepared through close cooperation with academics and representatives of NGOs, and then shared with academics. Currently, the content of the syllabus is being developed in accordance with feedback from academics, and the work continues towards implementing the syllabus in universities.

In parallel with the curriculum work, a book study was conducted in December 2013 both for a supplementary source for the syllabus and for the general reader. Titled ***Media and Hate Speech: Concepts, Outlets, Discussions***, it is edited by Mahmut Çınar and prefaced by Fuat Keyman.

Since the 2015 fall semester, as part of a collaboration with **Istanbul Bilgi University Communication Department**, students taking the courses titled “Independent Interdisciplinary Work” (IWW) under the supervision of Assistant Prof. İtir Erhart and Associate Prof. Nazan Haydari Pekkan have been attending a workshop that focuses on media monitoring methods and hate speech, and contributing to the media scanning work led by the Hrant Dink Foundation throughout the semester.³

Continuing in 2018 as well, news discussion workshops facilitated discussions on discrimination, hate speech and rights-based journalism through the analysis of selected columns and articles. Moreover, in order to reach a wider audience, the findings from the media watch reports have been turned into infographics and published as booklets. Infographics and videos are also shared via social media.

The knowledge and experience on hate speech and discriminatory discourse gained thanks to work carried out since 2009 have paved the way for the founding of **ASULIS Discourse, Dialog and Democracy Laboratory** at the Hrant Dink Foundation as the first research center focusing on discourse in Turkey. Since the foundation of ASULIS in 2016, the project continues as a part of a broader study on discourse under the umbrella of the laboratory.

3 In this regard, we would like to thank the students of Bilgi University who contributed to media monitoring in 2018 and our volunteers for their contribution to the project and the process of issuing this report.

METHODOLOGY

As part of the media monitoring work focusing on hate speech against national, ethnic and religious identities, all national newspapers and approximately 500 local newspapers are monitored based on predetermined keywords (e.g. “Jew”, “Muslim”, “traitor”, “bigot”, “giaour”, “refugee”) via a system provided by a media monitoring center. Weekday editions of these publications are scanned for news articles and columns containing these keywords and items containing hate speech are thus found.

While the main focus is hate speech on the basis of **national, ethnic and religious identity**, striking examples of discourses targeting women and LGBTIs are also included in the reports. The critical discourse analysis method commonly used in media studies is employed in the analysis process. In order to determine specific indicators for the content and discourse of the media items, quantitative scaling is first used and then it is revealed in which newspapers, how and by which sources hate speech is generated most frequently, and who it targets.

In identifying hate speech in the news articles and columns, the Recommendation adopted by **the Committee of Ministers of the Council of Europe in 1997** is taken as a basis. “Hate speech”, as defined by the Council of Europe, “covers all forms of expression which spread, incite, promote or justify racial hatred, xenophobia, anti-Semitism or other forms of hatred based on intolerance, including intolerance expressed by aggressive nationalism and ethnocentrism, discrimination and hostility against minorities, migrants and people of immigrant origin.”

In accordance with the purpose and scope explained above, news articles identified as featuring hate speech are categorized based on qualitative characteristics of the adopted discourse. The categories of hate speech determined by international studies previously conducted in the field of discourse and in consideration of the country-specific lingual and cultural differences are as follows:

- 1 **exaggeration/attribution/distortion:** Any discourse that features negative generalization, distortion, exaggeration or negative attribution targeting a community as a whole, based on a specific individual or event (e.g. “Enough with Syrians”).
- 2 **swearing/insult/defamation:** Any discourse that contains swearing, insult or defamation about a community (e.g. “treacherous”, “traitor”, “immoral”).

- 3 **enmity/war discourse:** Any discourse that includes hostile, war-mongering expressions about a community (e.g. “Greek atrocity”).
- 4 **symbolization:** Any discourse that uses various aspects of one’s inherent identity as a basis of hate, humiliation or symbolization (e.g. “Will a Jew represent us in Eurovision?”)

CHAPTER I

HATE SPEECH

IN PRINT MEDIA OF TURKEY

2018

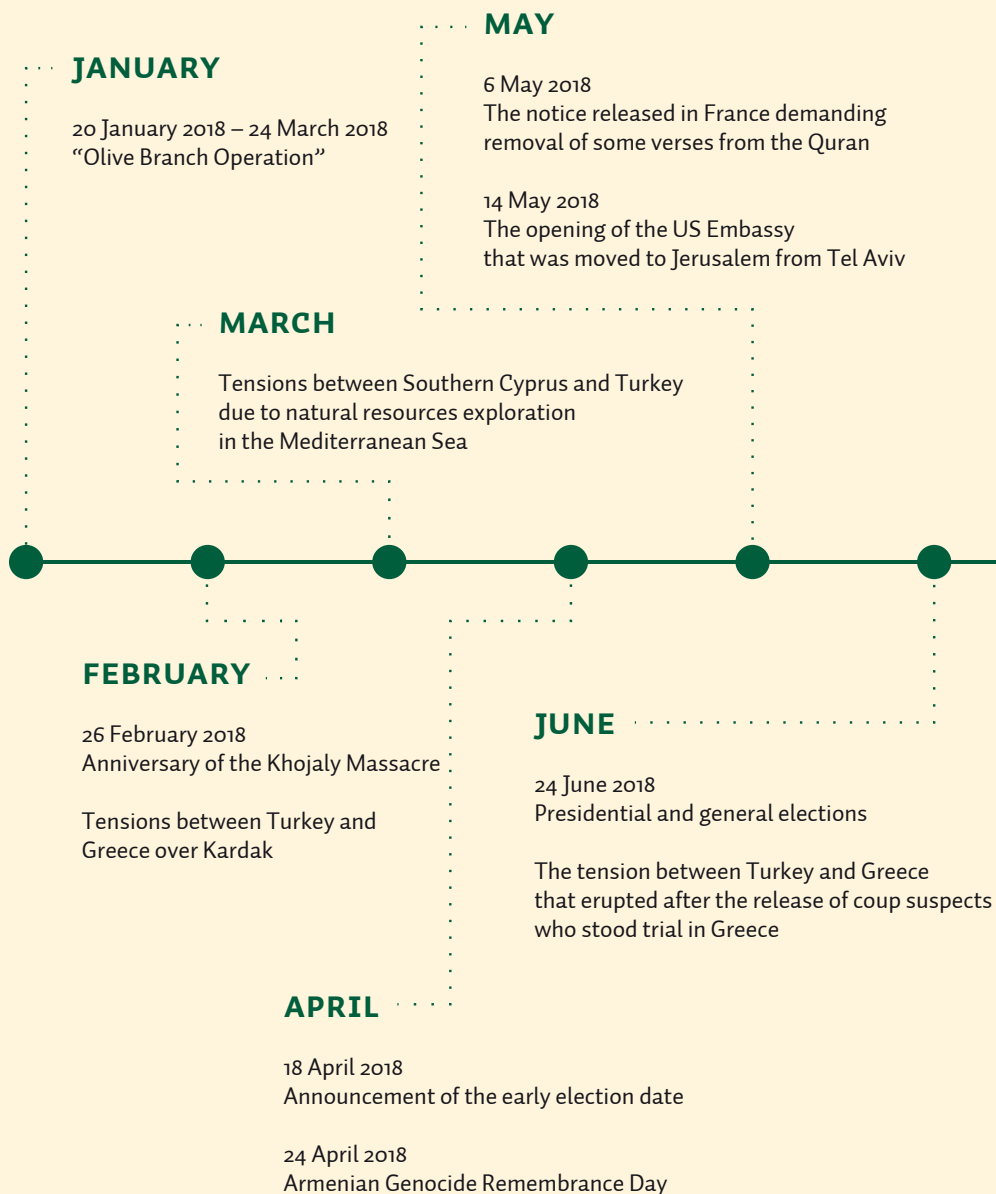
MEDIA WATCH FINDINGS

As part of “Media Watch on Hate Speech” project, **4,389 columns and news articles** targeting national, ethnic and religious groups were found in 2018. 205 publications generated hate speech against more than one group in different categories, and these articles were analyzed in accordance with the number of featured groups/categories (each evaluated separately). Thus, the total number of items reached 5,044. Within all this analyzed content, **6,517 hate speech items against 98 groups were found.**

In the January-April 2018 period, issues such as the “Olive Branch Operation” (January 20 – March 24), the Dutch Parliament’s vote to recognize the Armenian Genocide (February 22), the anniversary of the Khojaly Massacre (February 23), tensions between Turkey and Greece over Kardak (February 13), Armenian Genocide Remembrance Day (April 24), the Israeli-Palestinian conflict, and the presidential and general elections on June 24 contributed to the generation of hate speech.

In the May-August 2018 period, issues such as the notice released in France demanding removal of some verses from the Quran (May 6), the opening of the US Embassy that was moved to Jerusalem from Tel Aviv (May 14), the presidential and general elections of June 24, the tensions between Turkey and Greece that erupted after the release of coup suspects who stood trial in Greece, the anniversary of the Srebrenica Massacre (July 11), the anniversary of the July 15 coup attempt, the passing of the Jewish Nation State Law in the Israeli parliament (July 19), August 30 Victory Day and the diplomatic crisis between Turkey and the US over the trial of clergyman Brunson contributed to the generation of hate speech.

In the September-December 2018 period, issues such as the Israeli-Palestinian conflict, gas and oil exploration in the Mediterranean Sea by Southern Cyprus and Greece, the murder of journalist Cemal Kaşıkçı, human rights violations against refugees in Greece, local elections of March 31, and New Year and Christmas celebrations contributed to the generation of hate speech.

JULY

11 July 2018
Anniversary of the Srebrenica Massacre

19 July 2018
Passing of Jewish Nation State Law
in Israeli parliament

NOVEMBER

Human rights violations against
refugees in Greece

SEPTEMBER

Israeli-Palestinian conflict

AUGUST

August 30 Victory Day

Diplomatic crisis between Turkey and the US
over the trial of clergyman Brunson

DECEMBER

31 March 2019
Local election

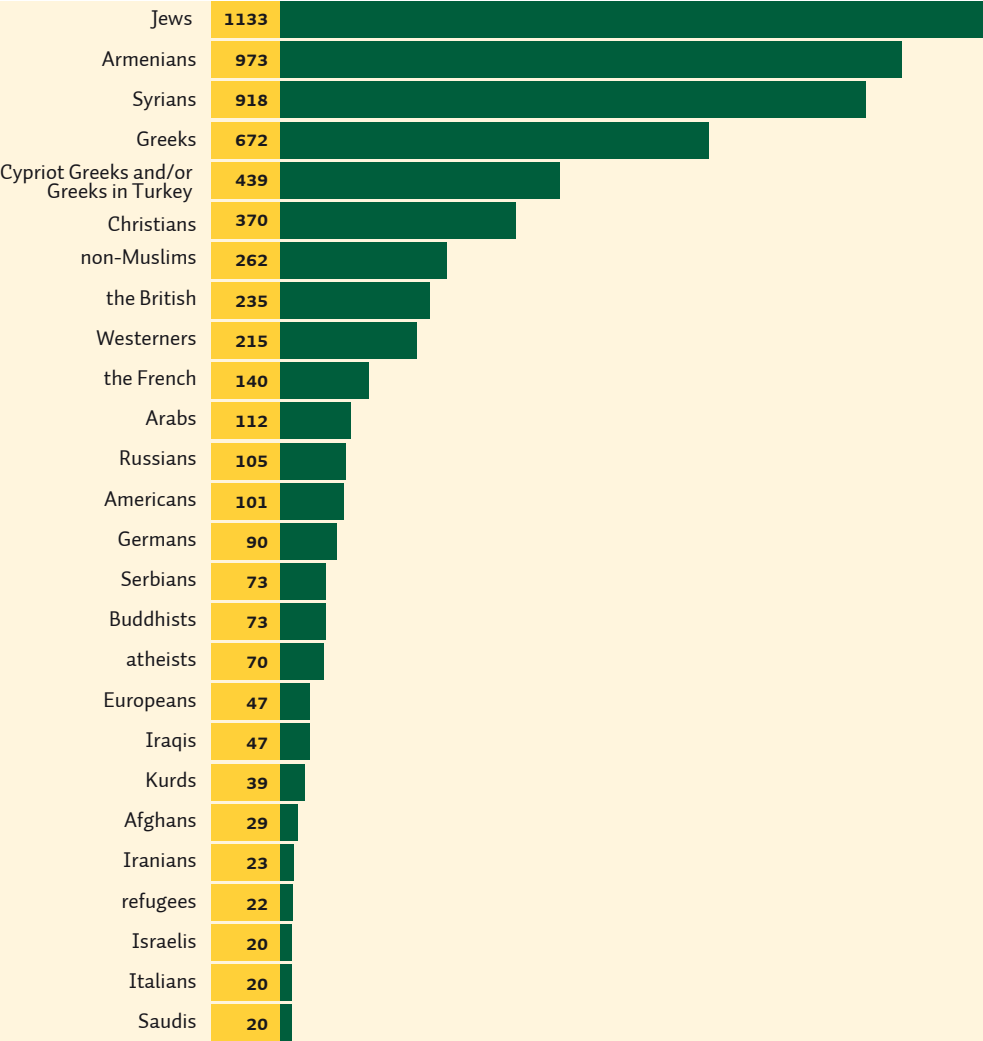
New Year and Christmas celebrations

OCTOBER

Murder of journalist Cemal Kaşıkçı

DISTRIBUTION OF CONTENT PER TARGETED GROUPS

Considering the distribution of hate speech produced more than 19 times per targeted groups in the analyzed items, we have the following table:

graph 1: Hate speech per targeted groups

In 2018,

Jews are

- identified with violence and portrayed as enemies, especially in articles covering the escalated Israeli-Palestinian conflict and tensions in Al-Aqsa Mosque,
- associated with violence as a community in articles reporting police intervention to Palestinians' commemoration ceremony on May 15 Nakba (catastrophe) day and protests against the US Embassy in Jerusalem on May 16,
- targeted after the passing of Jewish Nation State Law in Israeli Parliament on July 19,
- targeted by using Jewish identity in a generalized manner instead of referring to persons/institutions using terms such as "Israeli state", "Israel" or "Israeli Defense Forces",
- portrayed as the hidden power in conspiracy theories and presented as a threat against Turkey's national security,
- associated with many persons and institutions mentioned with unfavorable references in the media,
- subjected to the use of Jewish identity as an expression of insult;

Armenians are

- associated with violence in articles covering the Khojaly Massacre and April 24 Armenian Genocide Remembrance Day, and portrayed as enemies,
- mentioned in association with PKK and ASALA and identified with "terrorism",
- targeted in news articles and commentaries concerning the dispute between Azerbaijan and Armenia,
- associated with violence as a community in "National Struggle" narratives,
- labeled as the force behind "enemy" groups and persons.

Syrian refugees are

- systematically mentioned with criminal actions like murder, theft and harassment, and thus labeled as potential criminals,
- identified with security concerns and "terrorism",
- targeted because of their presence in Turkey in articles and columns on "Olive Branch Operation",

- presented as responsible for unfavorable economic conditions and unemployment,
- labeled as a threat against Turkey's demographic structure and generally as a source of unease and "tension".

Greeks are

- targeted in discussions about the trial of soldiers who took refuge in Greece after the July 15 coup attempt,
- labeled as a "threat against Turkey" because of the tensions in Kardak,
- portrayed as enemies in reference to past incidents,
- labeled as "a source of threat for Cypriot Turks" along with Cypriot Greeks in articles and columns about Cyprus,
- held responsible as a community for human rights violations against refugees in Greece,
- portrayed as enemies due to oil and gas exploration in the Mediterranean Sea.

Cypriot Greeks and/or Greeks in Turkey are

- portrayed as enemies due to oil and gas exploration in the Mediterranean Sea,
- associated with violence and massacre on the basis of clashes that took place in Cyprus in the past.

Christians are

- labeled as a threat by way of identifying the US, European countries and the EU with the Christian identity, with which Turkey has had diplomatic crises,
- presented as a threat to Turkey's national security,
- targeted in articles and columns upon the opening of the US Embassy that was moved to Jerusalem from Tel Aviv in May,
- portrayed as enemies in regard to the diplomatic crisis between Turkey and the US over the trial of clergyman Brunson,
- targeted due to New Year and Christmas celebrations.

Non-Muslims are

- portrayed as enemies with the use of the word "giaour" which is used as an expression of hatred and insult against non-Muslim identities in Turkey,

- mentioned as “giaour” in regard to the EU, European states, the US and political developments.

The British are

- associated with violence as a whole in narratives of World War I and the “National Struggle”,
- presented as an active force in “conspiracy theories”, defined as an enemy of “Muslim identity”.

Westerners are

- targeted by holding all Western societies responsible for diplomatic crises between Turkey, the EU, European states and the US,
- labeled as “immoral”, “perverted” and “corrupted” as a community,
- positioned as a threat to Muslims.

The French are

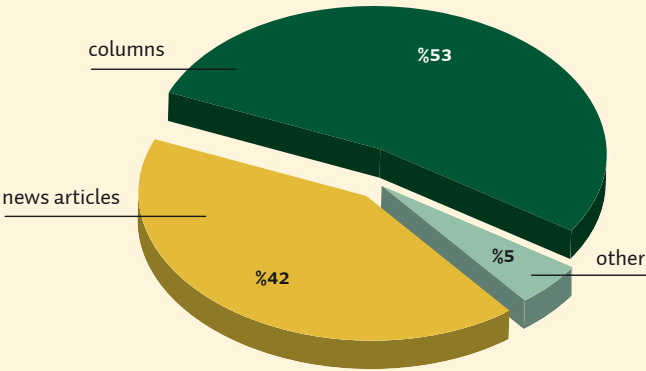
- positioned as a threat to Muslims after the notice that was released in France demanding removal of some verses from the Quran,
- associated with violence and massacre as a community in World War I and “National Struggle” narratives.

The groups subjected to hate speech in less than 20 items are as follows:

19 items	Bulgarians, deists
18 items	Evangelists
15 items	the Chinese
14 items	Croatians
11 items	Hindus
10 items	the Dutch
7 items	Africans, Alevis, Albanians, the Spanish, Pakistanis, Zoroastrians
5 items	Georgians, Indians, the Irish, Kazakhs, the Roma
4 items	Palestinians, Canadians, Montenegrins, Uzbeks
3 items	Bangladeshis, Chechens, the Japanese, Macedonians, Nestorians, the Sudanese, Syriacs, Shiites
2 items	Abkhazians, Belgians, Bosniacs, Cherkes people, the Danish, Yazidis, Catholics, Kyrgyzstanis, Lezgins, Pomaks, the Portuguese, Protestants, Somalians, Ukrainians
1 items	Asians, Austrians, the Myanmarese, Jafaris, Djiboutians, Eastern Turkistanis, the Druses, Ethiopians, the Gagauz, Guineans, South Koreans, Cypriot Turks, Coptic people, Koreans, the Laz, Libyans, Hungarians, Moldavians, the Myanmarese, Nigerians, Nusayris, Orthodox Christians, Romanians, Slavs, Slovenians, the Taiwanese, Turkistanis, Turkomen

DISTRIBUTION OF CONTENT PER TYPE, NEWSPAPER AND CATEGORY

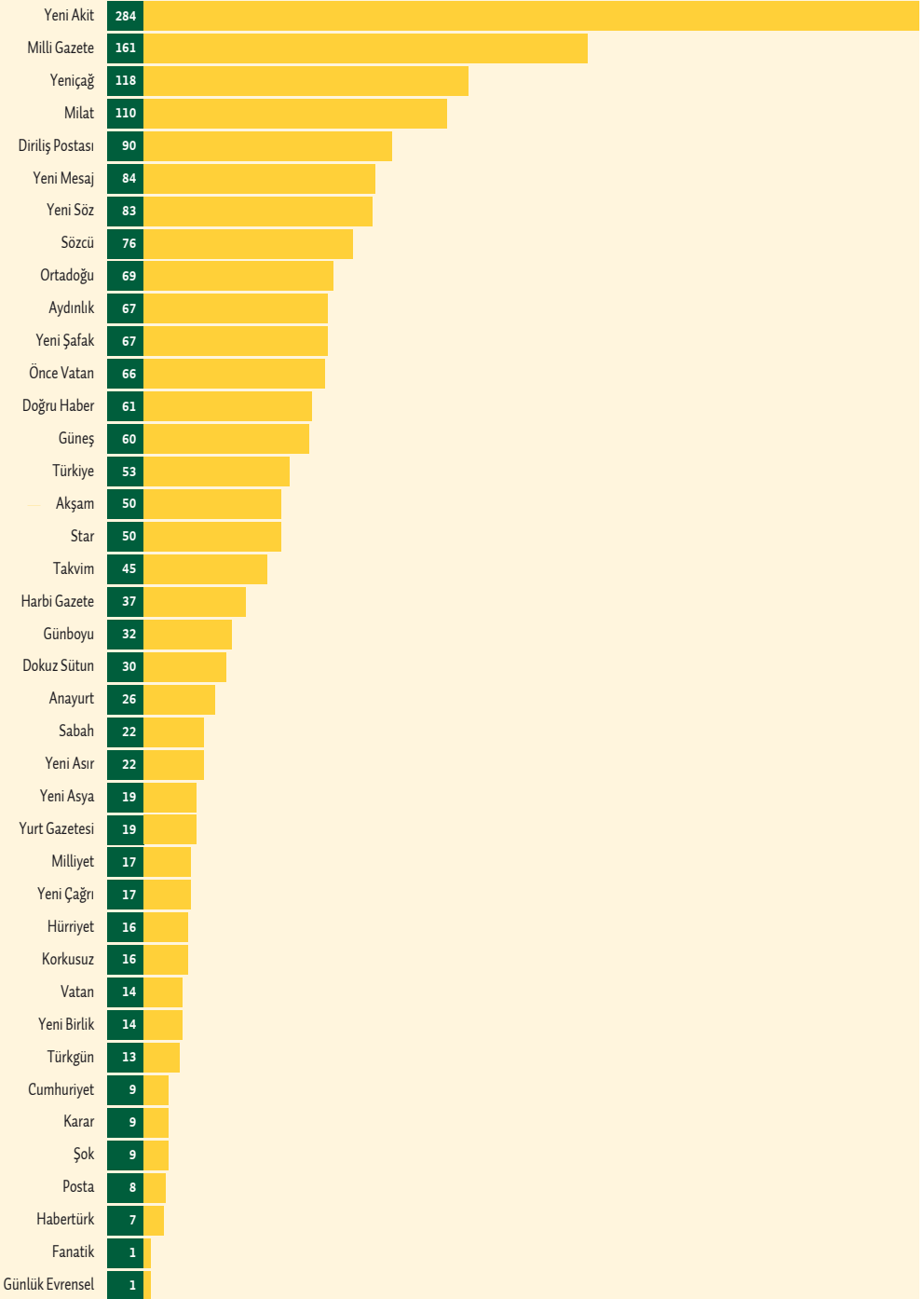
Excluding the repeated items, items analyzed in 2018 consist of **2,577 columns** and **2,054 news articles**. Media archive pages, files, articles published in the readers’ pages, book reviews/evaluations and similar items were analyzed under the title of “other”; hate speech was found in 217 items under this category.

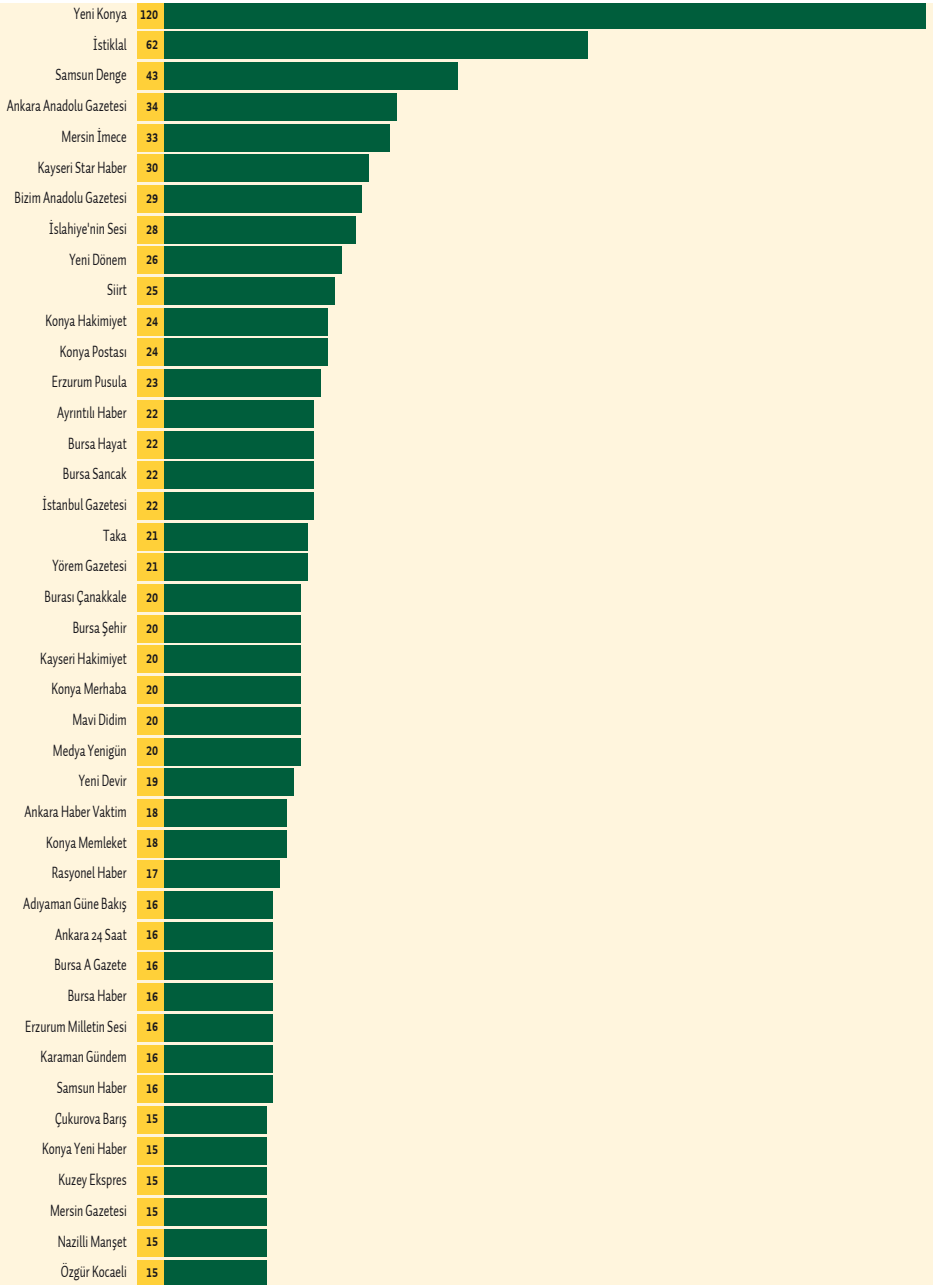
graph 2: Hate speech per type

graph 3: Hate speech in national and local press

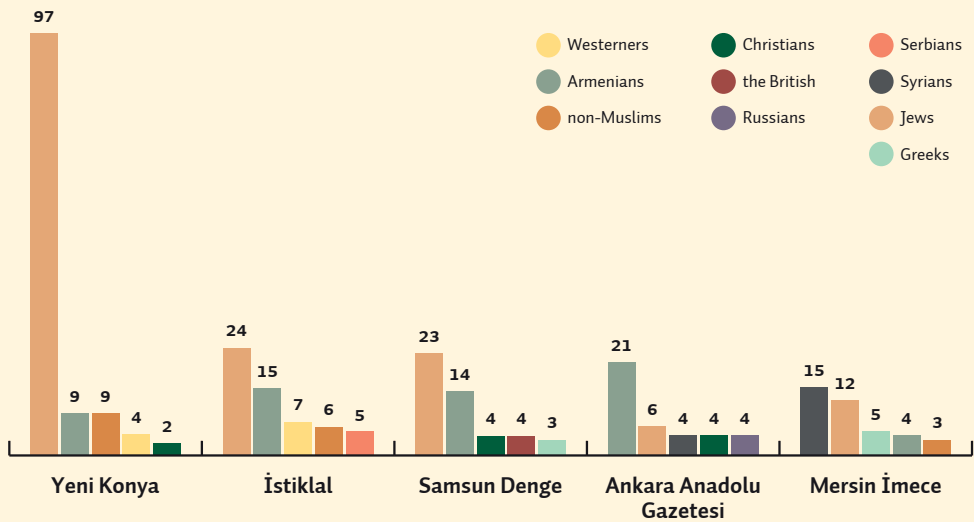
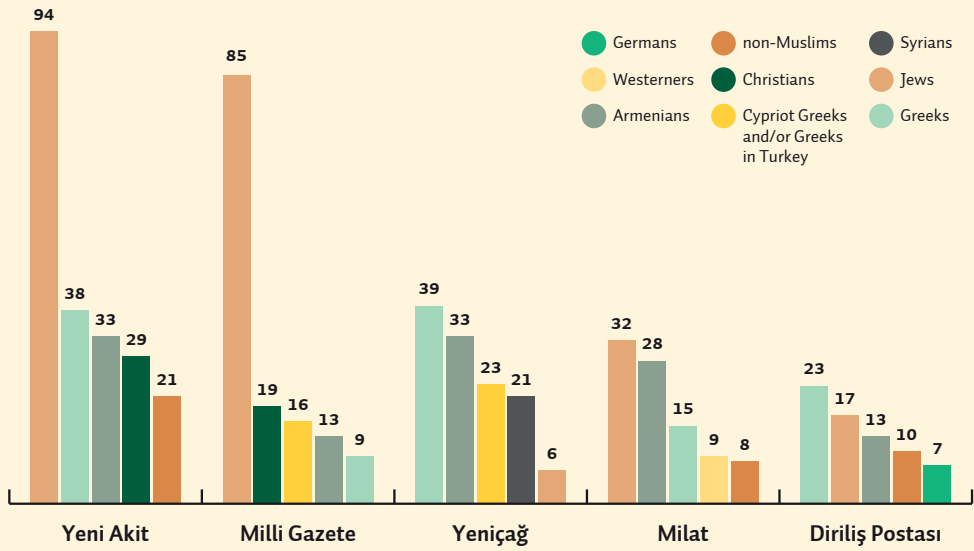

graph 4: Hate speech in national press

graph 5: Hate speech in local press⁴

4 Local newspapers generated hate speech in 15 or fewer items are not included in the graph. For the full list: bit.ly/2018hatespeech

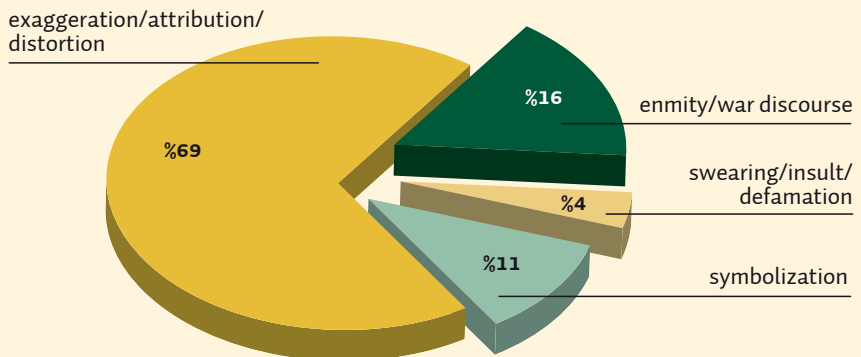

graph 6: Distribution of newspapers containing the largest number of hate speech according to the groups they targeted most

Instances of hate speech in newspapers are analyzed in accordance with four categories:

- **exaggeration/attribution/distortion**
- **swearing/insult/defamation**
- **enmity/war discourse**
- **symbolization**

These categories are determined in order to help understand and distinguish between different types of hate speech. In the case of identifying more than one category in the same item, the dominant category is regarded for the sake of classification.

graph 7: Hate speech per categories

HATE

SPEECH

EXAMPLES

IN THE PRINT

MEDYA

headline: Yahudi Sapıklığı 1 (Jewish Perversion 1)

newspaper: Samsun Denge

date: 08.01.2018

type: column

author: Dursen Özalemder

target group(s): Jewish people

category: enmity/war discourse

In this column, Jewish identity is associated with “treason” and Jews are portrayed as enemies, as we see in the following remarks: “The history of humanity is full of Jewish treason” and “It is known that Jews are behind the plots concerning Southeastern Anatolia, which is a target of Jewish occupation, and PKK actions.” Through insulting Jews by writing “Jews who put many perversions that are beyond the scope of this column into their scripture as verses have lived as THE ENEMY OF HUMANITY throughout history and been subjected to EXILES because of these perversions”, the columnist **escalates enmity by provoking the readers against Jews.**

TEFEKKÜR

YAHUDİ SAPIKLIĞI 1

İnsanlık tarihi
Yahudi milletinin
ihanelteri ile doludur.
Fanatik Yahudilerin
fikir babası, 1904
te ölen, Gazeteci.
Theodor Herzt
“Silah gücü ile işgal
edebildiğimiz yerleri
silahla, diğer yerleri
de EKONOMİK
şekilde İŞGAL
edeceğiz” sözü Yahudilerin anayasası olmuştur.

Dursen ÖZALEMDAR

Yahudi'nin işgali hedefleri içinde olan,
Güneydoğu Anadolu üzerinde oynanan
oyunların, PKK hareketlerinin arka planındaki
YAHUDİNİN var olduğu bilinen bir gerçektir.
İkinci plandaki uygulamanın ülkemizde tam
tamına uygulandığı, yani EKONOMİK İŞGALIN
boyutları evlerimize kadar giren, İsrail kökenli
şirketlerin ürünleri ile görülürken, bunlara
duyarsız olan insanımızın Dini ve Milli inanç
noktasındaki “CİDDİYETSİZLİĞİ” darak
görölmektedir

SAPIKLIK İFADESİ UYDURMA AYETLER ;

Bunlara rağmen, Yahudi'nin TALMUT adı
verilen TAHRİF EDİLMİŞ şu anda piyasamızda
var olan “Kitab-ı Mukaddes” adı ile dağıtılan
TEVRAT kitap'ında;

“Siz Rabbin oğullarısınız, çünkü sen Allah'ın
Rabbe mukaddes bir kavmin ve Rab üzerinde
olan, bütün kavimlerden üstün olarak kendine
has bir kavim olmak üzere, seni seçti” Tevrat
Tesiye 14/2)

“Bak İsrail, bu gün milletler üzerine kökünden
sökme için ve yıkmak için, helak etmek için
seni koydum. (Tevrat Yeremya 1/10)

“Sen benim topuzumsun ve cenk silahımsın
ve seninle milletleri kıracağım ve seninle ülkeleri
helak edeceğim”(Tevrat Yeremya 51/19-20)

“Et yiğın ve kan için, Yiğitlerin etini
viyeceksiniz ve dünya beylerinin kanını

viyeceksiniz ve dünya beylerinin kanını
içeceksiniz, şarhoş oluncaya kadar KAN
İÇECEKSİNİZ.” (Tevrat Hezekiel 30/18-20)

“Onları kasaplık koyun gibi ayır ve öldürme
günü için hazırla.” (Tevrat- Yeremya 12/3)

“Burnunu ve kulaklarını kesip düşürecek ve
senden arta kalan kılıçla düşecek.” (Hezekel
23/25)

“Vurun, gözünüz esirgemesin ve acımayın,
İhtiyarı, genci ve ere varmamış kızı ve çocukları
helak için vurun.” (Tevrat Lezekiel 9/5-6)

“ve Allah, Rabbin sana teslim edeceği
bütün kavimleri bitireceksin, gözün onlara
acımayacak.” (Tevrat Teskiye 7/16)

“Hepsini Rab onunla vuracak, ayakları
üzerinde dururken -ETLERİ ERIYECEK ve
GÖZLERİ ÇUKURLARI İÇİNDE ERIYECEK ve
AGIZLARINDA DİLLERİ ERIYECEK” (Tevrat
Zekerya 14/12)

“Elin bütün düşmanlarını bulacaktır. Senin
gazap zamanında onları yanan fırın gibi
edeceksin. Rab hiddetinden onlara yutacak ve
ateş onları yiyip bitirecektir.” (Tevrat-Mezmurlar
21/9)

Bunlar gibi bir köşe yazısına sığmayacak
birçok sapıklığı ayet diye, kitaplarına yazan
Yahudi'ler, İNSANLIK DÜŞMANI olarak tarih
boyu yaşamışlar, bu sapıklıkları yüzünden
de, yurt edinemeyen, SÜRGÜNLERE maruz

kalmışlardır.
Dünkü ve bugünkü İsrail'in bölgedeki
katliamlarına bakıldığında, Sapık inanışlarının
uygulanması açıkça görölmektedir.
Filistinli çocukları öldürün bombaları, dini
ayınle kutsayarak atan kafa yapısının,
YARGILANMASI lazımdır. . .

dursenalemdar@hotmail.com

headline: Cenk Tosun’a gavur eziyeti (Giaour torment to Cenk Tosun)

newspaper: Bursa’da Meydan

date: 05.02.2018

type: news article

author: Bursa’da Meydan

target group(s): non-Muslims

category: symbolization

The headline of this article frames statements made about Cenk Tosun by his coach in a distorted way and foments enmity against non-Muslim identities by using the word “giaour,” which is an expression of hatred and defamation against non-Muslim people in Turkey.

How could it have been written?

suggested headline: *Allardyce: Foreign players face difficulties in the Premier League*

The word “giaour” should not have been used in the headline, and the contrast of Muslim and non-Muslim should have been avoided. According to the dictionary of the Turkish Linguistic Society, the word “giaour” has four meanings: 1. Non-believer, 2. Non-Muslim, 3. Cruel, ruthless, 4. Stubborn. Considering the meaning of the word in social memory, it has many meanings and is used in a way that encompasses all of them. Thus, using the word “giaour” labels non-Muslims as cruel and ruthless.

Cenk Tosun'a gavur eziyeti

Milli futbolcu hakkında konuşan Everton Teknik Direktörü Sam Allardyce, "Yurt dışından gelen bir oyuncunun Premier Lig'de başarılı olması zor" dedi.

Everton'ın Leicester City'yi 2-1 mağlup ettiği karşılaşmada oyuna girmeyen ve formasını Oumar Niasse'a kaptıran Cenk Tosun için flaş bir açıklama geldi. "Takımın 1 numaralı forveti kim?" sorusunu yanıtlayan Allardyce, "Buna cevap veremem.

Cenk hakkında çok şey bilmiyoruz. Bir hücumcu için en zor şey, yurt dışından gelip Premier Lig'de başarılı olmaktır. Özellikle de ara transfer döneminde bu daha zordur" ifadelerini kullandı.

Niasse'nin şu an için formaya daha yakın olduğunu dile getiren tecrübeli teknik adam, "Niasse'in dakika başına attığı gol sayısına bakarsak olağanüstü. Leicester karşısında çok fırsat kaçırdı. Ancak şu anda gol atmaya en yakın oyuncumuz gibi görünüyor" şeklinde konuştu.

Cenk Tosun, Everton formasıyla 2 maça çıktı ve 131 dakika sahada kaldı. Leicester City maçında ise oyuna girmedi.

headline: Vermeyene ve yapmayana yazıklar olsun! (Shame on anyone who does not give and do!)

newspaper: Yeni Söz

date: 06.02.2018

type: köşe yazısı

author: Can Kemal Özer

target group(s): Americans, Germans, Armenians

category: exaggeration/attribution/distortion

target group(s): Russians, the British, Greeks, the French, and non-Muslim people

category: enmity/war discourse

In this article, Americans, Russians, Germans and Armenians are presented as threats and portrayed as enemies, as one can observe in the following sentence: “The American, the Muscovite, the Zionist, the grandchildren of Hitler, the Pharisee nationalists, the Ba’athist monsters, the Armenian masquerading as Kurdish; all of them will attack us, disturb the peace of our country and we will just watch, is that so?”

He also writes: “Those who lecture on how they saved the country want us to surrender the country to the giaour in the same way that they offered Mosul, Kirkuk and Cyprus to the British; Batumi and Nakhichevan to Russians; the islands and Western Thrace to Greeks; Aleppo to the French. Would a Muslim or a Turk want this? These are the converts who became Turks a century ago... These are the Bagratids pretending to be Kurds in order to deceive the Kurds.” With these statements, he holds all the British, Greeks, and French responsible for the historical events that he references and reinforces the perception of these people as enemies.

Vermeyene ve yapmayana yazıklar olsun!

Bir toplum savaşı(a)madığında yok olur. Tarih bunun sayısız örnekleriyle dolu.

Bu illa 'savaşalım' mânâsına gelmez... Fakat 'Savaşmayalım' diyenler 'düşman altımızı oyarken elimiz armut toplansın' demiş olmuyor mu?

Tam da onu diyorlar. Amerikalısı, Moskofu, Siyonisti, Hitler'in torunları, Farisi milliyetçileri, Baas canisi, Kürt kılığına girmiş Ermeni bize saldırarak, ülkenin huzurunu bozacak, biz seyredeceğiz öyle mi?

"Memleketi kurtardık" edebiyatı yapanlar, Musul'u, Kerkük'ü, Kıbrıs'ı İngiliz'e; Batum'u, Nahçıvan'ı Rus'a; Adaları ve Batı Trakya'yı Yunan'a; Halep'i Fransız'a peşkeş çektiği gibi ülkeyi de gâvura teslim etmemizi istiyorlar.

Bunu isteyenler Müslüman mı, Türk mü?

Bunlar, bir asır evvel Türk kılığına büründürülmüş dönmeleler...

Kürt'müş gibi yapıp, Kürtleri kandıran Pakraduniler...

'DÜŞMANA KARŞI TEDBİRİNİZİ ALIN'

Dinine, namusuna, yurduna saldırıldığında bir Müslüman eli kolu bağlı oturabilir mi? Oturamaz, oturamaz...

Bu hususta önce Kur'an-ı Kerim'e kulak verelim:

CAN KEMAL ÖZER

Bu kapsam gözaltına alının 500'e yakın düşman safındaki karakterlerle yetineceksin...

Her an savaşta olduğunu görmek, ona göre davranmak zorunda olduğunu bileceksin.

Savaşın kötü olduğu hükmüne varmanın da size karşı yürütülen bir savaşın neticesi olduğunu göreceksin.

Biz Müslümanlar, bize savaş ilan etmeyenle savaşmayız ama düşmanın altımızı oymasına da izin vermemeliyiz.

'Savaşmayalım, ana kuzuları, kınalı keklıklar ölmesin' demenin 'kâfir oğlu kâfirler gel-sin topraklarımızı işgal etsin, namusumuza göz diksin biz de seyredelim' demek olduğunun farkında mısınız?

Sakin şunu unutmayalım!

Türkiye'nin her haklı davasında milletin önüne çıkan ve bunun için de Kemalizm'i maske olarak kullanan gâvur sevicileri, bu topraklarda soluk alıp verseler de bu toprağın çocukları değil.

İstiyorlar ki, batıya ve onların kuklaları teröristlere teslim olalım, toprak verelim, namuslarımızı çiğnetelim, inancımızdan vazgeçelim.

Ancak unutmayalım ki, şeytanla aynı safta olanlar; askerî, siyasî, iktisadî, sosyal, kültürel, medya ya da başkaca alanlarda Müslümanlarla sürekli savaş halinde.

Nisa 71: "Ey iman edenleri (düşmanlarınıza karşı) korunma (ve savunma) tedbirlerinizi alın..."

Bakara 190: "Size savaş açanlarla siz de Allah yolunda savaşın..."

Bakara 216: "(Ey Mü'minler!) Size hoş gelmesin de, (gerektiğinde zulüm ve saldırıyı önlemek için meşru ölçüler içinde) savaşmak artık size farz kılındı..."

Nisa 76: "İman edenler Allah yolunda savaşsınlar. Küfre sapanlar da tâğût uğrunda savaş veriler. Ey iman edenler! Siz (de) şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz ki şeytanın hilesi çok zayıftır."

Düşman saldırdığında, düşman saldırmak için hazırlık yaptığında, fitne zuhur ettiğinde, zulüm ayyuka çıktığında, din, ırz, namus ve bilad-i İslam tehdit veya tehlike altında olduğunda savaşmak Allah'ın emri, kaçmak ise şeytanın.

Şayet kişi Müslümansa ve savaşa Allah'ın (c.c.) izin verdiği sınırlar dâhilinde çıkmış ve düşman mermisinin hedefi olmuşsa o kişi canını Allah'a satmış demektir.

Dinimizde, ırzımızda, coğrafyamızda gözü olan düşmanlarımız aralıksız teryakuz halinde.

Teknolojisini geliştirmiş, dostunu düşmanını seçmiş, sana karşı açtığın düşmanına yardım ediyor... Bu durumda içlerinden birileri **Erbakan hoca merhumun tabiri** ile 'hayra fren şerre gaz' olmaya çalışıyorsa, işte o da senin düşmanın ve ona fırsat vermeyeceksin.

İlk savaşlarını Kâbil'i Hâbil'e saldırarak yaptılar.

O gün bugün ne yenilgiye doydular, ne merhametten nasiplendiler, ne de savaştan vazgeçtiler.

Biz Müslümanlar ve hassaten kâfir cenahının korkulu rüyası Türkler, sürekli olarak küffarı maddi ve manevi taarruzu altındayız.

Bu görünen ve görünmeyen savaşa karşı hazırlıklı olmaz, karşılık vermez ve düşmanı gafil av layacak mücadeleyi yürütmezse kaybetmeye mahkûmuz oluruz.

Bunun içinde bu üniversite düzenini yıkmak, herkesi lise mezunu yapma safatasını çöpe atmak, köylüyü köyünde tutmal toprakla barışmak, gelenekler kopmamak, gâvurun İslamî hi-zip sayısının artırıcı tasallutun karşı güçlü savunma araçları geliştirmek zorundayız.

Devletten bir kıl koparmay kâr saymaktan vazgeçmek, Ya hudi itikadi olan 'helal haram ver Allah'ım bu hınzır kulun yer Allah'ım' virüsünü ateşe atmak, liyakatsiz adamları geldikleri yere göndermek, adan gibi bir nizam kurmak zorundayız.

Kimse öyle köşe bucak kaçımasın. Hepsini hepimize güç yetirebildiğince gayret düşüyor Cihadı cepheden önce veya eş zamanlı olarak nefsimize, içimizdeki kötülere, hizipçilere, fitnelere ve zafiyetlerimize karşı vermek zorundayız.

Zaafarımızdan vazgeçmeyene, kötülükle mücadele etmeyene yazıklar olsun!

kemalozer@yenisoz.com.tr
twitter.com/cankemalozer

headline: Şerefsizler (The Dishonored)

newspaper: Akdeniz'de Yeni Yüzyıl

date: 20.02.2018

type: column

author: Ahmet Ayçiçek

target group(s): Syrians

category: swearing/insult/defamation

In this article, the national identity of the perpetrators of singular events are highlighted and all Syrian refugees are held responsible, as one can observe in the following sentences: "For God's sake, expel these Syrians from our country. It offends me that my soldiers die for saving their country while the dishonored among them terrorize my country, leer at or even harass and rape our women and daughters, attack the young people walking on the street, have better living conditions than I have in my home country", "I do not want these men in my country. I cannot bear the fact that they live in better and more comfortable conditions than I do", and "Yesterday, one dishonored man attempted to rape a 19-year-old university student in broad daylight. Really, what can you expect from a man who could not defend his country, left it to the terrorists and then escaped?" Expressing his annoyance about the presence of refugees in Turkey with insults and hateful language, the author reinforces negative opinions about Syrians and incites the perception of Syrian refugees as enemies.

Ahmet AYÇİÇEK

ahmettaycicek@gmail.com

Şerefsizler

Atın şu Suriyelileri artık ülkemizden Allah aşkına. Benim Mehmetçiğim asker kardeşim onların yurdu temizlemek için canını verirken, bunların içindeki bazı şerefsizlerin benim ülkemde terör estirmesi, karımıza, kızımıza yan gözle bakması ve hatta taciz, tecavüz etmesi, yolda yürüyen gençlere saldırması, benim ülkemde benden rahat yaşam koşulları olması benim ağrıma gidiyor.

Biz onlar için, rahat yaşayabilsinler diye ülkelerini tehdit unsurlarından temizleyelim onlar bize ülkemizi dar etsin. Yok öyle bir dünya !

Her gün Suriyelilerin yaptıklarını, çıkardıkları olayları haberlerde görmek mümkün çünkü fazlasıyla rahatlar. Yemek bedava, ev bedava, okumak bedava, bide üstüne devlet maaş veriyor. Ooooooh. Yemede yanında yat. Adamın derdi yok tasası yok ne yapacak? Tabiki oraya buraya sataşacak.

Birde bunlara çomak tutup evine ekmek götürmek için namusuyla çalışan işçisini çıkarıp uç kuruşa

çalışan işçisini çıkarıp uç kuruşa Suriyeli çalıştıranlar var. Sonrada polise gidip vay efendim eleman benim paramı çaldı. Sen namusuyla çalışan personelinin ekmeğiyle oynayıp Suriyeli çalıştırıp kâr etmeyi düşünürsen o kârı senden kat kat çıkarırlar.

Ben bu adamları ülkemde istemiyorum. Hele ki benden daha iyi koşullarda daha rahat yaşamalarını hazmedemiyorum. Benim kardeşim üniversitede iyi bir bölüm kazanabilmek için yıllarca çalışırken, Suriyelilerin sınavsız üniversite okumaları zoruma gidiyor.

Benim ülkemde evsiz, barksız, sokakta yatan, donarak ölen vatandaşım varken bunlara bu kadar imkan verilmesi midemi bulandırıyor.

Dün şerefsizin bir tanesi 19 yaşındaki üniversite öğrencisi genç kıza güpegündüz tecavüz etmeye kalkıyor.

Gerçi ülkesini savunamayıp teröristlerin eline bırakıp kaçan adaman ne bekleyeceksin ki.

Neyse yine ayarım kaçıyor, kelimelerim daha da ağırlaşmadan Mehmet Akif ERSOY' un "Ye's" şiirinden bir parça ile sonlandırıyorum yazımı.

Sahipsiz olan bir memleketin batması haktır,

Sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır!

Girmeden nifak, millete düşman giremez,

Toplu vurdukça yürekler, onu top bile bölemez.

headline: Rumlar yine kaşınıyor (Cypriot Greeks look for trouble again)

newspaper: Ortadoğu

date: 22.02.2018

type: news article

author: Ortadoğu

target group(s): Greeks

category: exaggeration/attribution/distortion

With the headline “CYPRIOT GREEKS LOOK FOR TROUBLE AGAIN” and summary “Cypriot Greeks’ attempt at fait accompli in the East Mediterranean was defeated by Turkey’s intervention”, issues between states are attributed to a national identity and **existing prejudices are reinforced.**

RUMLAR YİNE KAŞINIYOR

Rumlar’ın Doğu Akdeniz'deki "oldu-bitti" oluşturma çabası, Türkiye'nin müdahalesi ile sonuçsuz kaldı

DOĞU Akdeniz’de İtalyan ENİ şirketine ait ‘Saipem 12000’ gemisi Türkiye’nin münhasır bölge olarak kabul ettiği üçüncü parselde doğalgaz araması yapmak istedi. Bunun üzerine Türkiye de bölgede askeri tatbikat başlattı. ‘Saipem 12000’ gemisi, üçüncü parselde yaklaştığı sırada karşısında Türk savaş gemilerini buldu.

YUNANİSTAN ve Güney Kıbrıs Rum Kesimi konuyu uluslararası kamuoyuna taşımaya çalışırken, Türkiye tavını değiştirmede. Bazı haber siteleri Saipem platformunun sökülme-ye başladığını ve platformun kısa sürede harekete geçerek bölgeden ayrılacağı, Türk tarafının huskolarının İtalyan şirketini geri adım atmak zorunda bıraktığını yazdı. ■ 6’da

How could it have been written?

suggested headline: *Tensions over exploration in East Mediterranean*

Ethnic identities should not have been mentioned in the title and text, generalizations based on the reported event should have been avoided and the discourse should not have been provocative.

RUMLAR YİNE KAŞINIYOR

Rumlar'ın Doğu Akdeniz'deki "oldu-bitti" oluşturma çabası Türkiye'nin müdahalesi ile sonuçsuz kaldı

KIBRIS Rum yönetiminin Türkiye ve KKTC'nin tüm itirazlarına rağmen tek yanlı olarak parsellediği Doğu Akdeniz'de, Türk donanmasıyla Rumlar arasında "gaz dalaşı" başladı. Rumlar adına doğalgaz ve petrol arayan İtalyan ENI şirketine ait sondaj gemisi, KKTC'nin Gazimağusa kenti açıklarında 11 gündür Türk donanmasının tabiiyetine sona ermesini bekliyor. Türkiye, Rumlar'ın 3 numaralı parsel adını verdiği bölgede 10 Mart'a kadar yeni bir tatbikat yapacağını ilan etti. Rum lider Nikos Anastasiadis hemen Yunanistan Başbakanı Aleksis Çipras'ı "şimdi ne yapacağız" diye aradı. Kıbrıs Rum yönetimi uzun yıllardır Ada'nın çevresinde petrol ve doğalgaz ihalelerini çıkarıyor ve Türkiye ve KKTC'nin deniz sınırlarını da içine alacak şekilde bölge ülkeleriyle Doğu Akdeniz'i paylaşan anlaşmalar yapıyordu. 2003'te Mısır, 2010'da da İsrail'le Doğu Akdeniz'de münhasır ekonomik alan belirleme anlaşmaları imzalayan Rum yönetimi, aradan geçen yıllarda 13 parsel ayırdığı Ada'nın güneyini uluslararası enerji şirketlerine kiraladı.

ÖNCE ANTALYA AÇIKLARINDA SONDAJ

Son kriz, Rumlar'dan çok sayıda parsel kiralayan İtalyan ENI şirketinin Ocak ayında Saipem 12000 adlı sondaj gemisiyle Kıbrıs adasının batısında, bir başka ifadeyle Antalya açıklarında sondaj yapmaya başladı. Rumlar'ın 6 numara adını verdiği parselde sondaj yapan İtalyan ENI, orta büyüklükte doğalgaz yatağına ulaştı. (6 numaralı parselin bir bölümü Türkiye'nin kendi egemenliğinde olduğunu bölge ile üst üste geliyor.)

TÜRK DONANMASI DURDURDU

Sondaj çalışmalarını tamamlayan gemi bu ay başında KKTC'nin Gazimağusa kentine doğru ilerlemeye başladı. Bu seferki hedefi, Rumlar'ın 3 numara, ya da Supia adını verdiği, Ada'nın tam doğusunda ve KKTC sularına yakın parsel oldu. Türk savaş gemileri, 9 Şubat'ta İtalyanlar'ın sondaj gemisini, 3 numaralı parselde 15 deniz mili mesafede durdurdu.

HİMEN AB'YE ŞİKAYET ETİLER

Türkiye, denizcilik terminolojisinde Navteks adı verilen seyir/sefer teklisi yayınlayarak, bölgede 22 Şubat tarihine kadar tatbikat yapacağını ilan etti. Kıbrıs Rum yönetimi ve Yunanistan Türkiye'yi AB'ye şikayet etti, bölgeyi kiralayan ENI şirketi üzerinden İtalya'ya da krize ortak yapmaya çalıştı.

10 MART'A KADAR BÖLGEDEYİZ

İtalyan şirketi gemisi, durdurulduğu noktada demir atarak Türk donanmasının tatbikatının bitişini beklemeye başladı. Ancak Türkiye ilk tatbikatın bitmesine 2 gün kala yeni bir seyir/sefer teklisi yayınladı ve ikinci bir tatbikat nedeniyle aynı bölgenin 10 Mart'a kapalı olacağını duyurdu.

ÇİPRAS, MERKEL'İ ARADI

Türkiye'nin yeni tatbikat ilanının hemen ardından Kıbrıs Rum yönetimi Lideri Nikos Anastasiadis, Yunanistan Başbakanı Aleksis Çipras'ı aradı ve Türkiye'ye karşı ne tür adımlar atacaklarını görüştü. Çipras da Almanya Başbakanı Angela Merkel'i aradı. Merkel ve Çipras 23 Şubat'ta Brüksel'deki Avrupa Liderler Zirvesi'nde konuyu görüşmek üzere anlaştılar.

Açık deniz sondajları, maliyeti yüksek operasyonlardan. İtalyan ENI şirketinin kiraladığı sondaj gemisinin, ikinci tatbikatın sona ermesini bekleyip beklemeyeceği henüz bilinmiyor, ancak geminin Mart ayında Fas açıklarında programlı sondaj bulundukları biliniyor.

TÜRKİYE DE SONDAJ YAPACAK

Bu arada, Türkiye'nin de Mart ayı içinde yeni satın aldığı sondaj gemisi ile Doğu Akdeniz'de doğalgaz ve petrol arama faaliyetlerine başlayacağı biliniyor. Türkiye, yılaşından önce Güney Kore'de inat edilen Deep Sea Metro II adlı ileri teknoloji açık deniz sondajı satın aldı. Türkiye'nin sondaj gemisinin, teknik hazırlıklar ve yeni isim belirlenmesinin ardından bölgeye gelmesi bekleniyor.

RUM MEDYASINDA GENİŞ YER BULDU

Konuyla geniş yer veren Rum medyası da Türk meydan okuması/başlıklarını kullandı. Kıbrıs Türk tarafının da Türkiye ile hareket etmesine vurgu yapılan haberlerde, "Üçüncü parselin Türk ablukası altında olduğunu" iddia edildi. Rumlar'ın ilk kez doğalgaz aramasının engellenmesine dikkat çekilen haberlerde, yoğun bir diplomatik çalışmanın da devam ettiği kaydedildi. Politika

KRİZİN TEMELİ MÜNHASIR EKONOMİK ALAN

DOĞU Akdeniz'de petrol ve doğalgaz savaşının temelinde münhasır ekonomik alan sorunu yatıyor. Münhasır ekonomik alanlar, Birleşmiş Milletler'in (BM) deniz hukuku alanındaki sözleşmesine göre belirleniyor. Denizlere kayılan olan ülkeler 200 deniz mili ağına kadar olan deniz bölgesini, münhasır ekonomik alan ilan edebiliyor. Münhasır ekonomik alanlar, ülkelerin egemenlik alanı kabul edilmiyor sadece deniz altındaki doğal kaynaklardan yararlanılmasına olanak veriyor. Akdeniz gibi bir çok ülkenin kıyılarını paylaştığı deniz alanlarında münhasır ekonomik bölgeler komşu ülkelerin anlaşmasıyla belirleniyor. Türkiye, Ege ve Akdeniz'de büyük krizlere yol açacak bu sözleşmenin tarafı değil. Münhasır ekonomik alanlarla ilgili dünya üzerinde çok sayıda anlaşmazlık noktası bulunuyor.

zetesi, "Münhasır ekonomik bölgedeki gerginlik büyük bir AB-Türkiye krizine dönüştürülebilir, ortam yatmazsa Güney Lefkoşa ve Atina yaptırım talebinde bulunabilir. Türkiye-AB ilişkileri başlıgını kesin kapatacak, Türk karşıtı güçler de orada hazır olacak" yorumunda bulundu. Fileleftheros gazetesi de ENI'nin bölgede araştırma yapmaktan vazgeçmesi durumunda, Rum tarafının itihannın sarsılacağını yazdı.

'SABİTLEYİCİLER SÖKÜLÜYOR'

Dün ise, Güney Kıbrıs Rum Kesimi ve Yunanistan'daki bazı haber siteleri. Saipem platformunun sökülmesiyle başlatıldığını duyurdu. Habere Saipem platformunun sabitleme sistemlerinin sökülmesiyle başlatıldığını, platformun kısa sürede hareket geçerek bölgeden ayrılacağı, Türk tarafının baskılarına İtalyan şirketini geri adım atmak zorunda bıraktığını yazdı. Rum ve Yunan basını önceki gün de Saipem platformunun Mart ayında Fast'a bir sondaj olduğunu ve asıl endişelerinin Saipem'in bu sondaj sebebiyle bölgeden ayrılmak zorunda kalması olduğunu da yazmıştı

headline: Hocalı'yı unutursak haram olsun (Damn us if we forget Khojaly)

newspaper: Kayseri Star Haber

date: 06.03.2018

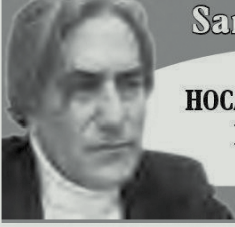
type: column

author: Ahmet Sivacı

target group(s): Armenians

category: enmity/war discourse

In this article, Armenians are demonized and associated with massacre, and Armenian identity is defamed through insults, as we see in the following sentences: "Armenia is getting ready to cry like painted whores and tear itself up on the occasion of the so-called centennial of the genocide on April 24" and "Do you remember who was the one that scratch people's eyes out, skinned them alive and cut their limbs off? Armenians. An unbelievable massacre of Muslims that even Pharaohs wouldn't do." The author reinforces prejudices against Armenians and labels them as the "enemy."

Sanat & Sanat

HOCALPI UNUTURSAK HARAM OLSUN

Ahmet SIVAC

Geçen hafta sekiz şehidimiz yine ciğeri-mize kan gibi düştü

İstiklal Harbindeki gibi yine bütün dünya çullandı üstümüze ve biz bu gavurlarla savaşıyoruz.

Bir başka yüreğimize kan gibi damlayan da Hocalı katliamı.

Ermenistan 24 Nisan'da giya soykırımın 100. Yılı nedeniyle dünya genelinde boyalı or.....lar gibi yırtınmaya, kendini parçalama-ya hazırlanıyor.

Ermeni Anayasası'nda Doğu Anadolu Bölgenizi" Batı Ermenistan "olarak gösteren kefereler.

Ağrı Dağı'nı kendi sınırları içinde gösteren ve sembol olarak kullanan kefereler.

Rusyanın gayr-ı meşru çocuğu.

Ermenistan'daki bir ilkokulun töreninde öğrencilerin ayakları altına Türk Bayrakları serilmesine zerre kadar tepki göstermeyen ezeli gâvur.

Girin internete göreceksiniz bu iğrenç tabloyu.

Karanlık, sapıkça bir cinayet kurban giden Ermeni gazeteci Hrank Dink Ermenistan'da değil benim ülkemde kahrmanlaştı ve resmen hesap soruluyor halâ:

Yalnızca İstanbul'da değil. Başka illerde de insanın kanına dokunan protestolar.

Şu pankartları hatırlayın Allah aşkına;
"hepimiz ermeniyiz. hepimiz hrant dink'iz

katil devlet hesap verecek

Türkiye türklerin değil herkesin.

hrantın katili faşist devlet "

Ermenistan'da tek bir Türk bile yaşamaz-ken, üç yüz doksan bin Ermeni'nin yaşadığı benim ülkemde

şu özgürlüğün bolluğuna bakın.

Rahmetli Şehidimiz Muhsin Yazıcıoğlu hayattayken suratlarına tükürtür gibi cevap vermişti:

"Madem hepiniz Ermenisiniz, o zaman Azerbaycan'da yaptığınız katliamların hesabını verin."

Kendilerini Aydın diye yutturanlar Ermenilerden öztür dilemişlerdi hatırlayın.

Üstelik giya Ermeni aydını 300 kişi Cumhurbaşkanlığına uyduruk ermeni soykırımının kabul edilmesi için imza toplayıp göndermişlerdi.

1915 de yaptıkları katliamın izleri silinmedi.

Erzurum'da, bu ülkenin değişik yerlerinde koyun keser gibi kestikleri bebeklerin, kadınların, yaşlıların ve masum insanların kemikleri yapılan kazılarda ortaya çıkartılıyor.

1992 yılının şubatında bir gecede sivil Azeri halkına karşı girişilen, insanlığın Dünyaya döndükçe utanç duyması gereken, lanetle anması gereken etnik temizlik harekâtı.

Azerbaycan'ın Hocalı şehrinde, arklarına sığındıkları, eski Rus 366. motorize alayının askerleriyle yaptıkları çağın en büyük katliamı.

Azerbaycan toprağı içinde bulunan Dağlık Karabağ Bölgesinde yaşanan ve asla Dünya kamuoyunun katliam olarak kabul edemediği katliam

Yirminci yüzyılın utanç tablosu soykırım.

Seksen üç'ü çocuk, yüz altısı kadın...

Yüzlerce insanı tüyler ürpertici bir şekilde öldüren kafaların kesen, hamile kadınların karınlarını yaran, avuç içi kadar bebekleri ayaklar altında ezen katliam.

İnsanların canlı canlı gözlerini oyan, derilerini yüzen, el, bacak, kollarını yine canlı canlı kesen kimdi hatırladınız mı?

Ermeniler.

Firavunların bile yapmayacakları aklın hayalin almadığı bir Müslüman katliamı.

Düşünebiliyor musunuz? Birileri bir gecede, siz yatağınızda uyurken gelecek ve sizin gözlerinizin önünde çocuklarınızı, ananızı, babanızı, karınızı tavuk keser gibi kesecek.

İşte kefare devlet başkanının Bursadaki maçtan sonra inine gidip söylediği söz:

"Yurttaşlarım

Türkler atalarımızı katletti. Kurduğumuz ilişki bu gerçeği değiştiremez. Bunu bütün dünya bilmeli. "

İşte bu caniler yaptılar Hocalı Kasabasındaki katliamı.

Hocalı katliamını unutursak haram olsun bize.

headline: Budist seri katiller can almaya doymuyor (Buddhist serial killers on a killing spree)

newspaper: Milat

date: 14.03.2018

type: news article

author: Milat

target group(s): Buddhists

category: exaggeration/attribution/distortion

With this headline, the article holds all Buddhists responsible for reported attacks and violence, portraying them as enemies.

How could it have been written?

suggested headline: *At least 9,400 Rohingya Muslims killed in Myanmar*

A general identity should not have been used, the details of the incident should have been given, more information should have been provided, and hate speech should have been avoided.

Budist seri katiller can almaya doymuyor

■ Sınır Tanımayan Doktorlar (MSF) örgütü, Myanmar'da 25 Ağustos-24 Eylül arasında en az 9 bin 400 Arakanlı Müslüman'ın hayatını kaybettiğinin tahmin edildiğini açıkladı. MSF, Arakan'da 25 Ağustos'tan bu yana yaşanan şiddet olaylarıyla ilgili "Geride Hiç Kimse Kalmadı (No One Was Left)" başlıklı bir rapor yayımladı. Rapora göre, Arakan'da Müslümanlara yönelik şiddet olaylarının zirve yaptığı 25 Ağustos ile 24 Eylül arasında 9 bin 400 kişinin yaşamını yitirdiği ve bu kişilerden 6 bin 700'ünün doğrudan şiddete maruz kaldığı tahmin ediliyor. Bangladeş'e sığınan Arakanlı Müslümanlar, sahadaki MSF çalışanlarıyla yaptıkları görüşmelerde maruz kaldıkları zulmün boyutunu aktardı. Müslümanlara uygulanan şiddet olayları arasında, köylerin ve evlerin basılması, rastgele ve ayırım gözetilmeden ateş açılması, yakınlarının öldürülmesi, kaçış yollarına cesetlerin konulması ve cinsel şiddet yer alıyor.

headline: Haçlı terörist öldürüldü (Terrorist wearing the cross was murdered)

newspaper: Güneş

date: 28.03.2018

type: news article

author: Güneş

target group(s): Christians

category: symbolization

The article, which reinforces enmity against Christians by the way of emphasizing the cross found on the body of the person murdered, associates the Christian identity with terror and incites the reader against Christians.

Başına 600 bin lira ödül konulan terörist PKK'lı Cihan Kıt, Tunceli'deki operasyonda etkisiz hale getirildi. Teröristin boynunda haç bulundu.

■ **TUNCELİ'NİN** Pülümür ilçesi kırsalında "Cobra" tipi helikopterlerin de destek verdiği operasyonda Mehmetçik, bir grup teröristle sıcak temas sağladı. Operasyonda 7 PKK'lı öldürüldü. Teröristlerden 2 M-16 piyade tüfeği, 4 Kalashnikof piyade tüfeği, bir RPG 7 roketatar, bir sırt telsizi ve çok miktarda yaşamsal malzeme ele geçirildi. Boynunda

haç işareti olan teröristin, Tunceli Ovacık nüfusuna kayıtlı, İçişleri Bakanlığı'nın Aranan Teröristler Listesi'nin turuncu kategorisinde yer alan, örgütün sözde "Nazımiye Gücü Sorumlusu" "Mahir" kod adlı Cihan Kıt (30) olduğu tespit edildi. Teröristlerden birinin de "Baran" kod adlı Haydar Gül olduğu, 300 bin TL ödüllü "Gri" kategoride yer aldığı tespit edildi.

headline: Alarm (Alarm)

newspaper: Sözcü

date: 06.11.2018

type: column

author: Yılmaz Özdil

target group(s): Syrians

category: exaggeration/attribution/distortion

In this column, Syrians are associated with crime and violence as one can observe in the following remarks: “In Gaziantep, one out of every five people is Syrian. In Şanlıurfa, one out of every four is Syrian. And in Kilis, we are now the minority”; “The number of criminal actions in which the so-called suffering Syrians are involved is increasing. They threaten social peace. There are fights with casualties. Syrians are involved in drug dealing and women trafficking; the economy of crime has become unstoppable. Southeastern cities are on the verge of imploding”; and “Taking Syrian women as second or third wives is common now. Social and moral deformation and degeneration are intensifying.” The columnist **targets Syrians by representing their presence in Turkey as a “threat” to society and reinforces discrimination against Syrians.**

Yılmaz ÖZDİL
yozdil@sazcu.com.tr

Alarm...

İnsani, sosyal, ekonomik kalkınma umudumuz, iş, aş ve barış cansuyumuz GAP bölgesi... Suriyeliler tarafından istila edildi.

GAP şehirlerinde ortalama her 100 kişiden 14'ü Suriyeli!

Gaziantep'te her beş kişiden biri Suriyeli. Şanlıurfa'da her dört kişiden biri Suriyeli. Kilis'te artık azınlıkta.

Türk vatandaşlarına tanınmayan kolaylık ve hizmetler, Suriyelilere tanınmıyor. Suriyeliler hastanelerimizde beş yıldızlı otel müşterisi gibi ağırlanırken, doğum sancısı tutan Türk vatandaş hastaneye kabul edilmiyor, şehrin 10 kilometre dışındaki hastaneye yönlendiriliyor.

patlamaya hazır bomba gibi... Şanlıurfa'da mesela, Türk vatandaşları hava karardiktan sonra şehir merkezine tek başına rahat rahat gidemiyor.

Suriyeli kadınlardan ikinci, üçüncü eş almak işiye yaygınlaştı. Toplumsal, ahlaki deformasyon, dejenerasyon derinleşiyor.

Nedir bu dersenz? Varlığıyla onur duyduğumuz Umur Oran'ın GAP raporu... Alarm raporu.

Tbmm'de oturan milletvekilleri hiçbir işe yaramazken, değerli Umur Oran şu anda milletvekili bile olmadıysa halde, toplu milletvekili olduğu dönemdeki gibi, toplum adına harıl harıl çalışmaya devam ediyor.

Kriz mız yok diyenlerin, Şanlıurfa valiliğinin hemen bitişindeki traktör pazarına uğraması yeterli... Yılda 120 traktör satan esnaf, artık 30 traktörü zor görüyor. Pamuk alım fiyatı göya 4.6 lira olarak açıklandı ama, fiyat 3.3 liraya kadar düşmüş durumda.

Kilis merkezindeki Cumhuriyet Caddesi'nde dolu dükkan kadar boş dükkan var, her yer Arapça tabelalarla kaplı.

Mardin, Batman, Siirt'te resmi işsizlik oranı yüzde 30'a yaklaştı. Adıyaman'da işsizler Demeyi var! Şehirde neredeyse sadece kahvehaneler çalışıyor, işçiler-ustalar, kahvede iş bekliyor.

Devletten maaş, bedava sağlık ve eğitim hizmeti alan, barınma, erzak, işe yardımı alan Suriyeliler “kayıtdışı işgücü” piyasasını altüst ediyor. Çığ gibi büyüyen kayıtdışı işyerleri, namuslu esnafın iflas etmesine yol açıyor.

“Mazlum” denilen Suriyelilerin kanıştıysa asayış olayları giderek artıyor, toplumsal huzuru tehdit ediyor, ölümlü kavgalar yaşanıyor. Suriyeliler eliyle uyuşturucu, kadın ticareti yürütüyor, suç ekonomisi öni alınmaz hale geldi. GAP şehirleri

Hatay, Osmaniye, Kilis, Adıyaman ve Şanlıurfa'yı gezdi, rapor hazırladı, Uyanıyorum” başlığıyla duyurdu. Sayın başımız alaka göstermedi ama, gerçek manada “alarm” verilmesi gereken bir rapor bu.

GAP'ın 2013 yılında tamamlanması gerekiyordu. Tamamlanmasından filan vazgeçtik, GAP işte bu halde.

GAP'ın toplam proje maliyeti 28 milyar dolar. Suriyelilere “şimdilik” harcadığımız para 32 milyar dolar.

Suriyelilere seçme ve seçilme hakkı verildiği için, son seçimde milletvekili olmayı kılpayı kaçırmışlardı... Pek yakında Suriyeli belediye başkanlarımız olacak!

Duyduk duymadık demeyin ahali.

Herkes sınıırı kıyısında Kürdistan kuruyor diye endişeleniyor ama... Sınırı içinde, en bereketli topraklarda, Suriye kuruyor.

headline: Sapkınlar kudurdu ‘Kur’anı değiştirin’ (Heretics gone wild ‘change the Quran’)

newspaper: Yeni Akit

date: 07.05.2018

type: news article

author: Tahsin Tan

target group(s): Jewish and French people

category: enmity/war discourse

This article reports a petition by attributing it to all Jewish and French people as one can observe in the following statements: “The heresy of Islamophobic Jews and French people has no limits,” “Grandchildren of heretic Jews, who changed the Torah and interpreted it in their own way, took action to change the Quran” and “Jews attempting an impudent attack against Islam and their Islamophobic supporters dared to make a call for removing or changing the verses in the Quran about Jews.” Thus, the article **labels the Jewish and French identities as hostile against Islam and Muslims.**

SAPKINLAR KUDURDU 'KUR'AN'I DEĞİŞTİRİN'

İslam düşmanı Yahudiler ve Fransızlar, sapkınlıkta sınır tanımıyor... Fransa'da eski Cumhurbaşkanı Sarkozy ve eski Başbakan Valls'ın de aralarında olduğu 300 sapkın sanatçı ve siyasetçinin imzaladığı "Antisemitizme Karşı Yeni Manifesto" adlı bildiride, Müslümanlara Kur'an-ı Kerim'deki Yahudilerle ilgili ayetlerin değiştirilmesi ya da çıkarılması çağrısı yapıldı.

TAHSİN HAN

Geçmişte Tevrat'ı değiştirip kendilerini yorumlayan sapkın Yahudilerin torunları Kur'an-ı Kerim'i değiştirmek için harekete geçti... Fransa'da eski Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy ve eski Başbakanlar Manuel Valls ve Jean Pierre Referan gibi önde gelen 300 sapkın sanatçı ve politikacının imzaladığı "Antisemitizme Karşı Yeni Manifesto" Le Parisien gazetesinde yayınlanırken Müslümanlara ayağa kalktı. İslam dinine karşı hadsiz bir saldırıya giren Yahudiler ve onların Müslüman düşmanı destekçileri, Kur'an-ı Kerim'deki Yahudilerle ilgili ayetlerin değiştirilmesi ya da çıkarılması çağrısı yapma cürreti gösterdi. Fransa'da Cumhurbaşkanı Macron'un İslam'ın yeniden yapılandırılması çağrısı sonrası ortaya konan manifestoda Kur'an'ın Yahudilerin ve Hristiyanların cezalandırılması çağrısında bulunan ayetlerinin bir suç olduğu ve kesinlikle değiştirilmesi gerektiği belirtildi.

MANİFESTO TAM BİR ZIRVA

Müslümanların dünya barışı için tehdit olduğunu iddia eden bildiriyi, İslam düşmanı Fransız dergisi Charlie Hebdo'nun uzun süre Genel Yayın Yönetmenliği'ni yapan Philippe Val tarafından kaleme alınmış. 300 sözde aydın, siyaseti ve sanatçı tarafından imzalanırken Müslümanlar, sapkınların hazırlayıp, imzaladığı manifestoya sert tepki gösterdi. Fransa İslam Konseyi'nin (CFCM) Başkanı Ahmet Oğraş, bildiriyi kınadı. Fransa'da İçişleri Bakanlığı'nın himayesinde kurulan tek İslami kuruluşun başındaki isim olan Oğraş, aralarında eski cumhurbaşkanı ve başbakanların da olduğu 300 kişinin nasıl böyle bir bildiriyi imza attığını anlayamadığını kaydetti. Oğraş, bildiride yer alan ayetlerin değiştirilmesi çağrısını "zirva" olarak nitelendirdi. Bildirinin tamamen Müslümanları hedef aldığını kaydeden Ahmet Oğraş, "Bu bildiriyiyle Antisemitiz-

min yeğane suçlusu Müslümanlar olarak gösteriliyor" diye vurguladı. Oğraş'a göre bildirinin arkasında İslami dernekleri güçsüzleştirip CFCEM'i lağv etmek gibi niyetler de var.

BİLDİRİ İRKÇİLİK VE FACİA

Fransa İslamofobi ile Mücadele Gözlemevi Başkanı Abdullah Zekri ise bildiriyi "mide bulandırıcı" diye vurguladı. Oğraş'a göre bildirinin "ırkçılık" ve "facia" olarak nitelendirildi. Zekri, bildiriyi imzayanların amacının İslam'ı ve Müslümanları ezmek olduğunu kaydetti. Yine politikacıların medyadan takip ettikleri İslam'ı günah keçisi olarak ilan ettiklerini de sözlerine ekledi. Paris Büyük Camii Müftüsü Dalil Boubakeur de Fransa'da antisemitizmle mücadele adı altında Fransa'daki Müslümanların hedef tahtasına oturtulduğunu aktardı. Bordeaux Büyük Camii İmamı Tark Oubrou ise Kur'an-ı Kerim'in şiddet çağrısı yaptığı yönündeki iddiaların cahillikten kaynaklandığını söyledi.

headline: Gazze'de Yahudi terörü (Jewish atrocity in Gaza)

newspaper: Yeni Konya

date: 15.05.2018

type: news article

author: AA

target group(s): Jews

category: exaggeration/attribution/distortion

The article reports the incidents that took place during protests along the Gaza border against the United States Embassy's move to Jerusalem. Attributing the killing of 43 Palestinians by Israeli soldiers to all Jews, the article **reinforces negative opinions about Jews and cements the perception of Jews as the enemy.**

İsrail askerleri, ABD'nin Kudüs'te büyükelçilik açmasını protesto etmek için abluka altındaki Gazze sınırında düzenlenen gösterilere katılan 43 Filistinliyi şehit etti, bin 750 Filistinliyi gerçek mermiyle yaraladı.

Binlerce Filistinli Büyük Dönüş Yürüyüşü'nde İsrail'i protesto etti

Gazze'de Yahudi terörü

ABD Büyükelçiliğinin Kudüs'e taşınması ve Nekbe'nin (Büyük Felaket) 70. yılı nedeniyle Gazze'nin Han Yunus kentinin doğusundaki İsrail sınırında toplanan Filistinliler, gösteri düzenledi.

İsrail askerleri, ABD'nin Kudüs'te büyükelçilik açmasını protesto etmek için abluka altındaki Gazze sınırında düzenlenen gösterilere katılan 43 Filistinliyi şehit etti, bin 750 Filistinliyi gerçek mermiyle yaraladı. Gazze'deki Filistin Sağlık Bakanlığı'ndan yapılan yazılı açıklamada, Han Yunus kentinin İsrail sınır yakınında düzenlenen gösterilerde 43 Filistinli şehit oldu. Onu yandan Filistin Kızılayından yapılan yazılı açıklamada Gazze Şeridi'nin İsrail sınırında düzenlenen gösterilerde ya ana kadar 448'i gerçek mermiyle olmak üzere, parşönel, gaz kapalıları ve göt yaratan gaz nedeniyle bin 750 Filistinlinin yaralandığı kaydedildi. Bu arada İsrail ordusunun, Gazze sınıрын "kapalı askeri bölge" ilan ettiği bildirildi. Ondan yapılan yazılı açıklamada, sınırda tel örgülerin olduğu bölgelerin "kapalı askeri bölge" ilan edildiği ve buradaki herhangi bir hareketliliğin ordunun onayına gerektirdiği belirtildi. Gazze'nin İsrail sınırında çadırlar kurarak Filistinliler, ABD Büyükelçiliğinin Kudüs'e taşınmasını ve İsrail'in kurduğu yit dövanı olan Nekbe'nin (Büyük Felaket) 70. yılını protesto etmek için "milyonluk yürüyüş" adını verdikleri kapsamlı gösteriler düzenliyor. AA

How could it have been written?

suggested headline: 43 Palestinians killed in Israeli soldiers' armed attack

The discourse targeting an entire identity should have been avoided by removing the identity information from the headline. Furthermore, the word "martyr" used to refer to the deceased Palestinians may be considered wrong since it sanctifies death and leads to regeneration of a militarist discourse.

headline: Yeşilköy Arapköy oldu (Yeşilköy[Greenvillage] became Arapköy[Arabvillage])

newspaper: Sözcü

date: 12.07.2018

type: news article

author: Sözcü

target group(s): Arabs, Syrians

category: exaggeration/attribution/distortion

The article points to Syrians as an element of disturbance and danger with its headline and subtitle ("THEY ARE FLOODING IN") and the following statement: "Yeşilköy coast in Bakırköy district of Istanbul is practically under occupation... Day trippers looking to avoid the heat consisting of mostly Syrians invade the coast with trucks starting every Friday." Negative perception of Syrians is cemented based on singular events with the subtitle "THEY LEAVE TRASH AND GO" and the statements "The coast is starting to look ugly due to lack of toilets" and "CHP alderman Nadir Ataman says, 'Residents of Istanbul cannot benefit from the city's blessings. Incidents of theft have increased in the district.'" The marginalizing language of the article **leads to the spread of discrimination and hatred against Syrians, which are already prevalent in Turkey.**

Yeşilköy Arapköy oldu

AKIN AKIN GELİYORLAR

İstanbul'un Bakırköy ilçesine bağlı Yeşilköy'de sahil seridi adeta işgal altında... Sıcak havalardan istifade eden çoğunluğu Suriyeli olan günübirlikçiler, sahil seridine cuma gününden kamyonetlerle akın ediyor. Dolgu alanlardaki yeşilliklere derme çatma çadır ve nargilelerini kuruyor, burada sabahılıyor.

MANGAL YAKIYORLAR

Gün ağarınca günübirlikçiler mangallarının başına geçiyor. Buradan çıkan koku ve duman sahil seridini adeta yürünmez hale getiriyor. Mangal yapanların, bisiklet şeridini bile işgal etmesi spor yapmak isteyenlerin mağdur olmasına yol açıyor. Ayrıca tuvalet yoksunluğu nedeniyle sahilde çirkin görüntüler oluşuyor.

ÇÖPLERİ BIRAKIP GİDİYORLAR

Hafta sonunu Yeşilköy'de geçiren günübirlikçiler, pazar günü evlerine gitmeye başlıyor. Ancak 2 gün boyunca oluşan çöpleri oldukları yerde bırakıyor. CHP'li İBB Meclis Üyesi Nadir Ataman "İstanbullu kentin nimetlerinden faydalanamıyor. Semtte hırsızlık olayları da büyük artış gösterdi" diye konuştu.

headline: Terörist sevici Yunan'a bak sen (Look at the terrorist-loving Greeks)

newspaper: Star

date: 30.07.2018

type: news article

author: Star

target group(s): Greeks

category: exaggeration/attribution/distortion

This article reports the claim that Greek officials saved the soldiers involved in the July 15, 2016 coup attempt in Turkey from a fire in Greece on July 23, 2018. Holding all Greeks responsible for the incident with the title, the article **reinforces negative opinions about and enmity against Greeks by associating them with terrorism.**

YANGINDA ÖNCE HALKINI DEĞİL, FETÖ'CÜLERİ KURTARDI TERÖRİST SEVİCİ YUNAN'A BAK SEN

Yunan basını Çipras hükümetini topa tuttu. Vradini gazetesi, 91 kişinin hayatını kaybettiği yangında, önce vatandaşını değil, FETÖ'cü askerleri bölgeden uzaklaştırdığını yazdı.

ÖLÜ SAYISI ARTTI

Yunanistan İtfaiye Teskilatı yangında ölü sayısının 91'e yükseldiğini 25 kişiye de hala ulaşamadığını açıkladı. Yangında binin üzerinde ev hasar görmüştü.

YUNANİSTAN'A kaçan 8 darbeci asker, başkent Atina yakınlarında 91 kişinin ölümlüne yol açan yangın sırasında, kaldıkları askeri bölgeden tahliye edildiği iddia edildi. Vradini gazetesi, "Yangın 8'i (askeri) de mi tehlikeye attı?" başlığıyla verdiği haberinde, Türkçe konuşan 8 kişinin, yangın bölgesi yakınlarındaki Yunan Kara Kuvvetlerine bağlı Sağlık ve Rehabilitasyon Merkezinden tahliye edildiğini ileri sürdü.

EVDE KALAN 8 YABANCI

Görgü tanıklarına dayandırılan habere, yangından en çok etkilenen Mati bölgesine iki kilometre mesafede bulunan Agios Andreas'taki merkezden çıkarılan söz konusu kişilerin, Yunanistan'a kaçan sekiz darbeci olduğu belirtildi.

Habere, "Kara Kuvvetleri Komutanlığına bağlı askerlerin sorumluluğunda yürütülen operasyonda öncelik, iki evde kalan 8 yabancı uyruklu kişiye verildi. Görgü tanıklarına göre, telaş içindeki Türkçe konuşan bu kişiler, Türkiye'de darbe girişimine katıldıkları iddia edilen askerlerdi" denildi.

TRAFİK YOĞUNLAŞMADAN HEMEN UZAKLAŞTIRDILAR

● **DARBECİLERİN** tehlikeye girmesinin önlenmek istendiğine işaret edilen habere, bu kişilerin bölgede trafik sıkışıklığına yakalanılmadan hızlıca uzaklaştırıldıkları kaydedildi. Gazete, haberinde ayrıca, Türkiye'nin iade talebi reddedildikten sonra darbecilerin güvenliğinden Yunan Kara Kuvvetleri Komutanlığının sorumlu olduğunu iddia etti.

headline: Suriyeli fidyecinin ‘rehine’ tezgâhı (Syrian kidnapper’s ‘hostage’ scam)

newspaper: Milliyet

date: 22.08.2018

type: news article

author: Ferit Zengin

target group(s): Syrians

category: exaggeration/attribution/distortion

Highlighting the national identity of the suspect though it is not directly related to the incident, the article **reinforces the negative perception of Syrians by associating them with crime.**

SURİYELİ FİDYECİNİN ‘REHİNE’ TEZGÂHI

Esenyurt’ta Suriyeli Faisal Alahmar Mervan, 30 Temmuz’da polise oğlunun kaçırıldığı ihbarında bulundu. Oğlunu en son kendisine ait cep telefonu bayisinde gördüğünü belirten Mervan, oğlunun telefonundan arayan bir şahsın, “50 bin dolar ödemezsen oğlunu öldüreceğiz” dediğini bildirdi.

Baba Mervan’ın şikâyeti üzerine polis, 21 yaşındaki gencin kaçırıldığı sokaktaki kameraları incelemeye aldı. Gencin 4 kişi tarafından bir otomobile bindirildiğini belirleyen ekipler, aracın Suriye uyruklu Musab Elali adına kiralandığını tespit etti. Adresinin Küküçekmece’de olduğu belirlenen Elali’nin evine operasyon düzenlendi. Çete elebaşı Elali, evdeki bir kadını boğazına bıçak dayayarak rehin aldı.

2 saat süren ikna çalışması sonrası Elali, teslim oldu. Elali’nin verdiği adrese giden polisler Esenyurt’ta el ve ayakları bağlı şekilde rehin tutulan

Suriyeli fidyeci, çete üyesi olan genç kadını rehin almış gibi yaparak polisi kandırmaya çalıştı.

Mervan’ı kurtardı. Polisin tespiti göre operasyon sırada Elali, Esenyurt’taki şebeke üyelerini arayarak “Kaçın” dediği, çete üyelerinin de fidye için işkence yaptıkları genci adreste bırakarak kayıplara karıştıkları tespit edilirken, Elali’nin rehin aldığı kadının da çete üyesi olduğu tespit edildi. ● FERİT ZENGİN İstanbul

How could it have been written?

Suggested headline: Hostage scam

The adjective “Syrian” should not have been used in the headline and in the news text, and the reinforcement of common prejudices against Syrians should have been avoided. Furthermore, journalistic ethics should have been followed and names and photos of suspects should not have been published.

headline: Suriyeliler Türkleri işinden etti (Syrians took Turks' jobs)

newspaper: Yeniçağ

date: 19.09.2018

type: news article

author: Fatih Erboz

target group(s): Syrians

category: exaggeration/attribution/distortion

In this article featured on the front page of the newspaper, an MP's statements on unemployment and economic problems such as "Factories prefer Syrians because they don't have insurance and they can pay them less. Danger is near since the unemployment rate rose" are reported. These statements are reflected in the title in a distorted way without quotation marks. Creating a direct contrast between Syrians and Turks, the article **holds all Syrians responsible for these problems and labels them as an economic threat.**

How could it have been written?

suggested headline: *Syrians are employed with lower wages*

The article should have emphasized the fact that Syrians, who are in a precarious economic situation, are employed for low wages and a narration putting Syrians at the center of larger economic problems should have been avoided.

Suriyeliler, Türkleri işinden etti

TÜRKİYE'de işsizlik tüm bölgelerde büyük bir problem yaratırken, aynı zamanda son yıllarda Suriye'den göç alan kentlerde başka sorunlar da beraberinde getiriyor. Şu anda şehrin genelinde 500 bine yakın Suriyeli bulunduğu söyleyen CHP Gaziantep Milletvekili Bayram Yılmazkaya, "Suriyelilerin bazı imtiyazları var. Reçeteleri, hastaneleri bedava. Sigortaları yapılmadığı için fabrikaların bir kısmında çalışıyor. Normal işçiler işinden çıkıyor. Bu noktada işsizlik artan böyle bir toplumda sorun başka alanlara da gidiyor. İşsiz kalanların çoğu varoş bölgelerde, evlerine yük olacaklar. Bunlar önümüzdeki günler için tehlikeli. Bu açıdan kaygılanıyoruz açıkçası" dedi.

Sanayicilerin yaşanan sıkıntılardan dolayı işçi çıkarmak zorunda kaldığını ifade eden Yılmazkaya şunları belirtti: "Ben kendi seçim bölgem Gaziantep'te yaşanan ekonomik sıkıntıların sonuçlarını görebiliyorum. Sadece sanayiciler değil, küçük ölçekli işletmeler de işçi çıkarmak zorunda kalıyorlar. Bunları duyuyoruz, görüyoruz. Gaziantep Türkiye'nin önemli büyük sanayi bölgelerinden biri. Bu sonuçta insanlar için büyük sorun. İnsanlar bunu dillendiriyor. Vatandaş bize dert yaniyor. İşsiz kalan da dert yaniyor, iş yapamayan iş sahibi de dert yaniyor. Bu bölge çok hassas bir bölge. İşsizlik noktasında sıkıntı yaratan bu."

Bölgede toplumsal olayların olabileceği endişesini taşıdıklarını aktaran Yılmazkaya, şöyle devam etti: "Aslında biraz da siyasi kimliğimizle değil, vicdanımızla konuşuyoruz. İşsizlik çok sıkıntı yaratıyor. Suriyelinin biri bir çocuğa tacizde bulunduğu için geçtiğimiz günlerde ciddi olaylar yaşandı. Kentin psikolojisi böyle. Emniyet güçleri olayı büyütmedi, engelledi. İşsizlik yüzünden olası bir olay büyük toplumsal patlamalara neden olabilir. Sanayicinin derdi zaten ekonomik. Dolan durumu belli. İşsizlik artarsa, insanlar rahatsız oluyor. 500 kişi işsiz kaldı 2 bin 500 kişi etkileniyor. 6-7 bine yakın sanayi kuruluşu var. Bunların toplamını düşünün, burada kargaşaya neden olabilir."

■ Fatih ERBOZ

headline: Hristiyan ve Yahudi terörüne gözler kör (No one sees Christian and Jewish terrorism)

newspaper: Yeni Söz

date: 29.10.2018

type: news article

author: Yeni Söz

target group(s): Christians and Jews

category: enmity/war discourse

The article associates Jews and Christians with massacre and terrorism as one can observe in the following sentence: “The entire world is shaken by individual or collective massacres of non-Muslim terrorists, especially Jewish and Christian ones. From Europe to America, Christian and Jewish terrorist organizations carry out genocides all around the world and kill indiscriminately.” Thus, the article **causes an escalation of prejudice and enmity against Jews and Christians.**

Hristiyan ve Yahudi terörüne gözler kör

Tüm dünya başta Hristiyan ve Yahudi olmak üzere gayrimüslim teröristlerin hem bireysel saldırıları hem de toplu olarak gerçekleştirdikleri katliamlar ile sarsılıyor. Avrupa'dan Amerika'ya dünyanın tüm coğrafyalarında Hristiyan ve Yahudi terör örgütleri soykırımlar düzenleyip, sivil-masum demeden tüm insanları katlediyor. Cinayetlere manipülatif haberlerle kitlelerde 'İslami terör' algısı oluşturmaya çalışan ve batı şirketleri tarafından desteklenen medya ise sessiz kalıyor.

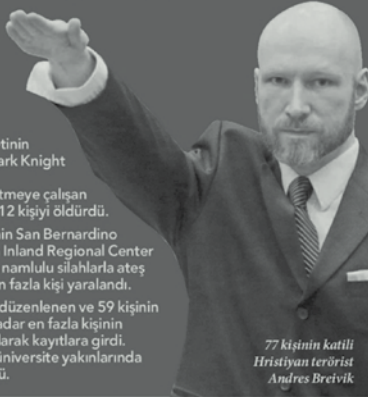

Tüm dünyaya terör ihraç eden ABD, siyahilere karşı devam eden ırk ayrımcılığını yanı sıra katliamlar, cinsel saldırılar ve taciz listesinde de başı çekiyor.

PSİKOPAT GENÇLİK YETİŞTİRDİLER

İŞTE terör ülkesi ABD'nin Hristiyan kökenli vatandaşlarının katliamlarından yalnızca birkaçı:

- 16 Nisan 2007: Virginia Teknik Üniversitesi'nin kampusunda düzenlenen saldırıda 32 kişi hayatını kaybetti.
- 20 Temmuz 2012: Colorado eyaletinin Aurora kentinde "Batman: The Dark Knight Rises" filminin galasında filmin karakterlerinden "Joker"i taklit etmeye çalışan bir kişi, sinema salonunu basarak 12 kişiyi öldürdü.
- 2 Aralık 2015: Kaliforniya eyaletinin San Bernardino şehrinde engellilere hizmet veren Inland Regional Center binasına giren 2 saldırganın, uzun namlulu silahlarla ateş açması sonucu 14 kişi öldü, 10'dan fazla kişi yaralandı.
- 2 Ekim 2017: Las Vegas kentinde düzenlenen ve 59 kişinin öldüğü saldırı, ABD'de bugüne kadar en fazla kişinin hayatını kaybettiği silahlı saldırı olarak kayıtlara girdi. Aynı tarihte Kansas eyaletindeki üniversite yakınlarında düzenlenen saldırıda da 3 kişi öldü.

77 kişinin katili
Hristiyan terörist
Anders Breivik

KATLİMLARINI ÖRTBAS ETMEK İSTİYORLAR

İslam ile terörü yan yana getirmek için her türlü çabayı gösteren Batı dünyası, Hristiyanların ve Yahudilerin katliamlarını örtbas etmek için ise elinden geleni yapıyor. Kilise, hastane, okul ayırmadan; kadın-erkek çocuk-yaşlı demeden katliamlar yapan teröristlerin dini kimlikleri arka plana atılarak, hadiseler müferit olaylarmiş gibi lanse ediliyor.

BİRBİRLERİNE DÜŞÜLER

Her geçen gün yenilerini eklediği katliamların son ayağı ise ABD'de bir sinagogda yaşandı. 11 kişinin öldüğü saldırıda terörist, sosyal medyada Yahudi karşıtı paylaşımlar yaparak açıkladı. Görgü tanıkları, saldırganın sinagoga girdikten sonra "Bütün Yahudiler ölmeli" diyerek rastgele ateş açtığını kaydetti. Saldırı sırasında sinagogda sünnet töreni yapılıyordu. Salırganın, sosyal medya hesaplarındaki Yahudi karşıtı paylaşımları dikkat çekti.

SEÇİM ÖNCESİ MANİPÜLASYON MU?

Öte yandan saldırının Trump'ı destekleyen bir Cumhuriyetçi tarafından gerçekleştirilmiş olması 6 Kasım'da ABD'de yapılacak olan ara seçimler öncesi Trump'ın elini zayıflatmak amacıyla planlandığı iddialarını gündeme getirdi. Trump ise saldırganın kendisini desteklediği ve Yahudi karşıtı biri olduğuna yönelik bir soru üzerine "onun düşünce şekli hastalıklı ve Yahudi karşıtı biri olarak benim destekçim değil. Bu gibi kişilere karşı idam cezasını geri getirmeliyiz" ifadelerini kullandı.

headline: Suriyeli mülteciye İngiliz işkencesi (British torture to Syrian refugee)

newspaper: Akşam

date: 29.11.2018

type: news article

author: Akşam

target group(s): the British

category: exaggeration/attribution/distortion

Reporting the attack against a Syrian refugee in an English school, the article's headline cements negative opinion about the British by attributing a singular incident to the perpetrator's British identity and associating it with violence.

How could it have been written?

suggested headline: *Racist attack against Syrian child in school*

A generalizing description of the perpetrator should not have been used in the title and the article should have been written without generating prejudice against the British. Furthermore, it should be taken into consideration that revealing personal information of the children involved in reports with violent content and highlighting them as either the “perpetrator” or the “victim” might have traumatic effects on those children. Because of this, national and international publications on journalism ethics express reservations about using children's images and personal information in reports in which the children are involved in an incident as perpetrator, victim or witness.

headline: Müslümanlara Alman domuzluğu (German swinehood to Muslims)

newspaper: Milat

date: 03.12.2018

type: news article

author: Milat

target group(s): Germans

category: swearing/insult/defamation

This article, which was featured on the front page of the newspaper, reports that pork was served without notice to the participants of the “German Islam Conference.” Attributing the incident to all Germans in the headline, the article **reinforces negative feelings about Germans.**

How could it have been written?

suggested headline: *Serving pork at Islam Conference caused controversy*

Although serving pork without notice at an Islam Conference, and the ensuing controversy, is newsworthy, the incident should have been reported objectively and the issue should have been explained more accurately and informatively.

headline: Türk'e kefen biçmek kimin ne haddine? (Who would dare to threaten Turks?)

newspaper: Gaziantep Oluşum

date: 03.12.2018

type: column

author: Hakan Yağlı

target group(s): Kurds

category: enmity/war discourse

target group(s): Armenians

category: exaggeration/attribution/distortion

In this column, Kurds are associated with various crimes and labeled as a “threat” as one can observe in the following statements: “We let 500,000 Kurds in during the Gulf War in 1991. We shared our food with them. The result is 20,000 PKK terrorists. They don’t pay taxes, but they receive social welfare. They don’t pay their bills. They make others pay for them. They produce and deal drugs and say ‘just ignore it.’ They cross the borders to smuggle and say ‘this is my livelihood, you stay out of it.’ They clash with soldiers and the police, but they say ‘I surrender, I have human rights, I want to benefit from them’ when they are out of ammo. They say ‘Kurds are dying across the border,’ but they don’t go to fight and ask Turks to fight.” The columnist also associates Armenian and Kurdish identities with crime with statements such as this one: “They say ‘I am Kurdish and fighting for my freedom’, but half of their organization consists of Armenians. They raid villages and kill, kidnap and rape patriotic innocent Kurds.” Thus, he reinforces negative opinions about Armenians and Kurds and foments enmity against them.

Türk'e kefen biçmek kimin ne haddine?

Hakan **YAĞLI**

2. Abdülhamid Han'ın dediği gibi 'Hak edenin hakkını verin. Baş kaldıranın başını kesin.' Türk Milleti tarih boyunca hainlere ve başkaldıranlara gereken dersi verdiği gibi bugünde vermeye devam edecektir.

Göktürk budunun doğusunda isyanlar başlamış, isyancılar yakın çevresindeki kavimleri de kıskırtarak güçlü bir ordu kurmuştu.

"BİR BAK TARİHE, TÜRK'E BAŞ KALDIRANLARIN SONU NE OLMUŞ"

İsyancılar Bilge Kağan'a bir elçi yolladılar. Elçi Bilge Kağan'a ilettiği notta 'Güçlü bir ordu kurduk. Bizim bulunduğumuz toprakları bize iade ederseniz üstünüze yürümekten vazgeçeriz' deniliyordu.

Herhangi bir milletin hükümdarına yazılmış mektup değildi bu. Türk'ün Başbuğu'na, Göktürk Kağanı'na yazılmıştı. Göktürk başbuğunun düşmandan korkup da toprak verildiği ne görülmuş, ne de duyulmuş bir şeydi.

Türk toprak vermez, alırdı. Mektup cevapsız kalmadı, Bilge Kağan'ın yazdırdığı bir satırlık mektup 'Bir bak tarihe, Türk'e baş kaldıranların sonu ne olmuş'

SADDAM'DAN KAÇTINIZ, TÜRKLERE HAINLIK ETTİNİZ

1991 Körfez savaşında 500 bin Kürde kapılarımızı açtık, ekmeğimizi bölüştürdük. Sonuç 20 bin PKK'lı terörist karşımıza çıktı.

Vergi vermezler, yardım alırlar. Fatura ödemezler, millettten keserler. Uyuşturucu imalatı ve satışı yapar 'görmezden gelin' derler.

Sınırı geçip kaçakçılık yapar, 'bu benim ekmeğim paramı karışmazsınız' derler.

Asker polise çatışır, öldürür mermisi bitince teslim oluyor, insan haklarını var, bundan yararlanmak istiyorum' der. 'Sınır ötesinde Kürtler ölüyor' der ama savaşmaya

gitmez ve Türklerin gitmesini isterler.

'Cahilim, geri kaldım' der, öğretmenleri öldürür, okul, dershane yakar 'hastayım' der köyüne gelen doktoru öldürür.

Sözde 'İslam konferansı' düzenler, kuran okutur. Sonra camiden çıkan imamın halkı uyandırıyor diyerek tek tek infaz eder.

'Yolumuz yok, devlet nerede' der, yol yapan iş makinelerini yakar, mühendisleri öldürür. Özgürlük der, mahkeme basar, avukata, hâkime, polise, askere pusu kurup sırtından vurur.

DEVLETEN KAN İSTER, GİDER KIZILAY KAN VERME ARACINI YAKAR

Namus der, her türlü ahlak-sızlığı yapar, töre adı altında anasını bacısını öldürür. Resmi dilini bile öğrenmeye tenez-zül etmediği devletten aş, iş, makam ister. Fakirim yoksulum der, ama inatla mantar gibi çoğalıp isyan ettiği devletin çocuklarına bakmasını ister.

Fakirim der, aşiret düğününde 20 kilo altınla görgüsüzlüğüne dibine vurur.

Dağ başına izinsiz ev yapar, yaşadığı yere otobüs ister, ilk yaktığı da o otobüs olur.

Hastalanınca hastaneye gider devletten kan ister, ilaç ister, bedava tedavi olur. Gider Kızılay kan verme aracını yakar. Avrupa kaçak göçmenlerin gemisini bile batırıyor, ülkesine hiçbirini almayor. 2 milyona yakın Kürdü ülkesine alan, barmak, aş iş veren Türkiye'nin askerine polisine saldırıp her yeri yakıp yıkıyor, hayatı durduruyorlar.

'Biz kardeşiz' derler Türk bayrağı yakarlar. 'Biz kardeşiz' derler Atatürk büstlerini yakar, yıkarlar. 'Biz bu toprakları kanla aldık, kanla veriz. Gel savaşalım' dedikimizde 'Pis faşist, kafataşçı' derler.

'Ben Kürdüm Kürt özgürlüğü için savaşıyorum' derler, örgütün yansına yakını Ermeni dokdurur. Köy basıp, vatarına sadık masum Kürtleri öldürür, kaçırır, tecavüz ederler.

headline: Yunanlılar ölüme terk etti (Greeks left them to die)

newspaper: Yeni Şafak

date: 05.12.2018

type: news article

author: Star

target group(s): Greeks

category: enmity/war discourse

This article, which is featured on the front page of the newspaper, reports on the human rights violations committed against refugees by police in Greece. Through attributing the incident perpetrated by the police to all Greeks with the chosen headline and adjective “barbarous” that is used to characterize Greeks, existing prejudices against Greeks are incited further. With the subtitle “Turkish soldiers are compassionate,” the Turkish-Greek contrast is reinforced.

How could it have been written?

suggested headline: *Three migrants, sent back by Greece froze to death*

The right way to cover the incident is to put human rights violations at the center, report mistreatment and violence against refugees and emphasize the struggles and dangers which refugees face in their journeys. The media coverage of human rights violations and violence can help raise awareness and contribute to the development of methods for countering these problems. However, it is essential to use discourse and images that do not violate refugees’ human rights and that respect their human dignity, instead of highlighting only the tragic aspect of such incidents and giving excessive details of violence.

Yunanlılar ölüme terk etti

■ Yunanistan, ülkeye yasa dışı yollarla giren mültecileri ölüme terk ediyor. Yunan polisi, bir grup göçmeni, yarı çıplak halde botlarla Türkiye'ye gönderdi. Meriç nehri kıyısında sıfırın altında 6 dereceye düşen soğuğa dayanamayan 3 göçmen donarak can verdi. Yunan polisi, 13 Kasım'da da bir grup mülteciyi, dövüp sınıra bırakmıştı. 03

YİNE YUNAN BARBARLIĞI

Yunan polisi, bir grup göçmeni, yarı çıplak halde botlarla Türkiye'ye gönderdi. Meriç nehri kıyısında sıfırın altında 6 dereceye düşen soğuğa dayanamayan 3 göçmen donarak can verdi. 13 Kasım'da da bir grup mülteci, dövülüp soyulduktan sonra sınıra bırakılmıştı

Son 5 günde, Yunan polisinin para ve cep telefonlarına el koyarak geri yolladığı 713 göçmen ölümüne döndü.

TÜRK ASKERİ MERHAMETLİ

Yasa dışı yollarla gittikleri Yunanistan'da, kapısını çaldıkları köylülerin ihbar sonucu yakalanan göçmenlerden Afganistanlı Jamalvddin Malangi, donarak can veren Afganistanlı uyruklu göçmenle aynı karakolda kaldıklarını anlattı. Ülkelerinde yaşadıkları zorluktan kaçtıklarını, ancak karşılaştıkları kötü muamelelerin kendilerine acı verdiğini belirten Malangi, "Yunan askerlerinin merhameti bulunmuyor. Türk askerleri ise çok merhametli" dedi.

Jamalvddin
Malangi

Yunanistan'ın ülkeye yasa dışı yollarla giren mültecilere yönelik insanlık dışı muamelesi hız kesmiyor. Yunan polisinin sınırda yakalayıp Türkiye'ye geri gönderdiği 3 göçmen donarak can verdi.

CESEDE ÇOBAN BULDU

Edirne'nin Meriç ilçesine bağlı Serem köyünde, yarı çıplak bir kişinin hareketsiz yattığını gören çoban, durumu güvenlik güçlerine bildirdi. İhbarın ardından bölgeye jandarma ve sağlık ekipleri sevk edildi. Sağlık ekipleri, yaptıkları kontrolde Afgan uyruklu göçmenin donarak hayatını kaybettiğini belirledi.

YARI ÇIPLAK HALDE

Akçadam köyü sulama göleti ile Adasarhanlı köyünde birinci derece askeri yasak bölgede devriye gezen askerler, 2 göçmenin cesedini buldu. İlk incelemede bu

göçmenlerin de birkaç gün önce donarak öldükleri belirlendi. Üzerlerinde pantolon ve ayakkabı bulunmayan cesetler, otopsi için İstanbul Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

3 GÜN SAKLANMIŞLAR

Jandarma ekipleri tarafından sınırda yakalanan Afganistanlı Jamalvddin Malangi (29), donarak can veren göçmenlerden birini Yunanistan'da gördüğünü söyledi. Yunanistan'a Meriç Nehri'ni aşarak geçtiklerini ve ormanda 3 gün saklandıklarını anlatan Malangi, "Ormanlık alana yakın olan köye doğru ilerledik. Yunan köylülerinin kapılarını çalıp yardım istedik, o sırada birileri polisi aramış olmalı ki Yunan polisleri gelip bizi yakaladı. Önce bizi polis merkezine götürdüler. Sonra bir araçla nehrin yanına getirildik. Orada iki tane bot vardı.

Yunanistan daha önce de mültecileri soyup Meriç kıyısına bırakmıştı.

Sistematiik bir şekilde göçmenleri dövüp soyup kovuldu. Onlara bindirilerek geri itildi" dedi.

İLK VUKUAT DEĞİL

Yunan polisi, 13 Kasım'da bir grup Yemen ve Filistinli göçmeni dövüp elbiselerini soyduktan sonra Türkiye'ye göndermişti. Edirneli köylüler çıplak halde buldukları göçmenleri ısıtıp giydirdikten sonra jandarmaya teslim etmişti.

headline: Deist Yunan'dan din dersine engel (Deist Greeks hinder religion class)

newspaper: Yeni Akit

date: 18.12.2018

type: news article

author: Yeni Akit

target group(s): deists, atheists

category: symbolization

target group(s): Greeks

category: exaggeration/attribution/distortion

Reporting that Greece had decreased the hours of Turkish language and religion courses in a madrasa in Komotini and attributing it to all Greeks, the article uses descriptions like “deist Greek” and “atheist Prime Minister Tsipras” to evoke negative meanings and **provokes the reader against Greeks, deists and atheists.**

How could it have been written?

suggested headline: *Religion lessons restrained in Greece*

Identity-oriented generalizations in the title and summary should have been avoided, and discourse reinforcing prejudices against the identities in question should not have been used.

DEİST YUNAN'DAN DİN DERSİNE ENGEL

Ateist Başbakan Çıpras'ın yönettiği Yunanistan'ın Gümülcine'deki bir medresede Türkçe ve din derslerinin azaltılmasına karşı talebeler, boykot kararı aldı. Medrese-i Hayriye öğrencileri, Yunan devletinin ırkçı ve baskıcı karardan dönmemesi nedeniyle okulun kapısına kilit vurdu.

Medrese öğrencileri, Yunan devletinden dini kimliklerine tam anlamıyla saygı göstermesini ve ders müfredatına müdahale etmemesini isteyip okulun kapısına kilit vurdu.

Dinsizliğin hakim olduğu Yunanistan'da İslam karşıtı devlet politikası haline geldi. Deist Yunan hükümetinin Türkçe ve din derslerine engel koymak istemesi Türk öğrencileri isyan ettirdi. Gümülcine'de Türk öğrenciler, Türkçe ve din derslerinin Yunan hükümeti tarafından azaltılması nedeniyle süresiz boykot kararı aldı.

Gümülcine Medrese-i Hayriye okulu öğrencileri, Yunan devletinin ırkçı kararından dönmemesi nedeniyle demokratik haklarını kullanarak ikinci kez boykot kararı aldı ve okulun kapısına süresiz kilit vurdu.

Medrese-i Hayriye öğrencile-

ri, Yunan devletinin Türkçe ve din derslerinde kısıtlama kararı almasına ilk tepkiyi 25 Kasım 2018 tarihinde göstermiş, alınan kararın doğru olmadığını, kararın iptali için iki gün derslere girerek boykot yapmışlardı.

SÜRESİZ BOYKOT KARARI

Üç hafta önceki boykotta öğrencileri Medrese-i Hayriye Encümen Heyeti, okulda Türkçe ve din derslerinde eğitim veren öğretmenler ve veliler de destek vermişti. İki günlük boykotla ilgili öğrenciler ve encümen heyeti isteklerini Yunanistan Eğitim Bakanlığına yazılı olarak göndermişti. Üç haftalık bekleyişin ardından bakanlıktan isteklere

karşı hiç bir olumlu yanıt gelmesi sonucunda okulda 2. boykot sürecinin başladığı bildirildi.

Süresiz boykot kararı sonrası Medrese-i Hayriye Encümen Heyeti Başkanı Hasan Molla ve velilerin temsilcisi Selahattin Kesit, öğrencilerin almış oldukları süresiz boykot kararını desteklediklerini ve onların yanlarında olduklarını ifade ettiler.

Gümülcine'de yaşayan Türklerin başta eğitim olmak üzere ciddi sorunlarla karşılaşıyor. Medresede azınlık statüsünün sürmesini isteyen Türkler, İkili kültür anlaşmaları ve Lozan anlaşması temelinde eğitimlerini sürdürmeyi talep ediyor.

headline: Batılın simgesi Noel'e hayır (No to Christmas and superstitious symbols)

newspaper: Milat

date: 24.12.2018

type: column

author: Muhammed Özkılıç

target group(s): Westerners, Christians, Jews

category: exaggeration/attribution/distortion

In this column, Jews and Christians are accused of aggression, and hatred against these identities is reinforced as one can observe in the following remarks: "Do Jews and Christians celebrate our holidays? Do they respect any sacred values of ours? On the contrary, they attack those values as much as they can. Moreover, they should abandon their superstition and convert to Islam, and we should insist on the truth of Islam." The columnist encourages enmity against Westerners by associating "Western" identity with "violence," "exploitation" and "massacre": "Such celebrations are horrible in a time when Westerners have turned the land of Islam into to a death field full of blood, tears, cries, occupation, exploitation and plunder. This is treason. It is applauding and celebrating your own death."

headline: İmamoğlu değil “Rum dostu” (Not İmamoğlu, but “Greek-lover”)

newspaper: Diriliş Postası

date: 26.12.2018

type: news article

author: Diriliş Postası

target group(s): Greeks in Turkey

category: symbolization

This article presents Greek identity as a threat to Turkey both with the headline and subtitle (“Enemy of Turks, friend of Greeks”) and **escalates negative opinions about, and enmity towards, Greeks.**

İmamoğlu değil “Rum dostu”

31 Mart Yerel Seçimleri yaklaşırken; CHP’nin ‘İstanbul adayı’ Ekrem İmamoğlu, Rum Patrikhanesi’ne koştu. Ortodoks Patriği Bartholomeos’un duasını alan İmamoğlu, tavsiyelerini dinledi.

İmamoğlu daha önce Beylikdüzü’ne “Türk Ordusu, Kıbrıs’a geldiğinde kurtaracak Türk bulamayacaktır” diyen, “Türk düşmanı” başpiskopos Makarios’un heykelini dikmişti. Rumlar’a ilgisi bilinen İmamoğlu, Türk düşmanlığını teyit etti.

SAYFA 6 POLİTİKA

Ekrem İmamoğlu Patrikhane'ye koştu!

▲ 31 Mart'taki Yerel Seçimler yaklaşırken; CHP'nin İstanbul adayı Ekrem İmamoğlu, Fener'deki Rum Ortodoks Patriği Bartholomeos'un duasını aldı! Daha önce de Beylikdüzü'ne 'Türk düşmanı' başpiskopos Makarios'un heykelini diken İmamoğlu, patrikhanedeki açıklamasında, "Herkesi dinleyeceğiz. Herkesin düşünceleri var, onlara değer vereceğiz" dedi. İmamoğlu, patrik Bartholomeos'a 'herkesi dinleyeceğine' dair adeta söz verirken; tavsiyelerini de aldı. Noel bayramına eşlik ettiklerini anlatan İmamoğlu, "Kıymetli bir inanç merkezi" ifadesini kullandı.

Bir taraftan 'barış' mesajları veren İmamoğlu öte yandan da AK Parti Grup Başkanvekili Mehmet Muş'u 'cahillik' ile suçlayıp ayırtırdı.

TÜRK DÜŞMANI RUMLARIN DOSTU

Ekrem İmamoğlu'nun 'Rum dostu' olduğu Beylikdüzü'ndeki Yaşam Vadisi'nden de biliniyor. İmamoğlu, genel başkan Kemal Kılıçdaroğlu ile botanik bahçenin tam orta yerine 'Türk düşmanı' başpiskopos Makarios'un heykelini dikmişti. Kıbrıs'ta Türkleri katleden faşist olarak tanınan Makarios'a değer atfeden İmamoğlu, açtırdığı heykel ile adeta Beylikdüzü'nün kalbine hançer saplamıştı. Kıbrıs'ta Türkler katledilirken; yaşanan drama kayıtsız kalan Makarios, "Türk Ordusu, Kıbrıs'a geldiğinde kurtaracak tek bir Türk bile bulamayacaktır" demişti. CHP ve Beylikdüzü Belediye Başkanı, Rum katillere sahip çıkarak; kendi milletine düşmanlık edip bir de Fener Rum Patrikhanesi'nde 'barışçıl' mesajlar verdi.

Erkekler de insan sayısını (işlere tapıyorlar)

9 yaşında bir erkek çocuğu, kız gibi davranıyor ve kız gibi giyiniyor. Kız olmaya 4 yaşında karar vermiş ve ailesi de ona destek olmuş. Kız olma sebebini anlatırken kullandığı bir cümle çok dikkat çekiyordu. "Kız arkadaşlarımla annesi bana piskinişim gibi davranıyorlardı." demiş.

Kadınların davranışları sebebiyle kızlık yaşta cinayetinden utanan bu erkek çocuğu günümüzde pek çok erkeğin dilinden düşmüyor. Bu davranış, çocuk meselesiyle ilgili de getirmiş ve kendince tedbir almış. Günümüzde tam da yapılan ve de yapılmak istenen bu. Erkekleri ağlatmak ve erkek oldukları için utanmamak. Psikolojik bir hadım bu aslında.

Sema Maraş

Anne-kız çarpanı herman bapırdı parka oturmaları çekerek götürüp yere atıyorlar. Kork yitmiş çarşı boyu bapırdı yerlere yata yata "Hanneler o çocukların kabalıklarına atsanız işler olur." diyor. Genç kız son derece terbiyeli bir tavırla "Sana ne istediğini yere atar. Defak defak bağırmanın yoksa şimdi beni taciz etti" diye bağırıyor, bundan sonraki ömrünü kendisi adanmışa çıkararak geçiriyor." demiş. Adanmışız korkum herman yaradınlar uzaklaşıyor. Bu olay adanmış kanunlarıdır.

Ya bağımsız, adamı tacizden tutur polisler götürsünler. Adamın hayatı kayırdı. Anlık bir devirde insanları çoklu erkeklerin suçlu olduğuna inanma eğiliminde. Öyle ya. Bir kadın dırup

durukun neden bir adama iftira atsan, diye düşünülüyor. Oysa medya buna çok iyi zemin hazırlıyor ve kadınlar bundan ciddi anlamda etkileniyor.

Çarşıya yan tarafta bir kan-koca yapıyor. Adam bir peye güllüyor, kadın onun gülmeye sinir oluyor. Kocasına "Sen gülmek hiç aynaya bakmıyorsun? Aynaya bakarsan ciddi anlamda etkileniyor." diyor. Adam ne diyeceğini bilmiyor, hafif bir kıyafet soruyor. Kadın karnı burnunda hamile. Kadına: "Sebebi kadından bu adama bir maymun doğuramazsın umam." demek istiyorlar fakat susuyor.

Adam daha fazla utanmışın marağı yok. Bu devirde erkeklere atılır serbest. Etfazına bir bakın, genelde erkekler hayatta genelde modaya olan etkiler sürekli ağlatıyorlar. Kadınların öldürüldüğü ya da öldürdükleri haberleri bahanesi ile erkekler katli, taciz, tecavüzci lanetliyor. Erkekler odun, kökük ve ağaçlara amaçlı hayvan isimleri giriyor rahat aydınlatılıyor. Hatta erkeklerin hayvandan ayağı olduğu ile ilgili kamu sporları hazırlanıyor yayınlanıyor. Toplumda çok tepki de görülmüyor.

Fakat kimse kadınlara dokunuyor. Onları

dokunamazlar var.

Son otuz yıldan beri dünya yeni bir dönüğe girdi. Erkeklerin üzerine basarak kadınları yükseltti dönemimizdir. Her ne kadar bu "eretik" gibi kulağa hoş gelen bir kelime ile sevmiye göstermeye çalısma da aslında tın gıreci kadınlara, erkeklere efendi olmaya çağırıyor.

Erkekler modern dünyanın ayağınan, horlanan köleleri haline geldiler. Kadınlara ise tapınacak varlıklar. "Ona barişap ancak diğlere tapıyorlar." (Nisa suresi 117)

Erkekler, kadınlar ne istediye tasfıyala verildi; fakat kadınlar hâlâ memnun hâlâ mutlu değiller. Kadınlara haksızlığa uğramış ay sayda kadın üzerinden çok sayıda erkek ağlatılıyor. Efendi olmaları hâlâ eskik edebiyatı yapıyorlar. Kapitalist sistemin kadınlar üzerinden kurduğu feminizm tuzağı her geçen gün ülkelerin sonunu getiriyor.

Tüm dünyada aile kurumu büyük zarar gördü. İngiltere'de "Rahatsız Bakırkız" kuruldu. İngiltere'de 9 milyon yalın insan varmış ve yalın insanlar için basit bir grupta bile öksürüyorlar.

Mercat kadınlar yüzünden erkekler evlenmek istemiyor. Kadınlar o kadar yalınlar ki (i) kendilerine uygun erkek bulamıyorlar. Ben de artık çocuklar evlilik dışı doğuyor ve babasız büyüyorlar. Maaşesek ki bızım ülkemizde Ben'den aldığımız kanunlar sebebi ile oraları sonuna doğru gidiyor. Her geçen gün boşanmalar artıyor, pıkket artıyor, taciz, tecavüz artıyor fakat sebepler sorgulanmıyor ve görmezden geliniyor. Bütün suç erkeklere yükleniyor, gözüm odaklı gılgırlıyor. Hep cezalar konuluyor. Efbette ceza olmalı hem de ceza olun olun diye anımdın olmalı. Fakat bızde cezalar ne dede suu azaltacaklar.

Verilen cezalar feministlerin sevindirmekten başka bir iş yapmıyor. Şiddet her geçen gün artıyor. "Potentiyomok" diye kadınlar haksız karışmalar ekle edenler erkekleri sürekli ağlatıyorlar. Bir taraftan olmal istemir (i) kıymetli hadım konularının aslında uzun süredir erkekleri psikolojik hadım yapıyor. Hem de kanunlarla.

PSİKOLOJİK HADİM KANUNLARI

6284 nolu psikolojik hadım kanunu: Tanrıya yin bakma cezası. 6284 Erkeğin erkek olduğu için cezalandırılmasına kanuna.

Güya kadına gördü bir hisse amaç yapıldı Anusı dayattıma ile.

Sonuç: Şiddet hiç olmadıyyı kadın arttı. Sebep: Aşırılık hiç sayılmaz olmasa. 6284

6284 erkeği bir anlaşılmak olduğunda sadece kadın beyarı esas alıyor, erkeğin beyanını hiçbir önemi yok. Erkeğin kadına fakat şiddet uygulamasına da genik yok. Kadının kocaya cava alarak, şıkket etti. "Kocam bana bğünç, bğünçlüğümde kanyıor, gece eve geç gelince nereden diyor... Kocamdan şıkketiyim." Erkeğe herman suç gösteriliyor. "Heey erkeği hadım bir. Kadın bir tanrıya tapınmaz. (Diğlere tapıyorlar) Onlar aıla yalın sayılmazlar, iftira atarak, haksızlık etmezler, onlar masum Tanrılarıdır..."

Erkek herman kurban ediyor, cezası kesiliyor. Tanrıya rahatsız etmezken diğleri ay ay da aly ay gibi bir süre evinden alıyor, evi baskın o mahalleye girmiyor, okulu gıdıp çocuğunu görüyor. Bu arada karısının ve çocuklarını maddi işkencilerle da kurbanları arasında. Erkek bu arada neredir ki, ne yer ne iç ne spor nall nall kışınların umununda diğleri. Karısı arıyor "Neden bu haldeyiz barmışam" demesi de suç. Uzaklaşmışa cezası telefon açarak delene herman hapıs cezası ver.

Ülkemizde böyle adanmış bir kanun var ve birincile erkeğin bundan muzdarip, mağdur, mazlum... Ve bızın medkette vakırlarına acaba onlar sadece kadınlara vakırlar mı zamanıyorlar kadınlardan, bilmeyorsun. Bu haksız duruma düzeltmek için hiçbir şey yapılmıyor.

Erken, pıkket gören kadınlar için gık bu kanun diye sanılıyor. Oysa erkeklerin psikopat olan, kanına ezyet eden erkekler ezyet kökükleriden kocaların şıkket edemiyorlar. Neredir bir kocasına gıdıklaştırmak isteyen kadın vana onlar kullanyor. Kullananları gıdık da pıkket. Zira evden atırdık kocası ya bir daha geri dönmüyor, boşanmak zorunda kalıyor ya da iftiharlı daha da kökük oluyor. Bu kanundan sonra bızın diğleri, yalınlarca erkeğin evinden atıldı.

Son yıllarda kadın cinayetlerinin artmasının bir sebebi de bu kanun. Evden alınan mahalleye girme, çocukları görme, arkadaşlarını ziyaret etme barmayarak, ayağınan erkek öfke patlamaları yapıyor kadına gıdıp pıkket yapıyor ya da cinayet işliyor. Şiddet atırdık cezası artırılmaya çalışılıyor, oysa bızatlık kurultulardan sınırlanarak bızır.

Nafaka Kanunu: "Erkek sığın kanun" Erkeğe boşanma cezası-Tanrıdan ayrılmama bedeli. Anayasadan "Erkek evin reisidir" maddesi kaldırılmış. Erkek evi neisi değil diğler fakat ailenin masraflarını erkeğin üstüne yükler.

Erkeklerin ev kurmanın bütün yükü erkeklerin üzerinde. Ev kınalayıcı, eyle alacak, nişan, diğün masrafı, geline talakacak talaklar... Efbette bütün masraflar onun üstünde. Karı haramlardan memnun değilse 6284 e göre suç. Erkeğin boşanmada kendisi suçu olsa da olmasa da, az kusura da olsa ömrü boyu ekle kanuna barmak zorunda. Çocuğu vana zaten ona nafaka ödeyecek, fakat çocuğu olmayan ve artık ona yabancısı olan bir kadına neden hangi sebeple ömrü boyu bakasın? Araştırmalara göre dünyada hiçbir devlet ömrü boyu nafaka yok. Bızde bir gün bile evli bızda kadın barmışla resmi olarak evlenemediği sürece (iki nikah eyle ve sevdiği olabılır) erkek ona barmak zorunda.

10 gün evli bızda 20 yıl nafaka ödeyebilir var. Neden kadın ekle kocasını üstünde gıncin? Hangi aklı ve vicdana sığar bu? Ve kadın kanun zorlu ile ekle kocasına gelen geliri nall kıçlere sındırıyor? Zannediyorlar ki o para onlara hayır getirsin, gelmesin. Ancak ekle eyle inkanlı diğleri, gıncılıyır ver; bunu hali hayıp alıp harayabilir.

Bu nafaka kanunu feminizme de aykırı. Kadın bu kadar acı bir varlık mı ki aranda hiç bir bğı kılınması anlık ona yabancısı olan bir erkeğe muhtıy var. Gıncinler ihtiyacı olan kadınlara devlet maas barmışın. Fakat ekle kocanın nezalet eneri ile vermiş parayı yemisin.

Tamamiet ve Eyle Mid Paylaşımı: Bızmadamda sındırıyor? Zannediyorlar ki o para onlara hayır getirsin, gelmesin. Ancak ekle eyle inkanlı diğleri, gıncılıyır ver; bunu hali hayıp alıp harayabilir.

Erkeklerin malı da erkeğin. Eğer evlilik içersinde kadın gılcı getiren bir işte çalışmıyor, erkeğe verdiğı borçlar vana ayrılmak için hesap ediliyor bir ödeme planına adanılır olur.

Cocuk Hacı: Erkeklerin babalık haklarını ellerinden alması. Bızmadamda suuuu babaları ve çocukları en büyük zulüm da bu. Bızmadamda mahkeme çocukları genellikle anneye veriyor, baba istese de veriliyor. Anne çocuğu aldı baba da nafakasını ödeyecek ve babanın çocuğunu görmesi hafızı sonları ya da ayrı belki gıncilri saatine kadını mahkeme kararla barmak.

Buraya kadar da haksızlık var fakat esas haksızlık bundan sonra. Kadın çocuğu babaya gılcı termak istemiyor. Kıyıl sebepleri çocuğunu babasına göstermek istemeyen kadın aklı sağlığı yerinde değildir. Zira aklı sağlığı yerinde olsa çocuğu babasına bızmeşinin zararlarını diğlebilir. Ancak baba psikopatı ya da

madda bağımlı gibi çocuğu zarar getirme ihtimali vana bu durumda çocuk kanunu.

Kadın mahkemenin belirdiği gıncilerde bile göstermedikleri babalar çocuklarını görmek için haczetmek zorunda. Eyle hacı kalık çocuk hacı devam ediyor. Bızda hacı bızmadamda 300 lıra gibi bir para yitirip bir ekleje polisle psikologu çocuğunu almaya ancak diğleri.

Kadın neden mahkemenin kararına uymuyorsun diye ceza bile veriliyor. Neden? Çünkü kadınlara Tanrıya. Onlar hata yapmazlar. Kadın çocuğu göstermeyorsa kesin baba kökük, diye bakılıyor. Kadın kırından, ruh sağlığından kimse gıphıye diğmiyor.

Pek çok kadın da sırf ekle kocasına zorluk olsun ve çocuğu barmışın sevinir diye bunu yapıyor. Şimdi bu hem erkeğe hem erkeğe kendi barmak bir zulüm değil mi? Hani kadın mahkeme bızır? Kendi çocuğuna acıymıyorsa onun babası barmıyor.

Erkekler memuriyetten kolayca atılabilecek

Erkekler psikolojik hadım kanunları bu kadar zulüm ve barmışla var ya kanun 6284 e kardes kanun geliyor. Müğil...

Erkekler bu kanunun kalkmasını beklerken, yekillere uğrayıp uğrayarak sevdiği barmışın madda 6284 e yettiki gıncimşler ve ona kardeş kanun yapıyorlar karar verimlik. İki bir arada bızmadam diğli.

657 nolu kanun: Bomba bir kanun. "Erkeklerin devlet kanunları" diye bızıril kesaca. Hacı bızmadamda gazetede vardı. Başlık "Kadın dığmadama devlet kapısı kapalı" Bir kadını kadın dığmadama demiyor oysa "Kadın yin bakana devlet kapısı kapalı" olmalydı barmış.

657 nolu kanun bu arada okuluca kanyı gılcı lenmiş suçları kapıyor. Devlete kanyı hainlik, dolandırıcılık, devlet sefarsı aygıt planlarına veriler aly suçları kapıyor. Bu suyu iğleyenlere her türlü devlet kappı kapanyor, gıncilerden atılıyorlar.

Kadın istemir ve pıkket suçları da bu kapsama gıncemey. Eyle Suuçta devlet kuralı kadın da kuralı. Tanrıyalar yin göle bakan gebesini. Ne işi devlet kapısında? Her aklı lenen erkeğin yiridine bir kadın alınc. On ne alldı gıncimş olur. Bir tale on kuy. Anıtmış ta da erkeği olun ne zaman var!

atalarla ilgili bu hazırlık devam ederken, çok önemli bir teşkilat gıncıya daha sessiz sedasız sürdürülmüyor, bu gazete haberi ile öğrendiye neye ki. Bu konudaki yalın düzlemine iş çok yalınla Meclis gıncimşine gelip torba yasaya eklenemeyi. Kadın kanyı suç işleyenler memur, siyasi memur, işçi ya da tapenon gılcı kamu personeli statüsünde devlet kurumlarında barmışla görev alamayacaklar.

6284 ile kanun ile erkeklere evden atıldı, 657 ile de devlet kurumlarından atacağız; bir kanun daha yapavım de erkeklere dığmadam atalım!

headline: Ahlâk ‘sınırı’ aşıyor (Moral ‘limits’ are breached)

newspaper: Milli Gazete

date: 27.06.2018

type: news article

author: Onur Şehmus Şahin

target group(s): LGBTI

In this headline story, LGBTI people are repeatedly insulted and labeled as “perverts”. LGBTI people are portrayed as a “threat” to society because of their gender identities and sexual orientations as one can observe in the subtitle “Society is forced to accept perversion” and the following remarks: “Perverts with LGBTI disease are getting ready to spread immorality in Istanbul once again” and “LGBTI organizations, activists, unions, various student groups and some political parties will attend shameful events that will be held for the 26th time this year. The theme of this year’s shameful events is ‘borders,’ and various perversions and immoralities will be exhibited through ‘workshops,’ ‘panels,’ ‘talks,’ ‘screenings’ and ‘parties.’” As a whole, the article encourages normalization and spread of discrimination and violence against LGBTI people and discredits the struggle against homophobia and transphobia.

AHLAK 'SINIR'I AŞILIYOR

LGBTİ hastalığına kapılmış sapkınlar, İstanbul'da yine ahlâksızlık kasmaya hazırlanıyor. 25 Haziran-1 Temmuz arasında "Cinsel Kurtuluş Haftası" ilan eden escinseller, "çok es, çok aşk, çoklu cinsellik" adıyla 50'yi aşkın program düzenleyecek. Bu da yetmezmiş gibi, Kadıköy ve Taksim'de yürüyüş yapmayı planlayan sapkınlar, valilikten gelecek onayı bekliyor. Bu arada, bazı etkinliklerin Çağlayan ve Anadolu Adliyesi'nde yapılacak olması da dikkat çekiyor.

SAPKINLIK, TOPLUMA KABUL ETTİRİLMEME ÇALIŞILIYOR

Onur Şehmus
ŞAHİN

➤ BU sene 26. defa gerçekleştirilecek rezil etkinliklere LGBTİ örgütleri, aktivistler, sendikalar, çeşitli öğrenci grupları ve bazı siyasi partiler de katılacak. Bu yılki rezaletlerin teması olarak "sınır" belirlenirken, türlü sapkınlar ve ahlaksızlıklar, "atölye çalışması", "panel", "söyleşi", "film gösterimi" ve "parti" şeklinde sergilenecek.

HAFTA BOYUNCA SAPKIN ETKİNLİKLER DEVAM EDECEK

BU REZİL ETKİNLİKLERİN BAZI LARININ ÇAĞLAYAN VE ANADOLU ADLİYESİ GİBİ KAMU BİNALARINDA GERÇEKLEŞTİRİLECEK OLMASI İSE HAYRETLE KARŞILANDI.

➤ HALKIN malı olan kamu binalarının böylesi rezil etkinlikler için kullanılacak olması akıllara durgunluk verirken, düzenlenecek programların isimleri bile dikkat çekti! "Pembe tezkerre", "Çok eşlilik", "Metreslik", "Escinsel namus cinayeti", "Edebiyatta LGBTİ+" gibi birçok öğrenci paneli düzenlenecek olmasıyla toplumun inanç değerlerine aleni saldırı yapılacak!

"VALİLİK" TEN GELECEK HABER MERAK KONUSU!..

➤ MİLLÎ Gazete, sapkınların etkinlik organizasyon yetkisine ulaştı. Gazetemize açıklamada bulunan yetkili, "İstanbul'da 'çok es, çok aşk, çoklu cinsellik' adıyla 50'yi aşkın program düzenlenecek. Bu etkinliklerin birçoğu parti şeklinde olacak. Valilikten yürüyüş için izin istenildi. Onaylanırsa Taksim ve Kadıköy'de yürüyüşler olacak. Bunların yanı sıra LGBTİ grupları, zorunlu olan kısırlaştırma yasasını kaldırdı. Bunun için ise bir açıklama yapılacak. Tüm vatandaşlarımız davetlidir" dedi.

headline: Sapık kadınlar (Perverted women)

newspaper: Erzurum Milleti Sesi

date: 20.07.2018

type: column

author: Savaş Uçar

target group(s): women

In this column, the murder of women and children is legitimized and women are held responsible for these crimes by claiming that women “incite” the murderers, as one can observe in the following remarks: “Men play the lead role in the incidents of abuse, rape and, recently, murders that hurt us even in our hearts. However, one cannot but wonder ‘if’ women are a factor that leads the perpetrators to this point,” and “Women who wander around half-naked and freely satisfy themselves must have a part in murders of children. Women have the primary effect that keeps Muslims, whose faith is on thin ice, away from haram. Regarding only men as ‘perverted’ amounts to approval of this factor: if you approve it, your children may be the victim of an action which is a manifestation of the sudden explosion of teased and oppressed feelings.” The columnist also writes, “Dressing nicely and dressing provocatively are different of course. I know ‘perverted’ women who enjoy being looked at and do this on purpose,” labeling women who are beyond the limits of his own moral values based on religion as “extreme” and “immoral.” He labels women who go beyond his own moral understanding which he bases on religious references as “excessive” and “immoral”; he invites women inside normative boundaries and hence he reproduces the multi-layered discrimination women are subjected to in society. Throughout the column, murders of children and women are presented as a matter of morality, and women, who are victims themselves, and their choice of clothing, are cited as the cause of these murders, and violence against women is legitimized.

- Savaş UÇAR -
yorgun_25@hotmail.com

Sapık kadınlar

**Doğrudan doğruya
Kur'an'dan alıp ilhâmı,
Asrın idrâkine
söyletmeliyiz İslâm'ı.
M. Akif Ersoy**

Garip bir şey ama, sapık deyince akla bir erkek figürü geliyor nedense. Sapıklık erkekler için özgü bir meziyet değil elbette. Kadınların sapığı yokmu. Son zamanlarda canımızı yakan, içimizi acıtan taciz ve tecavüz olaylarına eklenen ölüm ve cinayet olaylarında baş rolü erkekler oynuyor. Ancak bu faileri bu noktaya sürükleyen etkenler arasında “acaba” kadınların da bir rolü varmı diye bakmaktan geri duramıyor insan. Katil zanlılarına bir ortak aramak değil derdimiz elbette. Geçen günlerde bir yazımda “kadınların koku sürünmesi” konusundaki görüşlerimi yazmıştım. Çok acayıp tepkiler aldım. Sana ne diyenmi sorarsın, parasını senmi veriyorsun diyenmi sorarsın. Erkek ve kadından müteşekkil hayatımızda, etkenin karşısındaki edilgen faktörünü görmezden gelmek saflık olur. Yaratılışı gereği, cinsel dürtülerinin direk hedefi olan namzetten etkilenmemek gibi bir lüksü yoktur erkeğin. Sadece kendinden tahrik olan, dışı figürlerden etkilenmeden, kendi iç güdüsüyle galeyana gelen bir erkek tanımı yoktur sanırım. Erkeğin “illde” sapık olması gerekmez etkilenmesi için. Bindüğün otobüste veya metrobüste, efül efül kokan, burununuzun direğini sızlatan kokuları gideceği duraa kadar koklamak zorundayız. Son zamanlarda moda bir deyim olan, “namus apış arasında değil, insanın içindedir” kandırmacasına aldanmış ne kadar çok kadın var. Güzel giyinmek başka bir şey, tahrikkar giyinmek başka bir şey elbette. Bunu kendine bir model seçen, insanların kendisine bakmasından memnuniyet duyan ve bunu çok defa da kasten yapan “sapık” kadınlar biliyoruz ben. Aynı zamanda açık giyen

edep timsali kadınlarda tanıyorum elbette. Buraya kadar yazdıklarımdan; “açık giyen kadın sapıktır” anlamı çıkarılmaması gerektiğinin altını çizdikten sonra, konuyu başka bir yere taşımak istiyorum. Uymamız gereken kuralları ihtiva eden fıkıh meselelerinde “setri avret” konusuna bakınca şu açıklamayı görürüz: Erkeklerin avret yeri: Hz. Peygamber (s.a.s) erkeklerin avret yerini şöyle açıklamıştır: Erkekler için kapatılması gereken yerler, göbekten diz kapağına kadar olan kısımdır. Erkekler, belirtilen yerlerini açamaz, başka erkeklerle ve kadınlara gösteremezler. Kadınların avret yerleri hakkında ise; Kuran-ı Kerim'in Nur süresi 31. ve Ahzab süresi 59. âyetleri müslüman kadınların yabancı erkekler karşısında ve sokağa çıktıkları zaman “kendiliğinden görünen kısımlar” dışında bütün vücutlarını kapatmalarını; “cılbab”larının başlarından aşağı yaka ve omuzlarına sarkıtmalarını; süslerini açıp göstermemelerini; gizledikleri süslerin de başkaları tarafından bilinmesi için uygunsuz hareketler yapmamalarını istemektedir. Bu konuda asla taviz vermiyen islamın koyduğu kriterlere her mümin kadın ve erkek uymak zorundadır. “Kardeşinin edep yerlerine bakan lanetlenmiştir” buyuran Rasûlüllah bir diğer hadisinde; “Yemin ederim ki, bir insanın edep yerlerine bakmaktan yahut da başkasının edep yerlerini seyretmesine razı olmaksansa, gökten yere düşerek iki parça olmayı tercih ederim” buyurmaktadır. Sadece dinin konusu olmamakla beraber, sosyoloji, psikoloji ve benzeri bilim ve ilim dallarında öncelikli konularından olan bu derin mevzuu kısa notlarla anlatmak mümkün olmamakla beraber, kısa notlarda olsa hatırlatma gereği duydum. Cadde pazar, yarım yamalak, efül efül gezen keyfince nefisini eğlendiren kadınlarında çocuk cinayetlerinde payı vardır. İmanı örümcek ipine bağlı biz müslümanların, gözünü, dilini ve belini haramdan sakınmasında, kadınların birinci sırada etkisi vardır. “Sapık” denilince sadece erkeğin akla gelmesi, bu etken faktörün korunmasına göz yumma anlamına gelir ki: buna göz yumduğumuz takdirde, seninde çoluk çocuğun, tahrik edilmiş ve bastırılmış duyguların patlak verdiği olay olabilir. Ya rab; ümmetin kadınlarını ve erkeklerini, çocuklarını kötülüklerden uzak eyle.

headline: Allah'ın laneti üzerinde olsun (May God curse you)

newspaper: İstiklal

date: 15.10.2018

type: news article

author: İstiklal

target group(s): LGBTI

In this article, in which homosexuality is repeatedly labelled as “immoral” and “perverted,” homosexuality is represented as a threat and **homosexuals are portrayed as enemies**. One can observe this in the article summary: “A video shared on social media shows that homosexuality, which caused the destruction of the immoral people of Lot, has become common now. May God curse the ones who support and live this perversion.” **The article contributes to the normalization and spread of discrimination and violence against homosexuals.**

ALLAH'IN LANETİ ÜZERİNİZE OLSUN

■ **SOSYAL** medyada paylaşılan bir videoda, ahlaksız Lut kavminin helak olmasına neden olan eşcinsel sapkınlığın artık ne kadar yaygınlaştığı görülüyor. Görüntülerde, evlenen sapkın çiftin Tarkan'ın bir şarkısı eşliğinde düğün salonundaki piste geldiği, dans ettiği ve öpüştüğü görülüyor. Salondakiler de onları alkışlıyor. Videoyu paylaşan hesaba göre bu sapkın olayın yaşandığı yer ise İzmir'de bir düğün salonu. Bu sapkınlığa destek olanların da, sapkınlığı yaşayanların da Allah'ın laneti üzerine olsun. // **3'TE**

ALLAH'IN LANETİ ÜZERİNİZE OLSUN

Sosyal medyada paylaşılan bir videoda, ahlaksız Lut kavminin helak olmasına neden olan eşcinsel sapkınlığın artık ne kadar yaygınlaştığı görülüyor. Bu sapkınlığa destek olanların da, sapkınlığı yaşayanların da Allah'ın laneti üzerine olsun

GÖRÜNTÜLERDE, sapkın çiftin Tarkan'ın bir şarkısı eşliğinde düğün salonundaki piste geldiği, dans ettiği ve öpüştüğü görülüyor. Salondakiler de onları alkışlıyor. Videoyu paylaştan hesaba göre bu sapkın olayın yaşandığı yer ise İzmir'de bir düğün salonu.

Eşcinseller 1993'ten beri 'onur' kelimesini de kirlleterek, Onur Yürüyüşü altı altında İstanbul'da yürüyüş düzenliyorlar. Ve birçok sapkın da onlara destek veriyor.

LUT KAVMİ BÖYLE HELEK OLMUŞTU

Hazreti İbrahim Urfa'dan Filistin'e hicret ederken yanında yeğeni Hazreti Lût da vardı. Yüce Allah Hazreti Lût'a peygamberlik görevi verdi ve onu başkenti Sedom olan bir kavme peygamber olarak gönderdi.

Yüce Allah buyuruyor:

“Ve Lût'u da kavmine peygamber (olarak) gönderdik. (Lût) Kavmine dedi ki: Siz gerçekten en çirkin fuhşiyatı (eşcinselliği) yapıyorsunuz. Sizden önce âlemlerde bir tek kişi bu işi yapmamıştı. (Ankebüt - 28)

Lût kavmi, eşcinsel (homoseksüel) denilen cinsel sapıklardı. Bu nedenle Hz. Lût öncelikle onları bu konuda uyardı ve dedi ki: “Siz gerçekten en çirkin bir fuhşiyatı (eşcinselliği) yapıyorsunuz. Sizden önce, âlemlerde bir tek kişi bu işi yapmamıştı.”

Hz. Lût gece, gündüz yalvarıyor ve onlara öğütler veriyordu ama ne yazık ki sapıklar iyice azmış ve iş çığırından çıkmıştı. Topluma açık yerlerde bile erkekler kendi aralarında sapık ilişkide bulunurken, kadınlar da onları izliyor ve eğlenip gülüşüyorlardı.

Hayâ kalkmış ve cinsel sapıklık toplumun bütün kesimlerine yayılmıştı. Canlıların üremesini düzenleyen fitrat kanunlarına ters düşen bu sapıklık hareketi küküşsüz devam edemezdi ve Âdetullah'ın gereği azabın gelmesi artık an meselesi idi.

VE AZAP MELEKLERİ GELDİ

Yüce Allah tarafından Lût kavmini helâk etmekle görevlendirilen melekler, genç ve yakışıklı delikanlılar şeklinde Lût kavmine geldiler ve Hazreti Lût'a konuk oldular. Konukların melek olduğunu bilmeyen Lût, (Aleyhisselâm) “Ah! Şimdi kavmim gelip bunları benden ister ve zorla almaya kalkşırlarsa, ne yapabilirim ki” diye düşünürken, Evi kuşatan sapık-

lar “gençleri bize ver, aksi halde kapıyı kırarız” diye bağırma ve tehditler savurmaya başladılar. Hazreti Lût'un yüzü sapsarı oldu, nefesi durdu ve kalbi hızla çarpmaya başladı.

Yüce Allah buyuruyor:

(Melekler) dediler ki: “Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz, sana el uzatamazlar.

Sen gecenin bir bölümünde ailenle birlikte yürtlü, zevceğin dışında aranızdan kimse geride kalmamasın. Çünkü onların başına gelecek olan (azap), onun da başına gelecek. (Hûd - 81)

BAŞLARINA TAŞ YAĞMAYA BAŞLADI

Yüce Allah buyuruyor:

“Güneşin doğuşu anında korkunç bir uğultu onları yakalayıverdi.” (Hicr - 73)

Son gecelerinde daha da azgınlaşan sapıklar, Hz. Cebrail'ın bağırmasından kaynaklanan korkunç bir uğultu ile yataklarından fırlayıp dışarı kaçıştılar. Korku ile birbirlerine bakışırken, şiddetli bir fırtına koptu ve üstlerine taşlar yağmaya başladı.

Aşırı derecedeki sıcak taşlardan korunmak için tekrar evlerine kaçtılar ama bu defa da çok şiddetli bir deprem başladı. Ayrıca yerden sıcak sular fışkırmaya ve gökten de sıcak çamur yağmaya başladı.

Artık Hz. Lût'un ilk peygamber olduğuna inanmış, Yüce Allah'ın kudretini görmüş ve yaptıklarına çok pişman olmuşlardı ama iş isten geçmiş ve onların kırıyâmeti kopmuştu. Bu durumda ne kaçacakları bir yerleri kalmıştı ve ne de ölümden başka bir seçenekleri!..

Yüce Allah buyuruyor:

Ülkelerinin üstünü altına çevirdik ve üzerlerine sicil'den taşlar yağdırdık. (Hicr - 74)

Yüce Allah'ın emri ile Hz. Cebrail, Lût kavminin yaşadığı köy ve kasabaların tamamını yerinden koparıp havaya kaldırdı ve ters çevirip yere vurdu.

Yüce Allah buyuruyor:

Ve Celdâm hakkı için ki, biz ondan (Lût kavminin) akıllı toplumlar için apaçık bir âlâmet (Lût Gölünü) bıraktık.

Dağları, tepeleri, bağları, bahçeleri ve meşhur Sedom şehri ile birlikte Lût kavminin yaşadığı ülkenin tamamı batmış ve geriye ibret olarak sadece acı ve pis kokulu Lût Gölü kalmıştı.

headline: Travestiler gasp etti (Transvestites robbed)

newspaper: Gazete Damga

date: 23.12.2018

type: news article

author: DHA

target group(s): LGBTI

Reporting a criminal incident with an emphasis on the suspect's gender identity, though it is not directly related to the incident, the article **foments transphobia and discrimination.**

Esenyurt'ta müşteri olarak anlaştıkları M.D.'nin cebinde bulunan 5 bin 90 lirayı gasp etti öne sürülen iki travesti polis tarafından yakalandı

Travestiler gasp etti

ESENYURT, Saadetdere mahallesinde 14 Aralık 2018 tarihinde meydana gelen olayda polise başvuran M.D. (42), iki travesti tarafından gasp edildiğini söyledi. M.D., ifadesinde "Birlikte olmak için anlaştım. Parasını vermek için cebindeki parayı çıkarınca hepsini istedi. Daha sonra otomobile yanıma gelen

arkadaşıyla beni gasp edip kaçtılar" dedi.

Cinsel kimliğimize saldırı

Polis tarafından olayla ilgili başlatılan soruşturmada polis önce şüphelilerin kullandığı otomobilin plakasını tespit etti. Yapılan çalışmalarda şüphelilerin aynı bölgede sürekli dolaştıkları öğre-

nildi. Ekipler iki şüpheliyi gözaltına aldı. Şüpheliler Ali Ş. (35) ile Ali T.(41) Asayiş Şube Müdürlüğünde sorgulandı. Suçlamaları kabul etmeyen şüpheliler, adliye sevk edilirken "Suçlamaları kabul etmiyoruz. Bu cinsel kimliğimize bir saldırı" diye bağırdı. Adliyeye gönderilen 2 şüpheli tutuklandı
DHA

How could it have been written?

suggested headline: *Robbery suspects caught*

It would be enough to report that the suspect has been caught. Since the suspect's gender identity is not directly related to the incident, this information could have been omitted. The word "transvestite," which is used commonly in the media to refer to transgender people, has many negative connotations in the social memory and reinforces transphobia.

CHAPTER II

DISCRIMINATORY DISCOURSE REPORTS

2018

DISCRIMINATORY DISCOURSE REPORTS ISSUED AS PART OF THE MEDIA WATCH ON HATE SPEECH PROJECT

- “Saturday Mothers/People” in national press of Turkey: May 1995-September 2018
- Representation of Children in the Print Media of Turkey - June 2018
- Discrimination against Syrian Refugees in Media: Misinformation and Distortion (2017)
- Giaour Discourse in Print Media (2017)
- Four Day War in Nagorno-Karabakh and the Discriminatory Discourse Analysis of the Media in Azerbaijan, Armenia and Turkey (2016)
- Discriminatory Discourse in News Stories on Murders of Transgender Women (2016)
- Representation of Women in Media of Turkey: Newspaper and Internet Journalism (2015)
- April 24 Armenian Genocide Remembrance Day in Print Media 1995-2015 (2015)
- Discriminatory Discourse against Syrian Refugees (2014)
- The Operation Israel Launched against Gaza and Discriminatory Language towards Jews in Media (2014)
- Armenian Genocide Remembrance Day One Year Left to the 100th Commemoration (2014)
- Discriminatory Discourse against Alevi People (2013)
- Discriminatory Discourse of the Print Media in the Coverage of Gezi Park Protests (2013)
- Black Sea Visit of HDK and BDP Representatives (2013)

**REPRESENTATION
OF CHILDREN
IN PRINT
MEDIA OF
TURKEY**

**JUNE
2018**

Ezgi Koman

Şeyma Özkan

INTRODUCTION

While we were systematically monitoring the print media for our project “Media Watch on Hate Speech”, we realized that the print media of Turkey have very little coverage of children or issues related to them. Though the strength of representation from our analyzed sample in terms of children is questionable since we were scanning media items based on keywords for finding hate speech against ethnic, national and religious identities, we still wanted to raise some questions concerning the facts pointed out by this observation: Where are children in the media, especially print media? How, and how widely are issues concerning children covered in articles and columns? Are these texts addressed to children? What could be said about the relationship between children’s rights and the media?

For the purpose of issuing this report, we focused on the month of June 2018 to obtain a sample concerning how children are covered in the media. During this period, news stories on children were rather plentiful: the High School Entrance Exam (LGS) was held on June 2, the academic year ended on June 8, the Ramadan Feast started on June 15, and the presidential election was held on June 24. The children, who were portrayed as “worried, excited and anxious” before and after the LGS, were covered as “tired after a long academic year, excited for the summer” on June 8. During the Ramadan Feast, they were again the unchanging decoration of nostalgic stories about the feasts of old and presented as enthusiastic objects in the triangle of candy-new clothes-pocket money. And before the presidential election, they were a part of arguments for the importance of voting or the legitimacy of party propaganda as “the future of the country”.⁵

Articles on children featured in June were not limited to these pieces highlighting the emotions attributed to children. As always, children were featured in violent stories, content concerning the official education system or stories about migrants, refugees and asylum seekers due to increasing migration movement

5 Kemal Özmen ve Erhan Üstündağ, “Çocukları Görünür Kılmak İçin”, in *Çocuk Odaklı Habercilik*, ed. Sevdâ Alankuş (İstanbul: IPS İletişim Vakfı, 2012), p. 229.

in recent years. Moreover, unfortunately, June 2018 was remarkable for its wide coverage of the issue of missing children in print and visual media. This became another issue that occupied Turkey's agenda during this month: the search and rescue efforts for children who had gone missing in June in various cities of Turkey, questions and theories about how and why they had gone missing, the families' pain, and other related stories about the missing children. We see that the media once again abused the tragedy and highlighted the sensational, as we have come to expect. The questions concerning the media's position when the subject or object of the news is children and the representation of children in print media did inspire us to carry out this research.

This report is an analysis of the content and structure of news articles and columns about children that appeared in print media during the month of June 2018. Common practices of news production and the concerns that dominate this process limit the coverage of children in print media and result in silencing of children's voices within this limited space. In fact, this is not a conundrum caused only by media itself. Existing stereotypes concerning children and childhood are reflections of a social perception that regards children as "non-adult" or "incomplete individuals" who are only supplementary elements of adult issues. "[W]e are faced with a media which limits its duties to regenerating the existing notions of childhood in society--due to commercial concerns or to ignorance, but also always due to an inability to question-and mostly causes harm instead of contributing to the public interest."

Looking at the content of news articles and columns, the context in which articles featuring children are structured, the ways of producing newspaper material and similar discourses in these ways are important for examining the media's relationship to children's rights. Often defined as "the fourth estate", the media is in a position to initiate civilian oversight for informing about and raising awareness of children's rights, protecting these rights and providing social and physical conditions in accordance with these rights. Indeed, the principles of journalism on both national and international levels emphasize the media's role in enhancing public knowledge about children's rights.

Methodology

Common practices of journalism generally produce texts that are either discriminatory or not focused on children's rights when children are the subjects or the objects, and that regenerate the perception that children are "incomplete adults"

and “incomplete citizens”. In print media, children are featured in the stories about criminal incidents or opinions about official education; most of the time, they are presented in the frame of “a matter of adult morality” or as “a dramatic instruments of adult politics”. In media, especially print media, it is hard to find texts which include children in the process of news production. In consideration of these main hypotheses, print media was scanned and a discourse analysis carried out that qualitatively examines the data obtained from the scanning in order to issue a general assessment on the representation of children in print media.

As in the systematic hate speech scanning, a media monitoring agency contributed to this report by scanning print media on the basis of keywords. All texts in newspapers that include the word “child”--and variations of it--are listed. As part of the research, 2,459 articles and columns that had been published in 8 newspapers (*Birgün, Cumhuriyet, Hürriyet, Karar, Ortadoğu, Sabah, Sözcü, Yeni Şafak*) throughout the month of June 2018 were reviewed. The contents were analyzed according to two main questions: What are the themes of texts about children and how is the produced content presented?⁶

While the texts in the sample are examined according to the topics that they covered about children they are categorized in terms of their content and the explicit quality of their adopted discourse. These categories were analyzed under two main titles in the report: “What are the themes of stories on children produced in print media?” and “How are the stories on children presented in print media?”

The report starts with an article titled “Children’s Rights and Media”, which is an introduction to the notions of “child”, “childhood”, “children’s rights” and the relationship between children and the media, written by Ezgi Koman, who works in the field of children’s rights. In the chapter covering the analysis of print media, in which the findings of the scanning work are presented, there are analyses dealing with structures and discourses of texts that are exemplary of themes frequently found in newspaper pieces. The report ends with a concluding chapter which summarizes the analysis of the representation of children in print media and offers some suggestions for a practice of media that respects and promotes children’s rights.

⁶ The newspapers are selected on the basis of daily circulation of national newspapers in June 2018. We were careful to select newspapers belonging to different media groups and with different ideological orientations.

CHILDREN'S RIGHTS AND THE MEDIA

Ezgi Koman

The community, or maybe the class, called “children” is not a homogenous whole. Including various categories such as rich, poor, girl, boy, ill, working, the members of “this child(ren) group/class” have something in common: being treated differently than adults just because of their “status of being a child” regardless of these different categories. As Bob Franklin puts it, children “are subjected to political, economic, legal, educational and daily restrictions” because of this “status of being a child”; compared to adults, they are usually more affected by all the ongoing evils of a world designed by adults.⁷

The notion of “children’s rights” is defined in relation to this “status of being a child”, but it also brings along various philosophical, moral and legal questions such as “Who is a child, whom do we call a child?”, “Are children’s rights different from those of adults?”, “Should some rights (like voting) be denied to children and why?”, “Are children economically vulnerable because of their need for care?”, “Are they seen as the property of their parents, because they cannot acquire property due to the weakness in their legal status?” In fact, it took considerable time to come up with this notion and thus attribute a “value” to the group/class called “children”.⁸

It is agreed that the first social policy document concerning the rights of the social construction that is “children” is the decree released in 1779 in Zurich canton of Switzerland.⁹ The 1924 Geneva Declaration, the Declaration of the Rights of the Child, which was adopted by the UN General Assembly on November 20, 1959, and the UN Convention on the Rights of the Child issued by the UN on November 20, 1989 are still the most important documents on children’s rights.

7 Bob Franklin, *The Rights of Children* (Oxford: Basil Blackwell, 1986).

8 Ezgi Koman, “Çocuklar ve Hakları”, *Ayrıntı Dergi* 5 (July-August 2014).

9 Aydın Atılğan ve Eylem Ümit Atılğan, “Çocuk Hakları Paradigması ve Çocuk Ceza Yargılamasına Hakim Olan İlkeler Açısından Türkiye’deki Düzenleme ve Uygulamaların Değerlendirilmesi” (Ankara: İHOP, 2009), p. 6.

Children's rights are indeed human rights, but they are defined as rights particular to children and limited to the status of being a child. They are defined distinctly from human rights conventions for various reasons: children are in a special phase of human development; their opinions are rarely considered in a world designed by adults; they have no right to vote; they are unable to play a meaningful role in political processes that determine a state's attitude towards human rights; they are faced with significant problems in regards to being ensured that the judiciary system will protect their rights; they are unable to take legal action on their own when their rights are violated; and they have limited access to organizations that protect their rights.

The UN Convention on the Rights of the Child (UNCRC) issued in 1989 is the human rights document that covers the rights of children in the most comprehensive way. Aiming to provide children with the best living conditions and enable them to realize themselves, and also to ensure development which is physically, intellectually, emotionally, socially and morally free, respectable, dignified and healthy, the convention is also the human rights document with the largest number of signatory states.

Given the fact that many states have acknowledged their responsibilities to children by signing this convention, why are children still subjected to poverty, discrimination, inequality and violence?

The UNCRC holds the signatory states responsible for creating a better world for children, but unfortunately it cannot impose sanctions. Thus, states do not deem children's needs and potentials for realizing themselves as a priority, while they are consolidating global centers of power.

A perception of child contrary to the spirit of the Convention on the Rights of the Child

The UNCRC defines a child as an individual having rights, and childhood as a way of existence. Therefore, in addition to the right to protection, it notices rights of expression, thought, organization, and participation that make self-realization possible for children as well. However, states in general regard children only as being in need of protection. For states, children are beings who are not yet fully grown, who are incomplete, in need of protection and who will be valuable only in the future. This perception among states reflects society's perception of children which also regenerates it is important to note, because it facilitates a hegemony over children.

The media is a considerably effective mechanism for constructing social perception, because it produces representations of institutions, events and facts.¹⁰ These representations do not necessarily exclude truth, but they do not convey them “neutrally”; in some cases, they ignore truth to the point of presenting a whole different reality to society and become the most important guide in it.

Representation by media not only reflects how the represented subject is perceived and positioned in society, but also reinforces the perception in question and creates a brand new perception and position.¹¹ This perception and acquired position can change the entire life of certain subjects or groups of subjects. That is why the manner of representation of rights holders in the media is important in terms of the human rights movement.

How and how widely children are covered in the media is important for the same reason. Representation of children in the media indicates how a given society understands children and the notion of childhood, and also is guiding in forming attitudes toward children. Indeed, some research states that this representation not only shapes adults’ perceptions of childhood, but also children’s perceptions of it. So, the way in which children are represented in the media may shape how children perceive themselves.

Children in the media

Children constitute 30% of the world’s population. One might expect such a large group to be covered by the media proportionally, but unfortunately, this coverage constitutes only 5%. This means that children are rarely featured in media worldwide. It is the same for Turkey. While 28.7% of Turkey’s population is children, the coverage is only 4%. So, children are almost invisible in the Turkish media.

When children are covered in the media, they are often represented in a way that resembles the state’s and society’s perception of “problem” child, which is at odds with the UNCRC. So, children are featured in media only as objects, “victims” or “cute extensions of adults”.

Since the state and society perceive children as weak, innocent, fragile and pitiful beings, they are featured as not subjects but objects of the news with the purpose

¹⁰ Mehmet Akif Barış, “Medyada Çocuk ve Çocukluk (Medyada Çocukların Temsili)”, <https://slideplayer.biz.tr/slide/8836660/>

¹¹ *ibid.*

of drawing more attention and causing more emotional reactions. Children's actual relation to the covered incident, its effects on them, and their thoughts and feelings, become insignificant, and the fact that they are subjects is ignored.

While children are generally featured in the media only as victims, they are also subjected to discrimination, racism and hate speech through connection to aspects of their parents' or their identities, such as class, ethnicity, religion and gender. While children's sincere opinions are used for making adults laugh, especially in visual media, children's most "heartbreaking" images are easily shown for emotional exploitation. Furthermore, children are disdained in media items that address mainly adults, they are treated as passive individuals, and their voices are interrupted.

For a study carried out by the English newspaper Children's Express in 1998, national newspapers were monitored for a week and stereotypes concerning children's representation in media were determined, showing the following results:¹²

1. "Victim children": 31.5%
2. "Cute children" (random images): 26.7%
3. "Little devils" (demonized children): 10.8%
4. "These children are great" (extraordinary children): 9.7%
5. "Children as accessories" (like parents' properties): 8.4%
6. "Children of today!" (adults' nostalgia for the past): 7/.5%
7. "Little angels" (they never misbehave): 5.4%

Though less frequently used since Turkey signed UNCRC in 1990, these stereotypes are similar to the ways children are still represented in Turkish media. Demanding implementation of the UNCRC in countries that are party to the convention, the UN Committee on the Rights of the Child identified three main areas that should be considered regarding the relationship between children and the media: improving the image of the child through media reporting, encouraging children to participate actively in the media, and protecting children from harmful influences in the media.¹³

However, it cannot be said that Turkish media fulfills these three functions for children. In fact, the media sometimes acts as an agent who violates all of them.

¹² Child Rights International Network, "Children, Discrimination and the Media", <https://www.crin.org/en/docs/Mediafinal.pdf>

¹³ UNICEF, "Child Rights and Journalism Practice – A Rights-Based Perspective" (Dublin: UNICEF, 2007), p. 23.

The media's representation of children –or its avoidance of representation by not giving coverage– shapes society's perception of children and influences decisions made on their behalf. This is why journalism based on children's rights is not a favor, but a responsibility.

In fact, children's rights concern everyone

In 1996, the UN Committee on the Rights of the Child held a meeting titled "Media and Children". Thomas Hammarberg, chairperson of the Committee at the time, stated in the subsequent report that while the UNCRC is meant for states and does not intervene in the media's independence, media outlets yet have two main duties for protecting children's rights: ensuring children's right of expression and access to media, and playing an educational role in the field of human rights.¹⁴

In November 1999, young people involved in media projects came together in the Norwegian capital of Oslo with media professionals and children's rights experts and issued a text titled "Oslo Challenge". Intended as a call for action, the text provides suggestions for governments, institutions, and persons interacting with children, including teachers, parents, researchers, and media professionals on what to do about "children's right and media"; it emphasized that media professionals should be careful about how children are represented in the media within the limits of ethical codes, without dramatizing them, resorting to various clichés, or using discourse that humiliates them.¹⁵

Declared by media owners and professionals, teachers, politicians and children who came together on the decennial of the Convention of the Rights of the Child to find new ways for making the means of mass communication have a positive effect on children, the Oslo Challenge conveyed these messages to media owners and the private sector. It suggests:

- Taking into account the rights of children in terms of access, participation, media education and protection from harmful content in the development of new media products and technologies.
- Making the best interests of the child a primary consideration in the pursuit of commercial and financial success.¹⁶

14 United Nations Human Rights of Office of the High Commissioner, "The Child and the Media", <https://www.ohchr.org/en/hrbodies/crc/documents/recommendations/media.pdf>

15 *ibid.*

16 *ibid.*

According to the Oslo Challenge, this is the only way for children to become adults in a universal society where all people are protected, respected and free. Recent reports and research on children's representation in the media reveal that this call made 20 years ago is still relevant. On the other hand, examples showing that a practice of media respecting children's rights is possible can empower and encourage all of us.

PRINT MEDIA ANALYSIS

Şeyma Özkan

WHAT ARE THE THEMES OF NEWS FEATURING CHILDREN?

Media representation of children both reflects and affects the social perceptions concerning who children are and how they behave. In other words, through this representation, a perception of children is created and, at the same time, the existing perception is regenerated.¹⁷ The sample formed for this report shows that certain patterns dominate the topics which are discussed in the articles and columns about children. These patterns are examined under the titles “Children in violent stories”, “Children in danger”, “Children in the context of reports on education, culture, arts and sports.”

Children in violent stories

Constituting 28.3% of Turkey’s population,¹⁸ children’s representation in media is not proportional to this percentage. The limited coverage of children mostly consists in violent news, children are featured in stories in which they are the victim or the perpetrator. In these news, tragic aspects of the incidents told are highlighted and children are presented as accessories complementing the touching narration of the news.

The practice of providing children’s personal information and highlighting them either as “the perpetrator” or “the victim” in violent stories sometimes create traumatic effects on the children involved. Thus, in national and international principles of publication and journalism, some reservations are made about the

17 Gülgün Erdoğan Tosun, “Çocuklar ve Çocuk Haklarının Medyada Temsili”, in *Çocuk Odaklı Habercilik*, ed. Sevda Alankuş (İstanbul: IPS İletişim Vakfı, 2012) p. 180-181.

18 Turkish Statistical Institute, “İstatistiklerle Çocuk, 2017”, 18 Nisan 2018, <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=27596>

KORKUNÇ GERÇEK

"Üzerine dolap düştü" denilen çocuğun başından vurulduğu ortaya çıktı

ADANA'da ailesinin "Üzerine dolap düştü" diye getirdiği hastanede yaşamını yitiren Mehmet Eymen A.'yı (6), ağabeyi H.E.A.'nın (10), polis babasının tabancasıyla kazara vurduğu ortaya çıktı.

Olay, merkez Çukurova ilçesi Huzurevleri Mahallesi'nde meydana geldi. İddiaya göre, kardeşiyle birlikte çocuk odasında oturan H.E.A. polis memuru babasının tabancasını alıp oynamaya başladı. Bu sırada aniden ateş alan silahtan çıkan kurşun, kardeşi Mehmet Eymen'in başına isabet etti. Yemek yiyen aile,

silah sesini duyup, içeri koştu. Çocuklarını kanlar içinde gören aile, Eymen'i yakındaki özel bir hastaneye kaldırdı. Polis memuru baba, çocuğunun üzerine dolap düştüğünü, annesi ise yüksek bir yerden düştüğünü iddia etti. Ailenin çelişkili ifadeler vermesi üzerine hastaneye çağrılan polis, Mehmet Eymen'in başından silahla vurulduğunu tespit etti. Aile, ifadesi alınmak üzere polis merkezine götürüldü. Küçük Mehmet Eymen'in cenazesi, Adana Adli Tıp Kurumu'nda yapılan otopsinin ardından aile mezarlığına defnedildi.

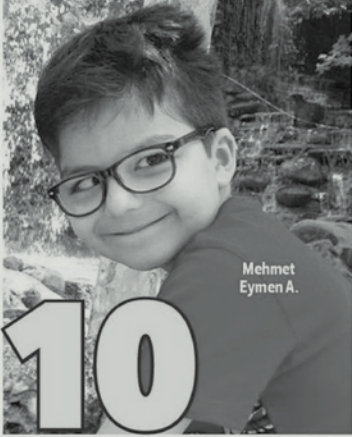
Ortadoğu, June 16, 2018

sharing of children's images and personal information when children are the victims, perpetrators or witnesses of an incident covered by media. According to the ethical principles stated by the Journalists' Association of Turkey, "Full names and images of people under the age of 18 should not be shared regardless of being the suspect, witness or victim (deceased) in criminal incidents and sexual assaults involving children." Using the personal information or the image of the child in reports may result in marginalization and creation of stereotypes in accordance with their age, gender, and ethnic, religious or national identity in relation to the violent incident. On this point, it should be reminded that children have a legal right to be protected from images and words which might be found in information (news) circulated by media that are stigmatizing, insulting and/or in violation of their and their families' privacy.¹⁹

¹⁹ Tosun, *ibid*, p 189.

In print media, children are represented as “passive”, “fragile” subjects when they are the victim of a violent incident, whereas they are portrayed as “active” subjects in an exaggerated manner when they are the perpetrator due to the “extraordinary” nature of the incident. An article published in *Ortadoğu* under the headline “It turned out that the child allegedly crushed by a cabinet was shot in the head” covers the death of a child in Adana. With the remark “The terrible truth”, the presumed sensational aspect of the incident is highlighted. When the article is read, it turns out that this aspect is related to the fact that both the victim and the perpetrator in this violent story are children. In the article, details of children’s names and ages are provided in a way that especially their acquaintances can easily understand who they are. Labeling a child, who has no capacity to act, as “the perpetrator” as in this article and providing the specifics of the crime scene—including the name of the quarter—may be seen as a violation of rights and ethical principles that could result in the life-long isolation of the child or children involved.

DOLAP DÜŞMEMİŞ

YAŞINDAKİ ABİSİ VURMUŞ

ADANA'da ailesinin “Üzerine dolap düştü” diye getirdiği hastanede yaşamını yitiren Mehmet Eymen A.'yı (6), ağabeyi H.E.A.'nın (10), polis babasının tabancasıyla kazara vurduğu ortaya çıktı. Çukurova ilçesi Huzurevleri Mahallesi'ndeki evde, H.E.A. polis memuru babasının tabancasını alıp oynamaya başladı. Bu sırada aniden ateş alan silahtan çıkan kurşun, kardeşi Mehmet Eymen'in başına isabet etti. Yemek yiyen aile, silah sesini duyup içeri koştu. Çocuklarını kanlar içinde gören aile, Eymen'i yakındaki özel bir hastaneye kaldırdı. Polis memuru baba, çocuğunun üzerine dolap düştüğünü, annesi ise yüksek bir yerden düştüğünü iddia etti. Çelişkili ifadeler üzerine hastaneye çağrılan polis, Mehmet Eymen'in başından silahla vurulduğunu saptadı. Aile, ifadesi alınmak üzere polis merkezine götürüldü. Küçük Mehmet Eymen'in cenazesi, Adana Adli Tıp Kurumu'nda yapılan otopsinin ardından aile mezarlığına defnedildi. ■ Çağlar ÖZTÜRK/DHA

The same incident is covered by the newspaper *Hürriyet* headlined “Not crushed by the cabinet, but shot by his 10-year-old brother”. By using the child’s age and relation to the deceased in the title with large font sizes and different colors, by emphasizing the will of the underage perpetrator, the article points to the child as the source of violence. Both articles focus on the agency of the child, while parents’ neglect is not problematized. For instance, there is no information on how the children got access to a gun.

An article published in *Hürriyet* with the headline “Monster mother stabbed (her child) 31 times” covers the murder of a child by its mother. Using the description -about the perpetrator- “monster” and providing information on the manner and weapon of murder makes the incident sensational. With the image used in the article and headings like “Grandfather couldn’t take it”, “Tried to grab the knife”, the narration made to sound tragic. In this example, the media’s tendency to report the incident as dramatic material is reflected by the representation of the subject in

Canavar anne 31 kez BIÇAK saplamış

KUZZEY Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde (KKTC) annesi Bilge Lord Kunduracı (36) tarafından bıçaklanarak öldürülen Ercan Kaya Kunduracı’nın (7) otopsisini tamamlandı. Otopside, çocuğun vücudunda 31 bıçak yarası belirlendi. Başkent Lefkoşa’ya bağlı Gonyeli’de Atatürk Caddesi üzerindeki bir apartmanda 28 Mayıs’ta Bilge Lord Kunduracı, oğlu Ercan Kaya’yı uyurken defalarca bıçaklayarak öldürdü. Anne Kunduracı,

daha sonra bıçakla boğazını ve bileklerini keserek intihara kalkıştı. Olay, bir gün sonra Bilge Lord Kunduracı’nın, eşinin bir arkadaşına attığı WhatsApp’tan gönderdiği mesajla ortaya çıktı. ‘Çocuğumu öldürdüm, ben de olmak üzereyim’ mesajını alan bu kişi, polise haber verdi.

DEDENİN KALBI DAYANAMADI

Bilge Lord’un babası Tahir Lord (64) da kızının yaşadığı eve geldi. İçeri giren dede, torunun kanlar içindeki cansız bedenini buldu, kızını da yaralı halde gördü. Gördüğü manzara karşısında büyük üzüntü yaşayan ve kendisini dışarı atmak isteyen Tahir Lord, apartmandan çıkarken kalp krizi geçirip öldü. Hastaneye kaldırılan Bilge Lord Kunduracı ise ilk müdahalesinin ardından gözaltına alındı. İfadesinde, cinayeti bir gün önce işlediği ortaya çıkan Bilge Lord Kunduracı’nın eşi Ercan Kunduracı tarafından terk edildiği ve boşanma aşamasında olduğu belirtildi.

BIÇAĞI TUTMAYA ÇALIŞMIŞ

Adli Tıp’ta yapılan otopside, küçük Ercan’ın vücudunda 31 bıçak yarası belirlendi. Polis yetkilileri, annesine direnen Ercan’ın bıçağı tutmaya çalıştığını, bu sırada ellerinin içinde ve parmaklarında kesikler oluştuğunu söyledi. Ercan’ın ayrıca annesine 2 gün boyunca kendisini öldürmemesi için yalvardığı belirtildi. Polis yetkilileri, tutuklanan Bilge Lord Kunduracı’nın geçmişinin araştırıldığını, akli dengesinin yerinde olup olmadığını belirlenmesi amacıyla da Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi’nde muayeneden geçirildiğini kaydetti. ■ **Sefa KARAHASAN, DHA-LEFKOŞA**

the article through a normative frame. The title including the description “monster mother” and the information “stabbed 31 times” leaves the reader alone to judge the perpetrator who went outside of the “acceptable mother” frame and committed a “bitter and merciless” action. The fact that the deceased is a child is highly significant in this case: “Mother killing her own child” is outside of the determined normative motherhood frame and the newspaper chooses to report this “extraordinary” incident in the most striking way.

An article published in *Karar* under the title “Special force caught the pervert neighbor” covers the sexual assault of a child. With the emphasis on “perversion” in the title and text, the newspaper puts an probable “anomaly” at the center, rather than the perpetrator or the crime. It violates the privacy of the child by specifying the assaulted child’s gender, age and initials and giving details about the apartment where the incident happened and in which the child lives. In addition, with the

Sapık eski komşuya özel ekip kelepçesi

Sultangazi’de evde yalnız olduğu esnada 12 yaşındaki çocuğun kapısına dayanarak cinsel saldırıda bulunan Ramazan Y. polis ekiplerince yakalandı. Gazi Mahallesi’nde 9 Haziran’da meydana gelen olayda 12 yaşındaki H.E isimli kız çocuğu evde yalnız olduğu sırada kapısına gelen eski komşu Ramazan Y. tarafından cinsel saldırıya uğramıştı. Eve girmeye çalışan Ramazan Y.’nin ve taccizlerini küçük çocuk cep telefonuyla kaydetmişti. Görüntüleri kaydeden çocuk durumu annesine de bildirince, şikayet üzerine polis ekipleri Ramazan Y’yi yakalamak için

çalışma başlatmıştı. Sultangazi polisi kame-radaki sapık komşunun yakalanması için özel ekip kurdu. Özel ekip olayın yaşandığı mahallede, zanlının gidebileceği muhtemel yerleri ve görülebileceği yakın çevresini takibe aldı. Eski komşu yürütülen çalışmalar sonucu saklandığı ev tespit edildi. Cebeci Mahallesi’nde bir evde 23 Haziran’da yakalanan Ramazan Y.’yi 14 gün sonra gözaltına aldı. İlk ifadesinde “Alkollüydim hiçbir şey hatırlamıyorum” demesine rağmen sapık komşu çıkarıldığı mahkemeye tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Karar, June 26, 2018

statement “the pervert neighbor is jailed despite that he said in his first statement that he doesn’t remember anything because he was drunk”, it normalizes the crime by attributing an extraordinary quality to being jailed “despite” the excuse.

The Association for Struggle against Sexual Violence recommends the usage of the word “perpetrator” in news reporting sexual abuse instead of words like “pedophile, pervert, assaulter, monster”.²⁰ While this word focuses on the crime and holds the perpetrator responsible, words like “pedophile” or “pervert” turn the incident into a psychiatric issue and explain or even justify the crime of sexual abuse with a psychiatric condition. Presenting sexual abuse as a psychiatric issue or using extreme descriptions like “pervert” portrays the systematic violence as if it is an isolated event and leads to ignorance of the larger social aspect of this problem. The Association for Struggle against Sexual Violence also points out that media discourse affects the social perception of sexual abuse. The Association holds that the children involved should not be mentioned in such a way as to disclose their identity, and their privacy should not be violated in reports on sexual abuse of children. Furthermore, it is recommended that the child’s gender not be specified in the news; and it is also emphasized that the focus should not be the gender but the incident itself.²¹

An article published in *Yeni Şafak* with the title “Hiring a killer for 300 dollars” reports the claim that children are used for setting up explosives in bombing attacks in Syria. With the summary stating “Children caught while preparing for an attack confessed that they are paid \$300 for setting up the explosives”, the newspaper gives the impression that children are voluntarily and willfully taking part in these attacks. With descriptions like “hit man”, “bomber” and “terrorist” and the statement “they confessed they are paid 300 dollars”, children are presented as the sole perpetrators and portrayed as “criminals” with the emphasis on their will. By using an image of a child in which only the eyes are blurred and the face still recognizable, the newspaper goes against the presumption of innocence. With the caption “A child bomber is seen in the picture”, the child is labeled as “the bomber”.

20 Cinsel Şiddetle Mücadele Derneği, “Kavram Tartışmaları - 1: Fail-Mağdur Algısı ve Hayatta Kalan”, 26 Şubat 2016, <http://cinselsiddetlemucadele.org/2016/06/26/kavram-tartismalari-1/>

21 Dilek Şen, “Sorumlu çocuk değil, yetiskindir”, *Cumhuriyet*, 26 February 2018, http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/934553/_Sorumlu.cocuk.degil_yetiskindir_.html

300 dolara kiralık katil

Alınan önlemlerle Türkiye içinde eylem yapma imkânı kalmayan terör örgütü PKK, Suriye'ye yöneldi. 17 ayrı saldırıda 93 sivilin hayatını kaybetmesine neden olan terör örgütü, bu saldırılarda yaşları 13 ilâ 16 arasında değişen çocukları kullanıyor. Eylem hazırlığında yakalanan çocuklar, bomba konulması karşılığı 300 dolar ödediğini itiraf etti

Araçlara konulan bomba düzenlenildi. Özgür Suriye Ordusu mensupları tarafından etkisiz hale getiriliyor.

Cocukları kullanıyor

PKK'nın son eylemlerinde genellikle 13 ilâ 16 yaş arasındaki çocukları kullandığını söyleyen Cerabulus Ağır Ceza Hakimî Muhammet Hacı İbrahim, "Su ana kadar yapılan eylemlerin bir çoğu resit olmayan kız ve erkek çocuklara yapıldı. PKK, tpki DEAS'ta olduğu gibi Türkiye'ye karşı çocuk canlı bombalar eğiliyor" dedi. Fotoğrafta, yakalanan çocuk yastaki bir bombacı görülüyor.

24 Haziran seçim sürecinde alınan önlemler ve terör örgütlerini hedef alan operasyonlar, terör örgütü PKK'nın eylem yapma imkânını ortadan kaldırdı. Türkiye içerisinde eylem imkânı bulamayan örgüt, Suriye'deki hedeflere yöneldi. Cerabulus, 13 Bah, Azez ve Afrin'de 17 ayrı saldırı düzenleyen eli kanlı terör örgütü, çok sayıda sivilin ölmesine ve yaralanmasına neden oldu. Bölgedeki güvenlik güçlerinin dikkati sayesinde 6 bomba eylem girişimi engellendi. Terör örgütü'nün canlı bomba ve döşediği mayın tuzakları nedeni ile 93 sivil hayatını kaybetti.

EYLEM HAZIRLIĞINDA YAKALANDI

Seçim arefesinde motosiklete yerleştirilmiş bomba düzeniği ile Cerabulus İlçe Yönetim Merkezi önünde eylem hazırlığında olan 16 yaşındaki PKK'lı terörist, bomba düzeniğini patlatmadan yakalandı. İfade-sinde eylemi talimatını Münbiç'te bulunan eli kanlı terör örgütü PKK yöneticilerinden aldığını ve uzaktan kumanda ile patlatılacak bomba düzeniği karşılığında kendisine 300 dolar ücret verildiğini itiraf etti.

OYALAMA TAKTİĞİ GÜNDEMDE

Cerabulus Ağır Ceza Hakimî Muhammet Hacı İbrahim, PKK'nın Suriye içerisinde eylem gerçekleştirdiği bölgelerde Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bulunduğu noktaları da hedef seçtiğini, ancak şu ana kadar başarılı olmadığını söyledi. Yakalanan teröristlerin ifadelerine göre, PKK, Fırat Kalkanı ve Afrin'deki eylemlerle Türkiye'nin Münbiç hamlesi ile örgütü bölgeden çıkarmasını geciktirmek ve özellikle seçim dönemini sabote etmeyi hedefledi.

HAKİMİN EVİNE BOMBA KONULDU

Suriye Türkmen Meclisi Başkan Yardımcısı görevini de yürüten Cerabulus Ağır Ceza Hakimî Muhammet Hacı İbrahim, 2 gün önce evine de bomba tuzaklı saldırı girişiminde bulunulduğunu açıkladı. Muhammet Hacı İbrahim, saldırıların yakalandığını ve eylemin hedefine ulaşmadığını belirtti. PKK'nın seçim sürecinde 93 kişinin hayatına mal olan terör eylemlerinde kullandığı başka yöntemler, tuzaklama mayınları, araçların altına monte edilen patlayıcılar, uzaktan kumandalı bombalar ve canlı bomba saldırıları oldu. #SURIYE

Yeni Şafak, June 27, 2018

Media plays an important part in making the stories of missing children visible. Providing up-to-date information on the missing children and new findings to the public and keeping these updates in circulation may contribute to forming a support line during the search and rescue work. However, the traumas that the missing child and their family might experience should also be considered in the processes of news writing.

In May and June, stories of missing children, search and rescue work and findings were frequently covered by media. In general, missing children and the findings obtained during the searches are presented in print media in a striking fashion. While the identity of the missing children and their families are disclosed, various information like where and when the child went missing, how long they have been lost, and developments in the searching process are reported by featuring them in the headline. This way of presentation observed in the analyzed articles highlights singular and peculiar aspects of the incident, leading to ignorance of the social aspect of missing children cases. Print media

Avrupa'nın en iyi arama birliği, Leyla'yı aradı...

Kayıp 3 çocuk aile içi şiddetten kaçmışlar

SEDANUR'DAN SES SEDA YOK

**HERKES ONU ARIYORDU!
Yüzlerce kilometre uzakta bulundu**

Amcasının eşi de sorguda

Kayıp çocuklar Tokat'tan çıktı

June 2018, news titles from various newspapers²²

produces texts that do not contribute to forging a public opinion concerning violations of rights involving children, problems about their protection, and potential dangers; these texts report singular events in a sensational way.

Children in danger

According to the first article of the UNCRC, “a child” means every human being below the age of eighteen years; all the signatory countries must ensure the rights of them without discrimination of any kind based on ethnicity, nation, religion, gender or age.²³ According to Save the Children’s 2018 report titled “End of Childhood”, while 1 billion children live in countries suffering poverty, at least 240 million children live in regions affected by conflict and fragility and are faced with the threats of high mortality rates, malnourishment, forced labor, displacement, and dropping out of school.²⁴ Stating that gender discrimination is the third threat facing children, the report notes that 575 million girls live in countries

22 Sözcü, 2 June 2018, “Kayıp 3 çocuk aile içi şiddetten kaçıyor”; Hürriyet, 27 June 2018, “SEDANUR'DAN SES SEDA YOK”; Hürriyet, 29 June 2018, “Amcasının eşi de sorguda”; Yeni Şafak, 2 June 2018, “Kayıp çocuklar Tokat'tan çıktı”; Ortadoğu, 25 June 2018, “Avrupa'nın en iyi birliği Leyla'yı aradı”; Ortadoğu, 17 June 2018, “HERKES ONU ARIYORDU! Yüzlerce kilometre uzakta bulundu”.

23 UNICEF, “Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme”, 1989, https://www.unicef.org/turkey/crc/_cr23c.html

24 Save the Children, “The Many Faces of Exclusion: End of Childhood Report 2018” (Connecticut: Save the Children, 2018), p. 1.

with widespread gender discrimination and are faced with the dangers of death at infancy, educational deprivation, and child marriage. 153 million children are at risk of missing out on childhood since they live in countries affected by those three threats.

Articles and columns about children who are assumed to be “in danger” or “at risk” due to their conditions or network of relations that they are in, constitute a considerable part of the content about children produced in print media. This report analyzes news about children who are homeless and forced to work, who have addictions or are at the risk of becoming addicts, who live in regions affected by clashes or war, and child workers, under the title “children in danger”.

An article in *Ortadoğu* titled “20,000 child warriors in Yemen” reports on the statements of Yemen’s Minister of Social Work and Labor. It is reported that there are 2 million child workers in Yemen, where clashes have been going on since 2015, and that Houthis are using 20,000 children as “warriors” in the civil war. The article provides a general overview on the hardships of living in this clash zone for children, informing that children are forced to fight in the civil war, educational institutions are turned into prisons or military barracks. However, the description “warrior” in the title, though it is quoted from the minister’s statement, combined with the selected image, gives the presupposition that the children had voluntarily become “warriors.” The agency of the child is highlighted, whereas violations of the rights of the children should be the focus.

According to a statement made by the International Labour Organization on June 12, 2018 on the occasion of World Day against Child Labor, there are 152 million child workers in the world 73 million of which have hazardous jobs; they are faced with the risk of life-threatening accidents at work and life-long physical and psychological disorders.²⁵ According to the report “Child labor and child murders in Turkey” released on June 12 by Ankara Assembly of Worker Health and Job Safety (ISIG Ankara), 319 child workers were killed in deadly work accidents between 2013 and May 2018.²⁶ On the same day, Child Foundation released a press statement emphasizing that the strategies against child poverty should be reviewed

25 International Labour Organization (ILO), “Towards the urgent elimination of hazardous child labour”, 12 June 2018, https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/how-the-ilo-works/ilo-director-general/statements-and-speeches/WCMS_632122/lang-en/index.html

26 Ankara İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi, “Türkiye’de Çocuk İşçiliği ve Çocuk İş Cinayetleri Raporu”, 11 June 2018, <http://www.guvenlcalisma.org/19520-turkiyede-cocuk-isciligi-ve-cocuk-is-cinayetleri-raporu-ankara-isig-meclisi>

Yemen’de 20 bin savaşçı çocuk var

2 milyon çocuğun işçi olduğu Yemen’de, 20 bin çocuğun da Husilerin saflarında savaşçı olarak kullanıldığı bildirildi. Husiler, 2 bin 372 okulu kısmen ya da tamamen yıktı, bin 500’ü aşkın eğitim kurumunu da cezaevi ya da askeri kışla olarak kullanıyor.

İki milyon çocuğun işçi olduğu Yemen’de, 20 bin çocuğun da Husilerin saflarında savaşçı olarak kullanıldığı açıklandı. Yemen resmi haber ajansı SABA’da yer alan habere göre, Sosyal İşler ve Çalışma Bakanı İbrihac el-Kemal, 3 yılı aşkın süredir iç savaşın devam ettiği ülkede, istatistiklere göre 2 milyondan fazla çocuğun işçi olarak çalıştığını belirtti.

Kemal, uluslararası sözleşmelere ve çocuk haklarını koruma kanunlarını aynan bir şekilde 20 bin çocuğun ise Husiler tarafından savaşta olduğu bilgisini verdi.

EĞİTİM KURUMLARI CEZAEVİ YA DA KİŞLA

Husilerin, 2 bin 372 okulu kısmen ya da tamamen yıktığını, bin 500’ü aşkın eğitim kurumunun da cezaevi ya da askeri kışla olarak kullandığını kaydeden Kemal, 4,5 milyondan fazla çocuğun ise okula gidemediğini ifade etti. Uzun süredir siyasi istikrarsızlığın hüküm sürdüğü Yemen’de, Husiler ile meşru yönetime bağlı güçler arasında çatışmalar yaşanıyor. Husiler, Eylül 2014’ten bu yana başkent Sana ve bazı bölgelerin denetimini elinde bulundururken Suudi Arabistan öncülüğündeki koalisyon güçleri ise Mart 2015’ten beri Husilere karşı Yemen hükûmetine destek veriyor. (A.A.)

Ortadoğu, June 14, 2018

and an effective national child protection system should be structured to eliminate the obstacles to combating child labor and preventing child exploitation in the field of economy in Turkey.²⁷

In February 2018, the Prime Minister’s office declared 2018 the Year of Combating Child Labor as part of National Program for Combating Child Labor (2017-2023).²⁸ However, only 12 articles out of 2,459 published in June--a timeframe which includes June 12, World Day against Child Labor--were about child workers or child labor; and most of these were only reporting on the aforementioned press statements. Thus, it can be said that the print media of Turkey in general does not consider child labor newsworthy, is ineffective in positively influencing public opinion, and has clearly not adopted a rights-based journalism approach.

27 Çocuk Vakfı, “Çocuk Vakfı’ndan 12 Haziran Çocuk İşçiliğiyle Mücadele Günü Nedeniyle Açıklama”, *Çocuk Vakfı Basın Bülteni*, 11 June 2018, <http://cocukvakfi.org.tr/wp-content/dosya/2018/5.pdf>

28 *Resmî Gazete*, 20 February 2018, <http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2018/02/20180220-3.pdf>

150 milyonu aşkın çocuk YASA DIŞI CALIŞTIRILIYOR

Tüm önlemlere rağmen dünyada

MERKEZİ Cenevre'de bulunan Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) aktardığı verilerde, zorla çalıştırıldıkları için fiziksel veya ruhsal olarak zarar gören, çocukluğu çalınan 18 yaş altındaki çocuklara değiniliyor. ILO'nun tahminlerine göre 2016 yılında dünyada 5-17 yaş arası yaklaşık 218 milyon çocuk çalışıyordu. Bunun 152 milyonunda yasa dışı çocuk emeği söz konusu olduğunu belirten ILO, bu kategoriye girenlerin yarısının 12 yaş altında olduğunu söylüyor.

12 Haziran Dünya Çocuk İşçiliği ile Mücadele Günü

düzenlenen Uluslararası Çalışma Konferansı'nda çocuk işçiliğiyle ilgili bir panel düzenlendi. Panelde konuşan ILO Genel Direktörü Guy Ryder, çocuk işçiliğinin ekonomik nedenleriyle mücadele edilmesi gerektiğine dikkat çekti. Ryder, çözüm üretiminde yalnızca küresel tedarik zincirlerine değil, ödeme yapılmayan aile içi tarım işlerine de yoğunlaşılması gerektiğini belirtti.

Ryder, çocuk emeğinin tekstil, tütün ve kakao gibi küresel çapta ticaret ürünlerinin üretiminde değil, aynı zamanda yerel düzeydeki üretimde de sömürüldüğüne

Sözcü, June 10, 2018

It is seen that in news concerning children in danger (particularly the ones who are forced to work and who live in the streets), print media generally represents children with metaphors. Children are labeled as “the other” with the effect of these metaphors especially used for children who live on the streets and are forced to work. Communication scientist Gülgün E. Tosun points out this problem with examples from various countries: “Children living on streets are called ‘marginals’ (*marginais* and *pivetes*) in Brazil, ‘bed bugs’ in Columbia (*gamines* and *chinchés*), ‘fruit flies’ in Peru (*pajaros fruteros*), ‘dust bugs’ in Vietnam, ‘bad children’ in Rwanda, and ‘flies’ in Cameroon; the Turkish term is *sokak çocukları* (street children or throwaway children). What is common in all of these names is that they regard children on streets equivalent to harmful ‘insects’ that should be fought against and even destroyed if necessary.”²⁹ With these popular metaphors, children are sometimes perceived as a threat against individuals and social order. Thus, the fact that children are in danger may be intertwined with the perception that children are the danger; the violations of their rights are ignored, sometimes resulting in new violations.

Sözcü's article titled “Developing country's children who cannot grow up” covers the issue of children begging on the streets of Şirinevler. Children, who are begging, are portrayed as a scene that society is exposed to and the authorities can-

29 Tosun, *ibid.*, p. 182.

not handle, as we see in the following sentence: “On the overpass bridging Şirinevler and Ataköy, the scene of beggar children does not end, which thousands of people who are using subway, metrobus and other vehicles see every day.” While the condition of those children are presented as a “heartbreaking sight” with the remark “Some of the children have shaved heads, their feet are bare and they are wearing dirty, worn-out clothes, and this show how miserable the situations is”, this assumption is supported by images and descriptive captions.

In the second part of the article, titled “This torment should be punished”, it is suggested that “beggar rings” might be responsible for those children’s condition. However, it is once again emphasized that children on streets are an “anomaly” which is hard to fight against with the following statement: “Police forces carried out work for the child beggars problem, which officials from municipality could not handle.” Another remarkable aspect of this article is the fact that it reports on an operation against a Syrian family who were forcing children to beg on the streets last year. The article draws a parallel between two incidents that are not directly related and de-contextualizes them by overemphasizing singular events.

According to discourse analysis theorist Teun van Dijk, “cognitively speaking, the aim of reading a newspaper article is to construct a cognitive model of the situation or event that the text is about, and through such a particular picture of the actual situation, to update more general models.”³⁰ With background and context information structured in the articles, newspapers direct the general models that the readers perceive through the text. In the above example, the newspaper creates background information for the article and structures a frame of meaning for the reader by featuring the operation against a Syrian family along with a singular event that is not directly related to it. On the other hand, while this frame of meaning creates a stereotype suggesting that Syrian refugee children are “beggars”, it does not provide any background information that would highlight the social aspect of the refugee children’s current conditions. The lack of contextual information in the article overshadows the need to understand the causes and effects of those children’s condition and come up with constructive policies for dealing with it.

30 Teun A. van Dijk, “Structures of News in Press”, in *Discourse and Communication: New Approaches to the Analysis of Mass Media Discourse and Communication*, ed. T. A. van Dijk, (Berlin ve New York: Walter de Gruyter, 2011), p. 81.

Büyüyen ülkenin büyüyemeyen ÇOCUKLARI

İSTANBUL Şirinevler’le Ataköy’ü birbirine bağlayan üstgeçitte; metro, metrobüs ve diğer ulaşım araçlarını kullanan on binlerce kişinin her gün karşılaştığı ‘dilenci çocuk’ tablosu bir türlü son bulmuyor. Ailelerinin yanında olmaları, bayramın mutluluğunu yaşamaları gerekirken güneş altında, üst geçitte dilenen çocukların bazıları yorgunluktan uyurken, bazılarının da bitkin halleri yürek burkuyor. Çocuklardan bazılarının saçlarının kazıtılmış olması; yalınayak, kirli ve yırtık elbiseler içerisinde dilenmesi durumun ne kadar içler acısı olduğunu gözler önüne seriyor.

Habip
ATAM

BU EZİYET CEZASIZ KALMASIN

Fotoğraf çekerken yüzlerini çeviren çocuklar kendilerine para verenele dahi sorularına cevap vermiyor. Bedenlerinde yaralar bulunan ve vücutlarında şişlik görülen çocukların durumu akıllara, dilenci şebekelerini getiriyor. Belediye ve zabıta ekiplerinin de mücadele etmekte zorlandığı çocuk dilencilerle ilgili polis ekipleri geçtiğimiz yıl çalışma yapmıştı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü’ne bağlı Çocuk Şube Müdürlüğü geçtiğimiz yıl Suriyeli çocukları dilendiren bir şebekeyi çökertmişti. Suriye’den ailelerinden bin liraya kiralanan çocukları dilendiren çeteye düzenlenen operasyonda 12 çete üyesi yakalanmış ve 36 çocuk kurtarılmıştı. Dilendirilen ve işkenceye maruz kalan çocuklar Çocuk Esirgeme Kurumu’na teslim edilmişti. Vatandaşlar, çocuklara bu eziyeti yapanların cezalandırılmasını istiyor.

Syrian refugees who migrated to Turkey provide important news material for the media. However, in Turkey, the media often labels refugees as “the other” and their existence is presented as a problem.³¹ The monitoring work conducted for “Media Watch on Hate Speech” project by Hrant Dink Foundation shows that Syrian refugee children are isolated from their fragile condition and presented as an extension of a broader “source of problem” and “danger” narrative.

Child Rights International Information Network emphasizes that causing no harm to any children should be the main principle in producing news about children and recommends avoiding comments and attitudes that disrespect cultural values, jeopardize or humiliate children, use stereotypes to promote the articles and present them in a sensational manner.³² However, articles and columns that are published in print media often convey negative information and judgments about refugee children, generate stereotypes, and play a role in these children’s exclusion from society. While articles and columns about Syrian refugee children present their existence in Turkey as a “threat”, they also standardize and criminalize them by associating them with “organized crime”, as we have seen in the article titled “Developing country’s children who cannot grow up”.

Apart from the articles and columns published in the newspapers that provided the sample for this report, there are many others that generate stereotypes about Syrian refugee children. An article published in *İstanbul Gazetesi* with the title “Child beggars surrounded the mosques” imposes the idea that begging refugee children constitute a “threat” against society with the expressions like “surrounded”, “flooded” and “they make a fortune”, which are commonly used in print media. The article reports from the perspective of the group regarded as “the victims of the beggar flood”; there is nothing written about the reasons why these children are begging on the streets or any problematization concerning the socioeconomic conditions that gave way to this situation. Though children are deprived of many basic rights, the negative –if not enmity-evoking—representation in the article renders these violations invisible and generates negative stereotypes of these children.

31 Hrant Dink Vakfı, “Discrimination against Syrian Refugees in Media: Misinformation and Distortion”, in *Hate Speech and Discriminatory Speech in Media 2017 Report* (İstanbul: Hrant Dink Vakfı, 2018), p. 100.

32 Child Rights International Network, “Guideline for Journalists”, <https://www.crin.org/en/guides/communications/media-toolkit/journalists>

Çocuk dilenciler camileri kusattı

Ramazan ayında, özellikle cami ve çevreleri dilenci akınına uğradı. Yaşlı, çocuklu ve kadın dilenciler halkın manevi duygularını sömürmek için her cami çıkışını kendilerine mesken tuttu

Namaz çıkışı bekliyorlar

İnsanların manevi duygularının zirvede olduğu Ramazan ayında büyük şehirlere akan eden dilenciler, yine İstanbul'un tüm camilerinin çevresini kuşattı. Özellikle bekleli kadınlar ve çocukların namaz çıkışlarında cemaatin yolunu keserek duygu sömürüsü yapması neredeyse gelenek haline geldi. Dilenen Suriyeli kadın ve çocukların sayısında da bu yıl büyük artış yaşandı.

Servet kazanıyorlar

Daha önce yapılan operasyonlarda yakalanan dilencilerin üzerinden çıkan para ise dudak uçuklatıyor. Bir günde binlerce lira kazanan dilencilerin bazıları ise İstanbul'daki 4 büyük dilenci çetesiyle bağlı olarak çalıştıkları iddia ediliyor. Yakalanan dilencilerin üzerlerinden çıkan paralara el konuluyor ve Kabahatlar Kanunu'na göre para cezası kesiliyor. ● 9.sayfada

Her yıl Ramazan ayında Anadolu'nun çeşitli illerinden İstanbul'a akan eden dilencilere alışmış olan vatandaşlar, bu yıl çoğunlukla Suriyeli dilencilerle karşılaşılıyor. Camilerin çıkışını tutan dilenciler, yalvararak duyguları sömürüyor.

Sibel GÜLESOY

İstanbul Gazetesi, June 1, 2018

Emin Çölaşan's column titled "Syrians are there, our youth is here" is structured on the distinction between "us and them," between young Syrian refugees in Turkey and young people of Turkey in the context of the presidential election of June 24, 2018. Çölaşan writes, "According to official estimations, 853,000 children live in Turkey... And every year 70,000 more of them are born. 300,000 Syrian children cannot receive education, growing up as trouble for us. You can't get rid of them. And 460,000 children are going to schools of the ministry. For now, 36 elementary schools have been opened for Syrians. 105 more will be opened by 2019. (I am not making these numbers up. Minister of Education İsmet Yılmaz announced them.) The money that should be spent for our children is transferred to Syrians with the hope of overthrowing Esad. Is there anybody to question this?" The columnist labels Syrian children in Turkey as

Emin ÇÖLAŞAN

SEVGİLİ okurlarım, bu iktidardan sorulmayan çok önemli bir hesap var:

Suriye meselesi!

Suriye'de ilk savaş çıkmış, bizimkiler Esad'ı devirmek (!) hayaliyle için üzerine baskılara atıldılar. Şimdi de cuma namazı kılmalardan falan söz etmeye başladılar.

2011'den bu yana yolları geçti ama Esad halen yerinde duruyor!

Suriye yarı, yıldı, mahşerdi, harabeyle döndü... Ve yüz binlerce kişi can verdi.

Ama bu süre içerisinde Türkiye Cumhuriyeti olarak bu işin bize maliyeti **milyarlarca dolar** oldu. Sadece bizim sınırı aşmış Türkiye'ye göç etmek zorunda kalan **on binlerce** Suriyeli için en az **40 milyar dolar** harcandı.

Sonra da, bu paranın hiç değilse bir bölümünü geri alabilmek için **el kaptırdamda AB** ve ABD'ye yalvardılar.

Bu harcamaları Recep Bey vesaire elbette kendi ceplerinden karşılamadı.

Son kuruluşa kadar hepsini Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları olarak **bir** ödedik, biz...

Vergiler ve yapılan zamlarla ödedik. Seçimde Recep Bey kaybettikten ve Meclis'te de yapılan değişikliği takdire bu sorumluluğun hesabını mutlaka sorulması gerekir.

Birkaç gün sonra seçim var. **Binali Bey** daha dinlenmiş açıldı.

Vatandaş yapılan **30 bin yandaş** Suriyeli pazar günü oy kullanacakmış.

Bu rakamın çok daha fazla çıktığını ve

Suriyeliler orada, bizim gençlerimiz burada

kamuyundan gizlendiğini hepimiz biliyoruz. Dahası var, bunları tamamlan seçimde AKP'ye oy vereceğini kestirmek de güç değil.

Su manzarayı şimdi biraz daha açalım... Resmi rakamlara göre Türkiye'de yaşayan **835 bin** Suriyeli küçük çocuk var... Ve her yıl **70 bin** yenisil doğuyor.

300 bin Suriyeli çocuk eğitim almıyor, onları başmırs belalen olarak büyüyor. Alsan atamasın, satan satmazsın.

460 bin çocuk ise bakanlığa bağlı okullarda eğitim görüyor. Sadece kadın Suriyeli için **36** ilköğretim okulu yapıldı. 2019'a kadar **105** okul daha yaptırılıyor.

(Bu rakamlar atımsayıcı değil. Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz açıkladı.)

Bizim çocuklarımız için harcamamız gereken paracaklar, Esad'ı devirme hülyalarıyla Suriyelilere transfer edildi.

Bunların hesabı sorulmayacak mı?

Şimdi biraz da kendi gençlerimize bakalım. Yüz binlerce işsiz. Üniversite bitirenlere dahil herkes işsiz. O kadar ki, Gazi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nü bitiren genç, Ankara'da bir bakkal restoranında kofet olarak çalışıyor.

Hacettepe İngilizce mezununu genç kız özel bir müteahhithlik bürosunda asgari ücretle çalışık yapıyor. (Özellikleri unuttum.)

Türkiye'den ve kendi geleceğinden umudunu yitirmiş olan bu yüz binlerce genç, acaba bu seçimde Recep Bey'e

partisine oy verir mi?

Sıfır! Sadece bir kişiği listeye koyabilir, o da zaten seçilmesini münahtı olmayan bir sandık...

Bu da oynanan bir seçim oyunu idi ve amaç gençleri sevmiyormuş, onlara değer veriyormuş gibi gösterip onları kandırmaktır.

Bence pek çoğu veremeyecek.

Bu seçimde sandık başına gidecek **18-27** yaş aralığındaki gençlerin sayısı **10 milyon 533 bin**.

Üstelik **18** yaşına yeni giren **1 milyon 652 bin** genç bu seçimde ilk kez oy kullanacak.

Sarırm onları da pek çoğu AKP'ye oy veremeyecektir.

Bunu sevgilerime ve halkın arasında dolayışın edindığım izlenimlere göre söylüyorum.

Şimdi dikkatinizi bu iktidarın **18 yaş** gençleri üzerinden oynamaya kalkıştığı ve üzerinde pek durulmayan bir oyuna çekmek istiyorum.

Bunları anayasa ve yasaları değiştirip şöyle bir hüküm getirdiler:

18 yaşını doldurmuş olan gençler milletvekili seçilebilir!

Çok iyi! Pekli şimdi su milletvekili listelerine bir göz atalım...

Bu AKP milletvekili listelerinde acaba **18 yaşını doldurmuş olan kaç** genç aday gösterdi?

Sıfır! Sadece bir kişiği listeye koyabilir, o da zaten seçilmesini münahtı olmayan bir sandık...

Bu da oynanan bir seçim oyunu idi ve amaç gençleri sevmiyormuş, onlara değer veriyormuş gibi gösterip onları kandırmaktır.

Bu iktidar döneminde bütün kesimler sömürüldü.

İşçi, memur, emekçi, ev kadını, çiftçi, esnaf, serbest meslek sahibi, öğrenci, aklınıza kin gelirse...

Ama bu sömürü çarkında, sömürü düzeninde, işsizlik ortamında en büyük pahas gençlerimiz aldı.

Bizdir, yaptırıp bu fahiş hataya şimdi seçim kaspa dışıyınca arlamış oldu ama galiba biraz geç kaldı.

Bizim anı şanlı Recep Bey işte bu yüzden uçuk, atuk sabık önerilerini planıyasa sürmeye başladı:

"Her mahallede bir karahanne, her karahanne de aylar ve lekler beles!"

Bazaj yapmayı, fabrika açmayı, işlere iş yaratmayı ağnına bile almayan koskoca cankurbağınanın bula bula önümüzde getirdiği su projeye bakalım mesele!

Zihni Sinir porojesi!

Özellikle Muharrem İnce ile Meral Akşener'in mitinglerini televizyonda dikkatle izliyorum. Mevzuların dikkatlerini önemli bir bölümü gençlerden oluşuyor.

Gençlerin umurları yok ettiler, pek çoğu bir yolunu bulup kapayı yurt dışına atmayı düşüniyor.

Böyle umutsuzluklarla dolu bir Türkiye yaratılır.

Bu seçimde gençlerin tercihi çok önemli olacak.

Ve dileğimiz, bu kez Türk Milleti "Vakıf tamam, Abbas yolcu" diyecek.

Sözcü, June 20, 2018

a source of "threat" and "a problem" and targets young refugees whom he has positioned in opposition to young people of Turkey with hostile remarks like "trouble" and "You can't get rid of them". Çölaşan, with the distinction of "us and them" on which the title and his argument are founded, represents young Syrian refugees as a danger threatening areas of life and development of the young people of Turkey.

In print media, refugees are often portrayed as "a matter of conscience" and "helpless".³³ In the articles where refugees are presented as "a matter of conscience", the tragic aspects of refugees' conditions are highlighted to design touching stories for the reader. This attitude of the print media keeps readers from developing a deeper, broader, and more accurate understanding of the causes and effects of those conditions. Aid efforts towards, and acts of solidarity with, "helpless" refugees are described as "generosity" and "altruism", creating a hierarchy between refugees and those who "give a helping hand".

When it comes to refugee children, they are turned into instruments to create a touching narration. *Sabah's* article titled "Little Abdulmuin sees again" reports the treatment of a Syrian child who had been injured in an explosion. The physical and psychological trauma of the child is exploited by the newspaper. The tragic narration dominating the article is supported by pictures of the child. The

33 Ülkü Doğanay ve Hatice Çoban Keneş, "Yazılı Basında Suriyeli 'Mülteciler': Ayrımcı Söylemlerin Rasyonel ve Duygusal Gerekçelerinin İnşası", *Mülkiye Dergisi* 40/1 (1998), p. 143-84.

Küçük Abdulmuin görmeye başladı

Afrin'de PKK'nın döşediği mayınla ağır yaralanan 9 yaşındaki Suriyeli çocuğun "Baba, göremiyorum" diye feryat edişi herkesi ağlatmıştı. Türkiye'de defalarca ameliyat edilen Abdulmuin, artık kısmen de olsa ışığa kavuştu

Küçük Abdulmuin'in tedavisi sürüyor.

İbrahim GÜNEŞ / KİLİS

Suriye'de PKK'lı teröristlerce döşenen mayının patlaması sonucu gözlerini kaybeden Abdulmuin, babasının kucagında "Göremiyorum" diye haykırışıyla yürekleri dağlamıştı.

Afrin'in Metinler köyünde Ramazan'ın ilk günü kardeşleriyle oynarken meydana gelen patlamada yüzü, eli, kolu ve vücudundan yaralanan küçük çocuk görme yeteneğini yitirmişti.

ALLAH KİMSEYE YAŞATMASIN

Türkiye'ye getirilen Abdulmuin'in, Kilis Devlet Hastanesi'ndeki tedavisi sürüyor. Baba Abdülkerim El-Hassan, oğlunun AFAD ve Kızılay aracılığıyla önce Suriye'nin Azez kentine, sonra da Kilis'e getirdiklerini belirtti. İlk tedavisinin ardından kendine gelen ve gözlerini açan yavrusunun, "Baba, gözlerimi aldılar, göremiyorum. Ben öleceğim" diye bağırdığını hatırlatan El Hassan, şöyle konuştu: "Çocuğumun gözlerini açtığı ilk anı ve

girdiği şoku hiçbir zaman unutamayacağım. Oyle acılıp ağlıyordu ki, Allah hiçbir anne babaya bunu yaşatmasın."

İSTANBUL'A GÖTÜRSÜNLER

Başarılı operasyonlar sonucu görme yetisini kısmen yeniden kazanan küçük Abdulmuin'in sağlığı her geçen gün iyiye gidiyor. El Hassan, oğlunun sol gözünün hiç görmediğini sağ gözünün ise yüzde 5 görebildiğini kaydetti.

Kilis'te hayırsever işadamlarının, hastane yakınında kendilerine bir daire kiraladıklarını söyleyen El Hassan, şunları kaydetti:

"Kilis halkına ve Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a şükranlarımı sunuyorum. Hastanede bizimle çok ilgilendiler. Hayırsever işadamlarından destek bekliyorum. İstanbul ya da Amerika'da çocuğumu tedavi ettirsinler. Bir an önce çocuğumun gözlerinin görmesini istiyorum. Türkiye, Zeytin Dalı operasyonu ile bizi terörden kurtararak eski hayatımıza döndürdü. Hayatımız tam güzelleşmişken başımıza bu olay geldi."

Sabah, 15 Haziran 2018

newspaper regenerates the child's trauma, whereas they should be extremely careful about sharing images and personal information

Children in the context of reports on education, culture, arts and sports

Education, health, culture, arts and sports are the top fields in which issues related to children are covered. In the articles and columns concerning those

fields, developments related to children are covered in accordance with the national agenda and to the extent that they appeal to adults. It is seen that those articles, even when they are directly related to children, are far from voicing children and more concerned with appealing to adults. Though scientific findings and recommendations from experts are featured in texts on issues like education, health, security, developments in and problems of the formal education system, information on child health, substance abuse, addiction and test anxiety, these aspects are generally intended for parents. In such content, children are presented only as “developing individuals”, “young components of the new generation” and usually passive individuals, in parallel with society’s general perception. Though the style and content of the articles vary in accordance with the political stance of each newspaper, it is seen that children are featured as “incomplete individuals” in which the will and responsibility concerning their lives are transferred to adults.

In June 2018, many articles on the formal education system were published in the context of summer break, high school and higher education entrance exams, and the June 24th presidential election. In the articles and columns published the day before, the day of, and the day after the June 2nd high school entrance exam, details about changes in exam and admission process and comments for or against these changes were covered. In these pieces, children as “students” are portrayed as “excited” and “stressed” about the exams and “nervous” about their future. In this period, many articles and columns offering strategies and advices for “overcoming exam anxiety” can be found. However, such advice is intended for parents, rather than for the students, who are the ones that might experience anxiety. Furthermore, in articles and columns, exams are mentioned with notions like anxiety, stress, nervousness and trauma, and the education system is described as chaos, disappointment, and so on; this attitude brings about a negative reinforcement concerning the possible effects of the education system on students and parents. Though the audience of the examined newspapers are adults, it is seen that children’s voices are not heard about these issues directly related to them. The domination of texts that tell about children’s problems to adults from an adult’s perspective without considering children’s perspective plays a role in the exclusion of children from public space and public discourse.

On June 8 when the 2017-2018 academic year ended, the issues of elementary and secondary school report cards and the beginning of summer break were widely

covered by the print media. While dissident publications featured criticisms that are a part of a wider criticism against the system or directly aimed at the workings of the formal education system, pro-government publications wrote about the positive effects of changes in the education system. Similarly, education, which was an important item in the campaign speeches of candidates or party representatives before the presidential election, is covered in relation to promised projects or criticisms depending on the ideological positions of the newspapers.

A journalistic practice focusing on negative or unjust aspects is the most frequently seen problem in print media regarding children. The media's tendency to abuse tragic aspects when children are involved and their eagerness to cover the stories of "children at the hands of violence and injustice" keep success stories invisible to a great extent. The media's over-dramatization of the tragic is reflected in the covering of children's singular success stories as extraordinary. Children that are successful in the fields of education, culture, arts and sports are reported with an emphasis on their "extraordinary" talents with the purpose of making the news more striking. An article published in *Karar* with the title "Mozart gives this child a standing ovation" reports a child who placed second in the International Mozart Academy Piano Competition and International Tadini Music Competition. Descriptions like "little Tunay", "little girl" gives the impression that this child had this "extraordinary" success despite "her age"; the success in question is explained with extraordinary qualities with the title and the remark "Kurban who beat out other talents from all over the world with her magical fingers."

Karar, June 26, 2018

HOW ARE STORIES ABOUT CHILDREN PRESENTED IN PRINT MEDIA?

According to the UNCRC, “a child” means any human being below the age of eighteen years³⁴ Children are distinguished from adults as “non-adult”, “to be matured”, “developing” individuals in terms of biological development and intellectual capacities. In his book on the history of childhood, historian Philippe Ariès states that childhood, which he traces as a notion and defines as a social construction, represents a social, medical and legal category based on age.³⁵ In line with this categorization, “child” is defined as “non-adult” and childhood constructed as a phase of deficiencies and imperfection. The perception of childhood that is framed with negative adjectives by force of this definition brings about a negative social attitude; what is childish is regarded as little, funny and inadequate, and what is childlike is regarded as inadequate and incomplete.

Negative attitudes towards childhood in society are regenerated in daily life through language. The media, which has significant influence over public opinion in its conventional and digital forms, plays an important part in this regeneration. Regarded as “incomplete individuals”, children are not involved as active subjects in the production and consumption of media content. The majority of articles and columns about children and their problems have a tone that speaks to adults, while they are supposed to appeal to children.

Childhood as a dramatic element

In news articles, children are represented as dramatic elements in line with their relation to the incident or situation covered. When they are featured in violent stories, accident reports, or in relation to dangerous situations in which they are involved, children are presented in narratives meant to trigger the reader’s emotions, with references to such attributes as “fragility”, “passivity”, “vulnerability” and “innocence”.

This type of narration, which dominates the majority of the articles analyzed for this report, becomes more apparent when the reported incident is about

34 UNICEF, “Convention on the Rights of the Child”, 1989, <https://www.unicef.org/turkey/crc/.cr23c.html> <https://www.unicef.org/turkey/crc/.cr23c.html>

35 Philippe Ariès, *Centuries of Childhood: A Social History of Family Life*, trans. Robert Baldick (New York: Vintage Books, 1962).

or affects children. *Hürriyet*'s article titled “(HER CAR) ROLLED OVER, her 2 children were left orphan” reports a car accident. With the statement “orphaned her 2 child”, the fact that two children of the deceased woman are now “motherless” is presented as the newsworthy element. With the selected image and the information “Yasemin Tunç shared the preschool graduation photo of her 6-year-old daughter Buse with the caption ‘My princess is all grown up and received her diploma, my dear’”, the article gives details of the relationship between the mother and her children. Although they are not the subjects of the incident, the newspaper turns them into a dramatic element of the story in order to make the story more striking.

Similarly, in political content, it is seen that children are presented as dramatic and supporting elements of a newspaper's political discourse. In the period that is examined, in print media, children are featured in relation to topics like education, health, and migration, especially in accordance with the debates before the presidential election on June 24. In such articles and columns, children are highlighted to emphasize political arguments.

Yeni Şafak's article “Children theatre” is based on the claim that children are used as instruments in election campaigns. With the statement “A girl was made to give flowers to İnce and he tried to be captured while showing affection, but the little girl foiled this show”, the newspaper attributes a political

TAKLA ATTI, 2 çocuğu öksüz kaldı

NEVŞEHİR’de meydana gelen trafik kazasında 27 yaşındaki 2 çocuk annesi Yasemin Tunç öldü. Avanos’tan Nevşehir’e giden Tunç direksiyon hakimiyetini kaybedince aracı takla atarak şarampole yuvarlandı. Kazada ağır yaralanan Yasemin Tunç, ilk müdahalenin ardından Nevşehir Devlet Hastanesi’nde tedaviye alındı

ama kurtarılamadı. Evli ve 2 çocuk annesi Tunç, Kurşunlu Camisi’nde kılınan cenaze namazının ardından gözyaşları içerisinde toprağa verildi. Yasemin Tunç’un 6 yaşındaki kızı Buse’nin anaokulu mezuniyet töreni fotoğraflarını, “Annesinin prensesi büyümüş de diploma alıyoruz canımın içi dünyam” notuyla paylaşmıştı. ■ İHA

will to the child and instrumentalises her in accordance with the political discourse dominating the article.

An article published in *Sabah* headlined “CHP municipality finds 4 children too many” reports the difficulty that 4 children with autism went through after their school was closed and covers the problems with which they are faced throughout their education. The newspaper moves the focus from the children’s problems to a political issue by associating the incident with the political party that is managing the municipality and ignores the social aspect of the problem in question.

In April 2018, the US government made a decision to prosecute all immigrants who cross the southwest border illegally and violate the US Custom and Border Protection laws. “April 2018 policy”, (widely known as “zero tolerance policy”) caused a significant increase in the number of immigrants who are prosecuted or detained for crossing the border illegally.³⁶ Due to strict implementation of the policy, children were taken into custody separately from their parents, and kept apart until the prosecution of the adults who crossed the border illegally is completed. On June 20, this practice was ended with a resolution and children began to be taken into custody with their parents.

36 Human Rights Watch, “Q&A: Trump Administration’s “Zero-Tolerance” Immigration Policy”, 16 August 2018.

Çocuk tiyatrosu

Muharrem İnce, Tokat mitinginde kürsüye çıkan ilköğretim okulu öğrencisine; “Konuşuyorum şimdi, in bakalım, in bakalım, in bakalım. Bak canlı ya- yındayız bur da, gitti bir dakika” diyerek ve kürsüden indirdi. Bu sert tavrın tepki çekmesi üzerine Çorlu’da mizansene imza atılmak

istendi. İnce, kendisine çiçek verdirilen kız çocuğunu severek görüntü vermeye çalıştı ancak bu gösteriyi küçük kız çocuğu bozdu. İnce, çiçeği bırakıp kaçan kız çocuğunu, “Dur gel nereye gidiyorsun? Gel kız adını söyle? Dur bir dakika adını buraya söyle? Söyle adını?” dese de ikna edemedi.

CHP'li belediyeye 4 çocuk fazla geldi

CHP'Lİ Maltepe Belediyesi, 4 otizimli çocuğun, belediye imkanlarının yetersiz olduğu gerekçesiyle eğitimlerine son verdi.

İstanbul Maltepe'de Özel Bahadır Erdoğan Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, kendisi de engelli olan Bahadır Erdoğan ve ailesi tarafından yaptırıldıktan sonra Maltepe Belediyesi'ne bırakıldı. Maltepe Belediyesi okulu özel bir şirkete işletmesi için 5 yıllığına kiraya vererek devretti. Belediye 5 yılın sonunda da okulu yeniden devraldı.

Bütün sıkıntı bundan sonra başladı. İddiaya göre Başkan Yardımcısı Canan Döner tarafından alınmayacağı

taahhüt edilen 800 liralık katkı payı tehditle yeniden istendi. Belediye aşevinden getirilen yemekler parayla verildi ve sabah 7.30'da evden alınan çocuklar eğitimciler gelene kadar 1.5 saat üzerleri kilitlenerek bir odada tutuldu. Ayrıca yazın gelmeyen çocuklar gelmiş gibi gösterildi ve bakanlıktan para alındı. Aileler seslerini yükseltince belediye eğitim

merkezini personel, araç ve malzeme yetersizliği ile kapattığını açıkladı. Yaşadıkları olay karşısında savcılığa giderek şikayete bulunduklarını söyleyen otizimli Ekincan Alptekin'in (25) annesi Deniz Dönderici "Maltepe Belediyesi'ne 4 otizimli öğrenci yük oluyor- muş yani. Amaç tamamı ile bu 4 çocuğu tek mutlu oldukları okuldan uzaklaştırmak ve biz velileri de cezalandırmak" dedi. **Furkan KARA**

Sabah, June 9, 2018

This change in US border protection policies, separation of children from their parents and violations of human rights in the process of prosecution had been widely covered by the print media of Turkey. While newspapers criticized the US's attitude towards illegal entries, they described separation of children from their parents as "tragic"; in criticism against the US policy, children's "dramatic" situation is instrumentalized.

Childhood as a cause for humiliation

Stereotypes of children are usually based on the relative intellectual capacities of children and adult and childhood generally defined as the opposite of adulthood in this regard. This negative definition creates stereotypes of children and childhood shaped by qualities such as inadequacy, disability, and

Çocukları aileleriyle KAFESLEYECEK

ABD Başkanı Donald Trump, Meksika sınırını geçerek ülkeye yasa dışı yollarla giren ailelerin çocuklarından ayrılması düzenlemesinde geri adım attı. Ancak yeni kararname, sınır yasa dışı yollarla geçenler hakkında yasal yaptırım uygulanmasını içeren Başkan'ın "sıfır tolerans" politikasını tamamen sona erdirmiyor. Trump'ın imza attığı kararname

bu kez de, gözüne alınan ebeveynlerin çocuklarıyla birlikte tutulmasını öngörüyor. İmza töreninde konuşan Trump, "Bu, aileleri bir arada tutmaya ilişkin. Ayrılan aile manzarasından hoşlanmıyorum" dedi. Küçük çocukların kafesler içinde tutulan görüntüleri ve ailelerine seslenmeleri tüm dünyada büyük öfkeye ve tepkilere neden olmuştu.

Yeni Şafak, June 22, 2018

irrationality. Indeed, the adjective "childish" is used to mean "the person with underdeveloped skill, who cannot grow up" and childhood is accepted in reference to underdevelopment and inadequacy.³⁷

Tamer Korkmaz, in his column titled "All 8 of them are Greek soldiers" writes: "The European Union (of Terrorism)'s 'spoilt' child Greece loved FETÖ putschists so much". While he is repeating a stereotype of Greece, he is also using the metaphor of childhood as a means of insult by associating it with being "spoiled". As we see in this example, the negative perception of childhood is sometimes used metaphorically as a means to generate hate speech and discriminatory discourse.

In Ömer Lekesiz's column "Why the West looks at June 24", the state of childhood is used metaphorically as an insult. Lekesiz associates childhood with being spoiled and uses it as an insult, as we see in the following remarks: "Main characters of the destruction coalition have been organizing rallies and giving statements for all this time, but none of them, from the CHP candidate dancing on stage like a spoiled child at this circumcision ceremony to the candidate resorting all kinds of lies and plots to defame Erdoğan's successful services, from the fascist candidate who is not aware that she is supporting terrorism while she is arguing with the minister of interior out of nationalism to the terrorist representative candidate who is supporting the destruction coalition in the guise of a singular campaign, has criticized the West yet and it seems that they won't do such a thing.

37 See "childish", *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü*,
http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_atasozleri&view=atasozleri

Batı neden 24 Haziran'a bakıyor

Bayramda İstanbul'un büyük oranda boşaldığı bilinen bir durumdur.

Güzelleştirilen yollar, yaygınlaştırılan hava ulaşımıyla uzak yakın aynı ortadan kalktı gibi.

Aileleri, en azından ebeveynleri aşka illerde bulunan İstanbul mukimleri bayramlarda oralara adeta akin ediyorlar.

İstanbul'un buna mahsus sosyolojisini herkesten çok daha bilen

Cumhurbaşkanı Erdoğan, bu duruma rağmen, Büyük İstanbul

mitingini geçtiğimiz Pazar günü yapmayı seçti.

Mitingde, ya dillere pelesenk olan şekliyle İstanbul sürprizler şehri olduğunu bir kez daha gösterdi ya da vatandaş Erdoğan'a sevgisini, söz konusu şartlarda bile gösterme gayretini izhar etti ki, sonuçta, kimsenin (hatta AK Partililerin bile) beklemeyişi rekor bir katılım gerçekleşti.

Eski başbakanlardan Tansu Çillerin sürpriz katılımı dâhil, mitingde kimlerin neleri, nasıl konuşuklarını bizzat görmüş veya haberlerden okumuşsunuzdur.

Şu seçim ortamında makul görülen politik polemikleri bir yana bırakırsak, bence Yenikapı Mitingi'nde söylenmesi zorunlu olanı, belirlenmesi gereken gerçek siyasi farkı yine Cumhurbaşkanı Erdoğan dile getirdi:

"Büyük Türkiye güçlü Meclis, güçlü cumhurbaşkanı ister. Unutmayın vakit Türkiye vaktidir. (...) Batı 24 Haziran'a bakıyor. Neyi bekliyor Batı? Acaba Erdoğan nasıl çökecek. Batı'ya da gerekli dersi vermeye hazır mıyız? (...) Ben size inanıyorum. Allah'ın izniyle yine vereceksiniz."

"Batı 24 Haziran'a bakıyor!"

Asıl gerçek bu, 24 Haziran seçimlerinin asıl siyasi farkı işte buradan doğuyor.

Bunu gereğince görebilmek için, Batı'ya bakmaya da gerek yok aslında, Batı'nın örgütlediği yıkım koalisyonunun mensuplarına bakmak yeterli.

Yıkım koalisyonun baş elemanları şunca zamandır miting yapıyorlar, mikrofonlara, ekranlara konuşuyorlar ama sahnelerde sünnet çocuğu şımarıklarla gerdan kıran CHP adayından, Erdoğan'ın başarıya endeksli güzel hizmetlerini karartmak için, yalanlara ve sahteliklere tutunarak var gücüyle çabalayan adaya, milliyetçilik adına İçişleri Bakanı'yla doğrudan polemige girerek teröre destek çıktığını fark edemeyen faşist adaydan, müstakil bir seçim çalışması yürütüyor gibi görünerek yıkım koalisyonuna destek veren

terör temsilcisi adaya kadar... hiçbirinden en küçük bir Batı eleştirisi sadır olmadı, olacak gibi de görünmüyor.

Aynı şekilde 15 Temmuz darbesi sanki hiç olmamış gibi davranan yıkım koalisyonundan, Suriyeli mültecileri kana doğmayan katile geri teslim etme konusu dışında, ne Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı harekâtları, ne de Kandil operasyonu konusunda yine tık çıkmıyor.

Peki, yıkım koalisyonundakiler, Batı'nın istiklalimize kastettiğinden, güçlü Türkiye'yi ve karar alma ve uygulama iradesi yüksek bir yöneticiyi asıl bu nedenle istemediğinden habersiz olabilirler mi?

Dahası, Batı'nın bizim coğrafyamızda son yüz yıldır kendi hükümranlığını kurmaya çalıştığından ve dolayısıyla bölgemizdeki kanın, vahşetin asıl sorumlusu olduğundan habersiz olabilirler mi?

Yine aynı maksatlarla, Batı'nın FETÖ'ye, diğer terör örgütlerine sahip çıktığını, Türkiye'yi zaafa uğrattak planlarından bir kısmını bunlar üzerinden uyguladığını gerçekten bilmiyorlar mı?

Hiç kuşkunuz olmasın, hepsini en az bizler kadar iyi biliyorlar.

Bilmeze yatmalannın, susup olmalarının nedeni, ta göbeklerinden Batı'ya bağlı olmalarındandır.

O nedenle ısrarla diyoruz ki, **24 Haziran**

seçimleri Türkiye'nin en büyük seçimidir. Çünkü Allah muhafaza yıkım koalisyonunun tırnağı şu ya da bu oranda iktidarda yer tutarsa, tırnağı asıl yer tutan Batı olacaktır.

Yıkım koalisyonu asıl bunun için vardır; onlar üzerinden seçime dâhil olan FETÖ'süyle, terör örgütleriyle birlikte Batı'nın ta kendisidir.

Siyasi ortamın nasıl şekillendiği ise malumdur. Bir tarafta tek başına Erdoğan, diğer tarafta yıkım koalisyonu.

Türkiye'de ikinci bir Erdoğan'ın bulunmadığı, yıkım koalisyonunun adaylarından ise mebzul miktarda her zaman bulunabileceği ortadadır.

Batı, 24 Haziran seçimlerindeki planları işlemeyişi, başka İnceler, Temeller bulacağından emindir. Ancak asıl emin olmak istediği ilk ve en önemli şey, Batı'nın Türkiye'yi dize getirme planlarını bozan Erdoğan'ın tökezletilmesidir.

Ülkelerin zamanı insanların zamanı gibi akmaz. Ülke adına yapılabilecek bir yanlışın sonuçları hemen görünür ancak tamiri için çok uzun yıllar gerekir. Nitekim biz, Batı etkisiyle kendi ihmallerimizden, ayrılmamızdan, aymazlıklarımızdan, sorumsuzluklarımızdan doğan sorunlarla iki yüzelli yıldır boğuşuyoruz ve ancak son on altı yılda, yani Erdoğan'lı yıllarda bunlardan kimilerini çözme konusunda irade göstererek, kısmen yol alabildik.

Bu nedenle diyoruz ki, başka Türkiye ve Erdoğan yok.

24 Haziran seçimleri, güçlü Türkiye'yi ve onun liderini istemeyen Batı'ya karşıdır.

Bu, her şeyden önce Batı konusunda dilini yutmuş gibi davranan yıkım koalisyonunun adaylarından bellidir.

YAŞIN KÜÇÜK AMA BÜYÜK SİYASET YAP

**Ertuğrul
ÖZKÖK**

eozkok@hurriyet.com.tr

TÜRKİYE'ye dönüştürülen sonra Deniz Baykal'la ilk defa önceki akşam konuştum. Aslında bayramını kutlamak için bir gün önce aramıştım. Ama dün konuşabildik.

ÇOCUK GİBİ GÖRÜNEN BİR ADAYLA SOHBET

Biraz egoistik gibi olacak ama, gazetecilik açısından da bir bakıma iyi oldu.

Çünkü Baykal önceki gün çok anlamlı bir görüşme yaptı.

Şu an Türkiye Büyük Millet Meclisi seçimlerinde en genç aday olan 18 yaşındaki İsmail Hakkı Gül ile görüştü.

Deniz Baykal seçilirse yeni TBMM'nin en yaşlı üyesi olacak.

İsmail Hakkı Gül seçilirse yeni TBMM'nin en genç üyesi olacak.

İLK FOTOĞRAFINDAN DAHA İYİ GÖRÜNÜYOR

Önce Deniz Bey'in havasını aktarayım.

Geçen gün çıkan fotoğrafında Deniz Bey iyi görünmüyordu.

Ancak dün genç adayla birlikte çekilen fotoğrafları içimi rahattı.

Deniz Bey çok daha iyi görünüyor.

AĞIR KONUŞUYOR AMA GEÇEN SEFERDEN ÇOK İYİ

Bundan önce aygıcın kırıklığının ertesi gününde konuşmuştu Deniz Bey'le.

O zaman Almanya'da hastanede idi. Kız Ash, "Babam konuşmak istiyor" deyip vermişti. Bona hem geçmiş olsun demişti, hem de iyi yollar dilediği.

Dün sesi çok daha zinde geliyordu. Ama yine de konuşması hâlâ bildiğiniz o ceval Deniz Bey değil. Veya biz alışmamışız onun yavaş konuşmasına.

Fotoğraf: Fehri ARIKAN

FOTOĞRAF İZNİNİ ALIP YAYINLIYORUM

Gül'le birlikte fotoğraf çekilip çekilmediğini sordum. Çektilmiş. Sakıncası yoksa görebilir miyim diye sordum. Bana 4 kare gönderdi. Yayımlama izni de aldım.

ŞU AN ÇOK DAHA AZİMLE GÖREV YAPMAYA HAZIRIM

CHP'nin onu Antalya'dan birinci sıradan aday yapması bazı kişilerce eleştirilmişti.

Ben buna hiç katılmıyorum. "Ben bu ülkenin iyi gününü de kötü gününü de gördüm,

yaşadım. Sağlığı, hastalığı gördüm. Ama ülkeme karşı olan sorumluluğum aynen duruyor. Şartların ne olursa olsun görevimi yapmaya devam edeceğim."

GENÇ ADAYIN HEMINGWAY ÖRNEĞİ ONU ETKİLEMİŞ

Kendisini ziyaret eden 18 yaşındaki aday, "Bu görüşme beni Hemingway'nin 'İhtiyar Adam ve Deniz' öyküsüne götürdü. Yaşlı bir balıkçının aldığı yaralara rağmen azimle mücadelesini anlattı. Pes etmeyen bir insan hikâyesi bu. Genel başkanımız Deniz Bey'de de bu azmi gördüm."

8 TAVSİYE

Partin yanlış bir yola girelse sakın ona uyma

DENİZ Bey en genç adaya şu tavsiyelerde bulunmuş:

■ **GENÇ ADAM:** "Küçük siyaset yapma. Kendin için siyasetten uzak dur. Yüsek siyaset yap. Yani millet için, devlet için, halk için siyaset yap."

■ **GENÇ ADAM:** "Siyaset yaparken insanlardan ayrılmı, insanlığına ve insanlığı unutmama."

■ **GENÇ ADAM:** "Partin, liderin yanlış yola girelse sakın ona uyma. Partini insancıl bir siyasetin çizgisine çekmeye çalış."

■ **GENÇ ADAM:** "Rölelerinde mıcırdele eden kişisel kavgaya girme."

■ **GENÇ ADAM:** "Unutma siyaset bir duruştur. Sırtına ne olursa olsun bu duruş vazgeçilmez bir gereken bir

sorumluluktur."

■ **GENÇ ADAM:** "Kendine sağlam rol modelleri seç. Ben Atatürk ve İsmet İnönü gibi büyük değerlerin takipçisiyim. İkinci Dünya Savaşı'nda ülkelerini bu badireden salımları ve başarı ile çıkaran Churchill ve Roosevelt gibi devlet adamlarını iyi incele. Simon Peres'in tecrübesi nasıl bir devlet aklı haline getirdiğini gözlemledim."

■ **GENÇ ADAM:** "Eğorun kontrol etmeyi bil. Ülkenin menfaatinin senin egodan daha önemli olduğunu hiç unutma."

■ **GENÇ ADAM:** "Ülkenin iyi gününde de kötü gününde de hizmet etmiş eski yöneticilerine karşı vefalı ol. Onların artık aktif siyasette olmaması bile varlıkları ile bu ülkeye hâlâ hizmet edebileceklerini unutmama."

Hürriyet, June 20, 2018

Ertuğrul Özkök'ün Hürriyet gazetesinde yayımlanan 'Yaşın küçük ama büyük siyaset yap' başlıklı köşe yazısı, 24 Haziran seçimlerinde milletvekili adayları olan İsmail Hakkı Gül ile Deniz Baykal'ın görüşmesini konu alıyor. Özkök, Gül'ün en genç, Baykal'ın ise en yaşlı aday olduğunu vurgulayarak, ikiliyi doğrudan yaşlarıyla değerlendiriyor. 'Çocuk gibi görünen bir adayla sohbet' ara başlığı, Gül'ün görüntüsü nedeniyle milletvekili adaylığı için sıradışı olduğu ve çelişkili bir durumda bulunduğu algısı yaratıyor.

In his next column, Özkök once again problematizes Gül's candidacy through his age and appearance with the heading "This candidate is not young, he is apparently

**Bu aday genç değil
düpedüz çocuk ya**

■ **DENİZ Baykal**'ın kabul edip görüştüğü 18 yaşındaki adayın fotoğrafı çok konuşuldu. Meclis'in en genç adayı **İsmail Hakkı Gül**, Antalya'dan 16'ncı sıradan aday oldu. Fotoğrafa bakanlar, **"Bu 18 yaşında bir genç değil basbayağı çocuk"** diyorlar. Haksız da değiller.

Hürriyet, June 21, 2018

a child", he presents the candidate as inadequate for being an MP "because he looks like a child". Özkök's usage of childhood as a reference of inadequacy in both of his columns is a concrete example of society's existing negative opinions about children. Children are stigmatized with negative references involved in various stereotypes used in daily language.

CONCLUSION

In this report we analyzed children's representation in print media, by examining what the themes of texts about children are and how the produced content is presented.

When children are featured in articles covering incidents that are about them or affect them, their relation to the covered incident is highlighted with tragic presentations. In articles and columns about children who are assumed to be "at danger" or "at risk" due to their conditions and network of relations, it is seen that dramatic aspects of the situation is highlighted and tragic elements are emphasized instead of the social conditions that have created the risk or danger. Furthermore, texts which violate privacy in a way that could lead to stereotypes about children's particularities like age, gender, ethnic or national identity are frequently seen in print media. Thus, the fact that children are in danger may be intertwined with the perception that children are the danger; the violations of their rights are ignored, sometimes resulting in new violations.

Education, health, sports, culture, and arts constitute important themes concerning news about children. Articles on these topics portray children with representations like "student", "young body in development" in accordance with the social assumptions that children are "developing", "incomplete individuals". Print media deals with the problems of children only with observations, excluding children's voices, and with texts appealing to adults in general.

We observed that newspapers tend to present children as a dramatic element in the majority of the articles that directly or indirectly feature children. Tragic aspects of children's relation to the incident or situation are highlighted in order to create a more touching or striking presentation. Especially in political columns and articles, children are used as supporting elements of political arguments.

Unfortunately, print media leaves little space for children's representation and expression. Given the quality and quantity of the articles and columns about children, it can be said that media does not see children as producers or users of

media. This limited relationship between print media and children is reflected in all tools of media, both conventional and digital. The solution is to turn media as a discourse platform into a field that respects children's rights and enables their access to, and participation in, media.

Another media is possible

A media respecting children's rights is not a favor; it is a professional, conscientious and political responsibility of journalists and media outlets in Turkey. If media does not respect children's rights, if it discriminates against them, uses them as objects, reveals their private information without respecting their privacy, denies them the opportunity to express themselves and sees them as weak human beings only in need of protection instead of individuals having rights, agency, and liberties, then it is violating the UNCRC to which Turkey is a party.

Certainly, there are media outlets, both in the world and in Turkey, that work responsibly. Many of these outlets produce news in accordance with the guiding principles about this issue. For instance, "BBC Broadcasting Principles", which has been translated into various languages, functions as an ethical guide for journalists around the world. As well, UNICEF provides guiding principles that can help in producing news about children that is sensitive and age-appropriate.³⁸ Another work that should be noted is the *Ethical Guidelines for Reporting on Children* issued by Child Rights Information Network which is constituted by hundreds of NGOs all around the world.

In Turkey, despite the existence of the Declaration of Rights and Responsibilities of Journalism by the Journalists Association of Turkey, and TRT Children's broadcasting principles directly concerning children, many TV channels and newspapers have not yet adopted a specific set of principles. There are only some regulations concerning children as part of general broadcasting principles. Another guide that stands out is the *Guide for Diversity in Media*, issued jointly by the Journalists Association of Turkey, the British Council and the BBC.

What we mean by "media respecting children" is a media that protects children, makes them visible with their real problems and potentials, does not cause physical or psychological harm and does not exploit them, respects them, and also

³⁸ UNICEF, "Children's Rights and Journalism Practice - a Rights-based Perspective", <https://www.unicef.org/honduras/UNICEF.Master.FEB.2008.BON.pdf>

that gives them the opportunity to express themselves. We should all accept that a media respecting children is a responsibility, and then we should turn over the microphone, cameras and recording devices to children or give them to children to use.

Recommendations for children's participation in media

Since the media is able to convey information to society, create a shared opinion among citizens, change society's value judgements and attitudes--in other words, to direct the entire society--children's participation in media means their participation in public life. This once again shows the importance of children's participation in media in terms of democracy, the culture of human rights, and children's personal development.

The UN Committee on the Rights of the Child emphasizes the media's role in terms of enabling children to express their opinions and states that children's voices should be heard more in the media. However, Turkey, which signed the UNCRC, does not give this opportunity to children; children are not active parts of the media but remain as passive spectators or objects of the news.

As we mentioned in the introduction, children constitute 30% of the world's population but unfortunately, media coverage of children's issues constitutes only 5%. However, being a part of public life by being covered in the media is the right of children according to basic principles of democracy and child rights conventions.

Can children really participate in media? A process that would start with discovering children's potential and hearing the children might initiate the creation of a platform that would make children's participation in media possible. This participation should aim for adequate and accurate representation of children in media both as consumer and producer of media. Children's participation in media can be evaluated under four titles:

- Enabling children to express their opinion (pages, section, columns, etc. reserved specifically for children in media items)
- Asking for children's opinion about issues concerning them and enabling these opinions to reach related persons and institutions (For instance, TV and newspaper coverage of children's opinions about changes in curriculum made by the Ministry of Education)

- Enabling children access to information on issues concerning them (For instance, explaining what an amendment in a constitutional article about children means for them)
- Giving children the opportunity to produce their own media content

As stated in the last item, giving children the opportunity to produce their own media content is a way for enabling children to participate in media. There are a few such examples in the world and in Turkey. It might be useful to mention some examples that show us another media is possible.

In 11-year-old Bengi Su Sönmez's movie *Sakin Ona Basma* (Don't Step on It), about open power cords on the streets, Sönmez documented a problem she encounters in her daily life by using a camera by herself and producing a media item by montaging this footage³⁹

From 2007 until 2014, Açık Radyo broadcast a weekly program called *Söz Küçüğün* (Listen to the children). Produced and presented by children, the program's guests were also children and an issue related to children's rights was discussed each week.

Another media project giving a voice to children is done in Diyarbakir. With the support of Diyarbakir Bağlar Municipality Children Education Center, children are issuing an 8-page newspaper in Turkish and Kurdish called *Çocuk Sesi - Dengê Zarokan* (Children's Voice).

Carrying out a campaign called "Say Yes for Children" during the general election of July 22, 2007, Agenda Children Association initiated a project for helping children between the ages of 13 and 17 to issue a newspaper to reach politicians.⁴⁰ Children from **Minus Eighteen Media Group** managed to give their newspaper "Minus 18" to politicians. They also wrote a declaration titled "My Media" and presented it to media professionals.⁴¹

Agos with Students is another example of children's participation in media in Turkey. Articles, columns and special reports written by a group of students

39 Bengi Su Dönmez, "Sakin Ona Basma", 10 March 2007, <https://www.youtube.com/watch?v=RCRx4O6vpBo>

40 This association was closed on November 22, 2016 with the emergency decree no. 677.

41 *Bianet*, "Çocuklar 'Benim Medyam' Bildirgesini Eksi 18'de Yayınladı", 10 December 2017, <http://bianet.org/bianet/kategori/103453-cocuklar-benim-medyam-bildirgesini-eksi-18de-yayinladi>

from the private Karagözyan School were published in the newspaper *Agos* 2015 to 2017.

In 2018, an internet radio station named **Radio Şalala** was established with the purpose of making children's voice heard. The radio is still in the testing process and future programs will be produced by children.

Media works aiming to make children's voices heard can be found in other countries as well. **Youth News Network** (Y-Press) in the US, **Radio JOJO** in Germany, **Radio Enfant** in France, and **Voices of Youth** in Mozambique make compelling cases for what children can achieve when they have access to a camera, a pen and a microphone.

Although all these examples are encouraging, media professionals sometimes do not have enough information about what can be done. Recommendations from Minus Eighteen Media Group provides practical suggestions about this issue:

- Having pages for children in newspapers and periodicals,
- Finding out children's opinions when issues directly or indirectly related to them are being reported on, and sharing these with the public,
- Helping to solve the problems of children discussed by obtaining information from them concerning these problems,
- Supporting children to produce their own media items,
- Helping children's rights be more visible in the media,
- Asking for children's opinions before and during production of content for children,
- Increasing the number of publications that would inform children about their rights.

**SATURDAY
MOTHERS/
PEOPLE IN
NATIONAL
PRESS
OF TURKEY**

**MAY 1995 -
SEPTEMBER 2018**

İdil Engindeniz

Şeyma Özkan

Funda Tekin

INTRODUCTION

İdil Engindeniz
Şeyma Özkan
Funda Tekin

“Today, Galatasaray is primarily a memory site. It feels like that gate of the high school reminds the passers-by of the people who disappeared while in custody, and the last 20 years of the country with the struggle against disappearances, even when it is not Saturday 12 pm and the Saturday Mothers/ People are not there.”¹

On May 15, 1995, the tortured body of Hasan Ocak, whose relatives had not heard from him since he was detained, was found in the woods in Istanbul, buried in a common grave. After Hasan Ocak’s end was revealed, a group consisting of relatives of the disappeared and human rights advocates decided to stage a sit-in protest on May 27, 1995 at 12 pm on Saturday in Galatasaray Square of İstiklal Street, demanding that the countless disappeared persons be found and the culprits identified and tried.² Gathering together to make their demand public, about 30 people sat in silence with photos of “the disappeared” every Saturday, leaving silently after making a press statement. Media and the general public started to call the people attending this regular sit-in “Saturday Mothers”, since in the first years mothers of the disappeared were the majority in the sit-in protests, and because the movement resembles the Plaza De Mayo Mothers who gathered together in Argentina with the purpose of finding out what happened to their relatives who

1 Nimet Tanırıkulu, “Galatasaray Hafıza, İtaatsizlik ve Küreselleşmenin Mekanı”, *Bianet*, December 15, 2014. <https://bianet.org/bianet/insan-haklari/160801-galatasaray-hafiza-itaatsizlik-ve-kuresellesmenin-mekani>

2 Known for its studies on human rights violations, Hafıza Merkezi states that the exact number of forced disappearances are not known, but given the lists taken from all organizations working in this field, it is estimated that 1,352 people have been disappeared since the coup on September 12, 1980: <http://hakikatadalethafiza.org/turkiyede-zorla-kaybetmeler-ve-cezasizliga-dair-temel-bilgiler/turkiyede-zorla-kaybetmeler/>

were disappeared during the junta regime. Saturday Mothers/People sat in front of Galatasaray High School every Saturday for 169 weeks despite occasional police intervention. The intervention of security forces that started on August 15, 1998, which was the 170th week, went on for 7 months. During that period, many people were detained and subjected to violence. On March 13, 1999, Saturday Mothers/People announced that they would take an indefinite break due to these interventions. After a break that lasted for almost a decade, the sit-in protests started again on January 31, 2009. They continued uninterruptedly until August 25, 2018, when the Beyoğlu District Governor's Office banned the protest on the grounds that there is no legal notice, and the police violently prevented the sit-in in the 700th week. Saturday Mothers/People, who call on the authorities to account for the disappearances and have made forced disappearances a widely discussed topic thanks to their unbreakable resilience, continue their protests, at a different location, in front of the Human Rights Association in Taksim since the 700th week.

Violent intervention in the 700th sit-in was widely covered by the media. The rise in media coverage and the differences in coverage from newspaper to newspaper led us to analyze extensively the representation of Saturday Mothers/People in print media. We hope that this study will provide insight into how newspapers cover social movements and contribute to the increased visibility of the Saturday Mothers/People's 24-year struggle for justice.

Methodology

For this study, a sample consisting of "anniversaries" (100th, 200th week, etc.), starting from the beginning of the protests, was taken, considering that during those periods the representation of Saturday Mothers/People in print media would be more intense compared to other weeks. For each Saturday selected, texts published in newspapers within a two week period from the Monday before the sit-in until the Sunday of the following week are analyzed and the answers to the following questions are sought: Were reports on Saturday Mothers/People published before the sit-in? Did these reports continue to be published after the sit-in?

Due to the difficulties in accessing old issues of the newspapers, only one week was analyzed for the beginning of the Saturday Mothers/People protests, and for the 100th week, a limited number of issues were accessed. Apart from the analyzed anniversaries, three more periods are added to the sample considering that this would help understanding the representation of the protests in media. The first one is the 34-week period between the police intervention on the 168th week and the hiatus of the sit-in.

The two-week period after the resumption of the protests in January 2009 after the aforementioned 10-year break was also added to the sample, since it is a turning point in the Saturday Mothers/People's search for justice. Lastly, the reflection of the change in the state's attitude toward "disappearances" after Saturday Mothers/People's meeting with then-prime minister Recep Tayyip Erdoğan on media coverage was also analyzed on the basis of reports published in the two-week period before and after the meeting. This analysis tries to answer the question of how newspapers covered this topic over 24 years by analyzing a 50-week sample marking significant periods of a protest continuing for 700 weeks.

Newspapers with different publication policies were selected to ensure diversity, and national publications that were in circulation in at least five out of ten periods analyzed were selected. For the period before 2000, the newspapers *Akit*/*Yeni Akit*, *Akşam*, *Cumhuriyet*, *Hürriyet*, *Radikal*, *Sabah*, *Yeni Şafak* and *Zaman* were analyzed.³ For the period after the resumption, between 2009 and 2018, the number of analyzed newspapers reached 16 with the addition of eight newspapers (*Birgün*, *Günlük Evrensel*, *Habertürk*, *Posta*, *Sözcü*, *Star*, *Taraf*, *Vatan*) that had started being published later.⁴

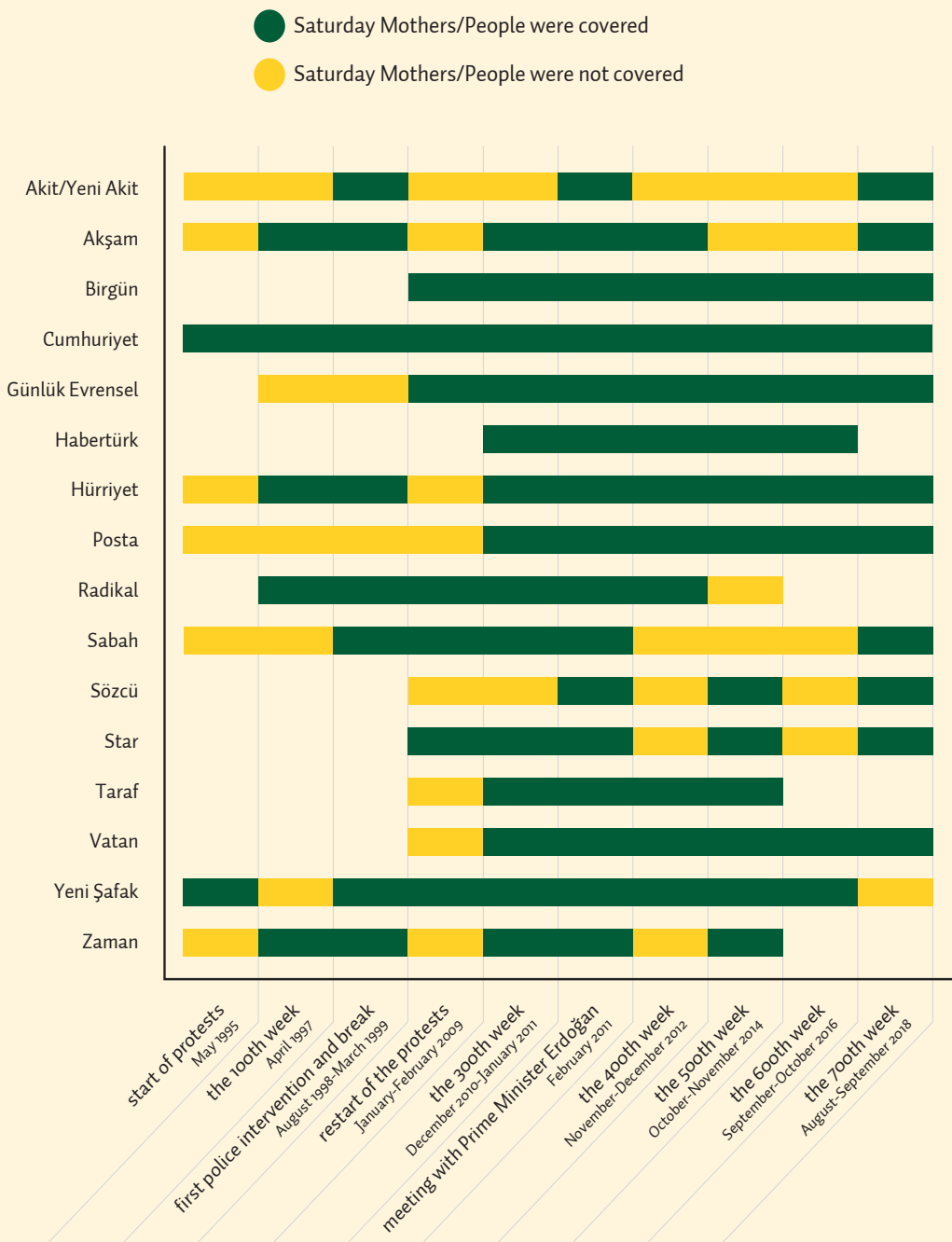
In order to access newspaper texts, firstly print media was scanned through a system provided by a media monitoring agency. All accessible articles on the Saturday Mothers/People from the 16 newspapers were gathered. For the period before the year 2000, newspaper archives of Atatürk Library were used and a total of 578 articles and columns were accessed.⁵ Columns are not included in qualitative and quantitative analysis for understanding newspapers' publication policies, since it is considered that they are related to the subjective opinions of the columnists. Thus, this analysis is based on 376 news articles.

Table 1 shows which newspapers were in circulation during the analyzed period and whether there was any coverage of the Saturday Mothers/People in the newspapers in question. Green areas include the newspapers that were in circulation and covered the issue; yellow lines show the newspapers that were in circulation and did not cover the issue; blank areas indicate that the newspaper was not in circulation yet or had closed.

3 The newspaper *Akit* had been published under the names *Vakit* and *Yeni Akit* over 24 years. These three publications are analyzed under one title.

4 *Radikal* was closed due to financial problems. *Taraf* and *Zaman* were closed as part of the emergency decree no. 668 issued on July 25, 2016 on the grounds that "it is related to Fetullah Terrorist Organization (FETÖ/PDY) which is found to be threatening to the national security."

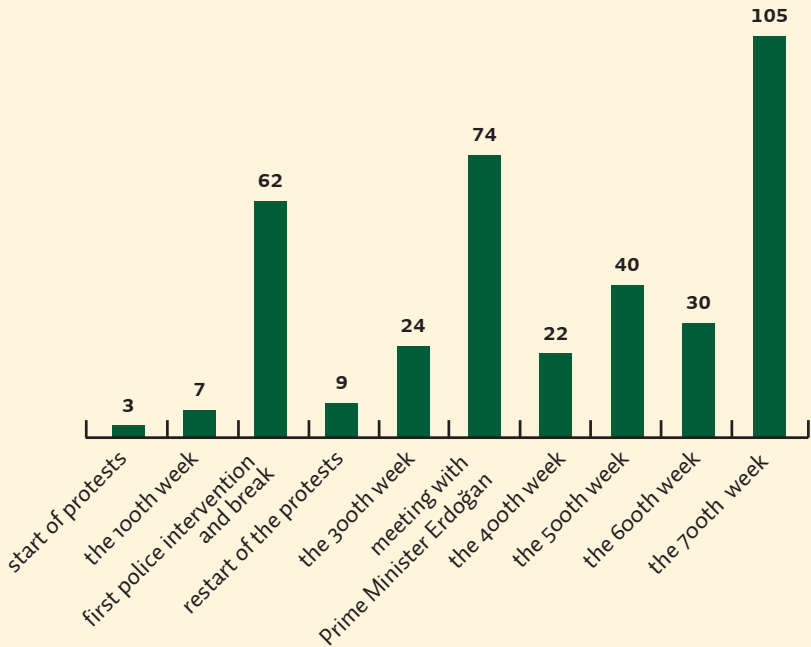
5 We thank Emircan Saç and Mert Söyler who supported archive research as volunteers.

GENERAL FINDINGS

It is seen that when the Saturday Mothers/People protests began on May 1995, among the analyzed newspapers, only *Cumhuriyet* and *Yeni Şafak* covered the protests; media in general was not following the issue closely. This is also observed to be true for the 100th week; police intervention and the break were covered more, and resumption of the sit-in did not attract considerable attention. On the other hand, it is seen that after the 300th week, and especially the meeting with then-prime minister Erdoğan, the protests were covered more by the media, though there was an occasional decrease in the number of articles.⁶

In common practices of journalism, events and facts containing tension, conflict and violence are deemed more newsworthy.⁷ GA qualitative reflection of this understanding of the Saturday Mothers/People issue can be seen clearly through

graph 8: Number of articles per period

6 Since we reached a limited number of newspaper issues published before 2000, the graph provides a comparable data only for the period when the protest resumed.

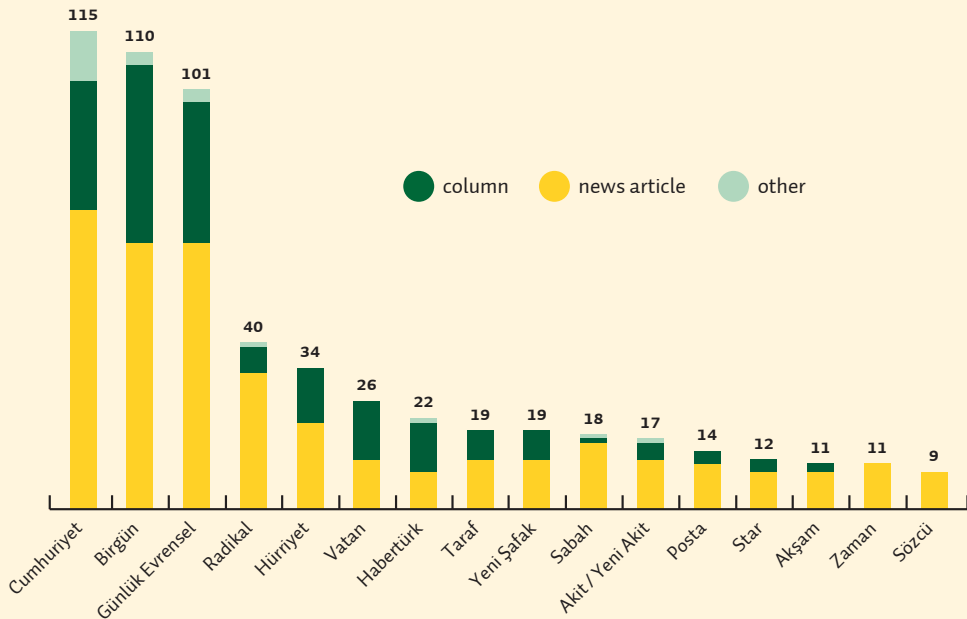
7 Sevdâ Alankuş, *Barış Gazeteciliği El Kitabı* (İstanbul: İPS İletişim Vakfı, 2016), p. 40.

the 600th and 700th weeks. During the 600th week, there were 30 articles on the Saturday Mothers/People, whereas there were 105 articles during the 700th week, when the protesters were subjected to a violent intervention. This striking rise indicates that there is a tendency to cover the moments charged with tension more than routine/calm processes. This situation shows that newspapers do not deem as newsworthy a struggle for rights that is carried out steadily and non-violently, and journalists tend to prioritize covering tensions.

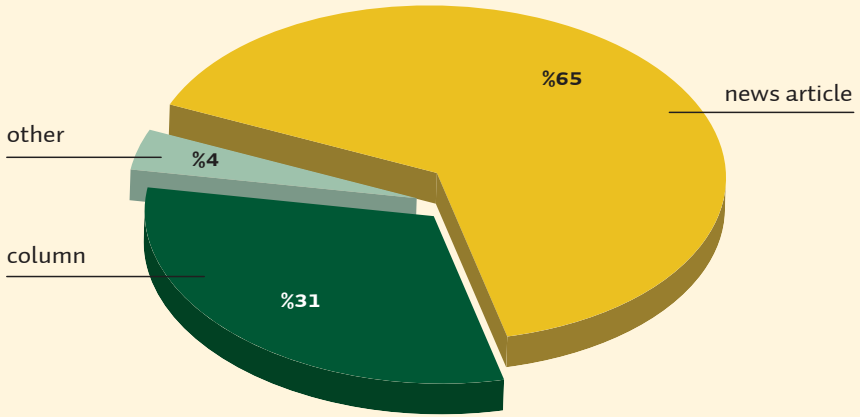
The fact that all newspapers covered the meeting with Recep Tayyip Erdoğan, and that this interest continued to some extent, shows that the change in the political attitude towards this protest caused at least a quantitative change in newspaper coverage. After a while, the political attitude changed again and this change was also reflected in the newspapers qualitatively.

Graph 9 shows the distribution of 578 articles that were published in 16 newspapers and analyzed as part of this study per newspaper and type of content.

The items shown in Graph 10 consist in 376 news articles and 180 columns; 22 items were analyzed under the category of “other”. These columns were written by 112 different columnists.

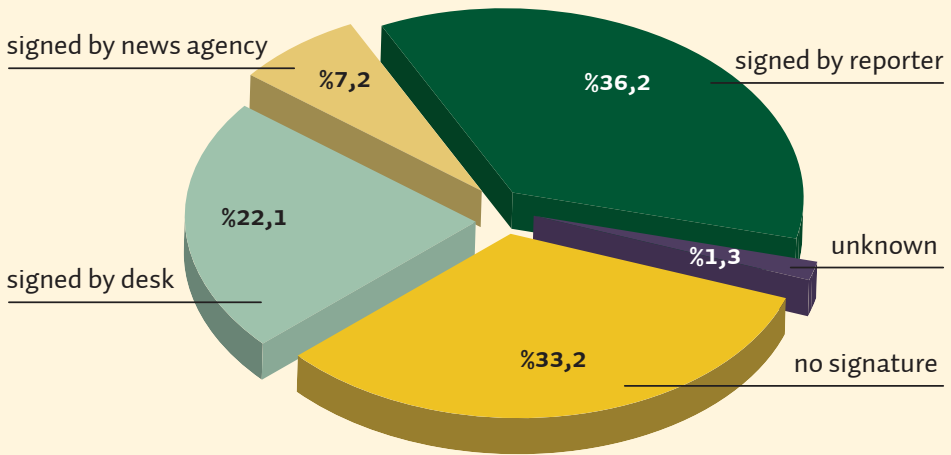
graph 9 Distribution of type of content per newspaper

graph 10: Distribution per type of content

The fact that the number of news articles is twice as many as that of the columns suggests that newspapers follow and deem this issue newsworthy in accordance with their own publication policies without leaving it to the choice of columnists. In all publications, apart from *Habertürk* and *Vatan*, the number of news articles is higher than that of columns. In the newspaper *Sözcü* and *Zaman*, the Saturday Mothers/People were only covered in news articles. Given the low number of news articles, it can be said that these publications cover this issue only when it is unavoidable. A similar situation holds for the newspapers *Akşam*, *Posta* and *Star*. The number of items in *Cumhuriyet*, *Birgün* and *Evensel* shows that these publications feature this issue with more articles and columns on anniversaries and important dates. This suggests that these newspapers deem the Saturday Mothers/People significant and present this issue to its readers as an important topic.

Graph 11 shows that the number of articles coming from an identified source is almost twice as many as articles without any specified source. In more than half of these articles, the name of the reporter is specified. It can be said that there is a difference between assigning a reporter and writing news based on information coming from agencies in terms of deeming this issue worth following. Though specifying the source is related to the newspapers' general publication policies, it might be considered that specifying the source indicates that these articles are more reliable and the views expressed in them endorsed by the newspaper. It is seen that 136 articles with a specified source were written by 112 different

graph 11: Distribution of source in news articles

reporters.⁸ Given the articles published in the newspapers *Cumhuriyet*, *Birgün* and *Evrensel*, which published the largest number of articles on this issue, it is seen that the story is not assigned to a single reporter, but all available reporters have been following the issue.

It is seen that the articles on this topic are mostly featured on the front page (98 items). The front page, which can be seen as the showcase of newspapers, is a space where the most important and significant news of the day are highlighted and articles that newspapers want to make visible are promoted. In addition to the page number, the space that is given to a specific article also points to the importance that is attributed to a topic. Given the 358 articles with a measurable width, it is seen that the number of articles taking up more than a half-page is high (55 items). This shows that newspapers give a considerable space to these articles and deem the issue important.

The presence of a limited number of texts in the newspapers of the period in which the sit-in in Galatasaray Square began, shows that the beginning of the protests did not have the potential to create a serious public opinion, at least according to the press. On the other hand, it is seen that in the analyzed articles the process that came into the spotlight with the forced disappearance of Hasan

8 Since some articles are signed by more than one person, 150 is the number that is reached after counting how many times a reporter's name is written.

Ocak was associated with past events and examples from different political opinions; this means that the issue was not treated as a singular incident, but in a context related to politics and the judicial system.

It is observed that the media was not particularly interested in the Saturday Mothers/People's restarting sit-in protests in Galatasaray Square (2009). During this period, the Saturday Mothers/People was associated with the "Ergenekon trials" which sought to bring murders by unknown assailants to the fore.

During the period before the 300th week, Erdoğan's statement about the Saturday Mothers/People: "Who are they? What are they doing? They just sit. They are not a legal entity. Do you know who is backing them?" stood out. This statement was replied to in the press statement held during the sit-in: "We are here. We lost our spouses and children. We are addressing Emine Erdoğan. She is a mother too, she can understand us. The dear prime minister can ask her about how we feel."⁹ A relative of one of the disappeared, Kadriye Ceylan's reproach, "Do we have to own a holding to see you?" and the emphasis on the state's ignoring them for 300 weeks express the Saturday Mothers/People's demand for a meeting that was going to happen soon; in the articles, these reactions against authorities and this demand were highlighted.¹⁰ After that, Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan asked his advisors to arrange a meeting with the Saturday Mothers/People and the meeting was held on February 5, 2011. The coverage of the meeting was different than in earlier articles. It is seen that all newspapers in our sample covered the meeting with at least one article and the issue was highlighted more compared to other periods. This change in political approach was reflected in the newspapers not only quantitatively but also qualitatively. It is seen that during this period many newspapers gave more space to the stories of the disappeared and their relatives, and to the Saturday Mothers/People's voice. The issue was followed not only immediately after the meeting, but also in the days that followed it, both in the news articles and columns.

Until that period, the majority of the articles were covering the protests, though statements of the protestors were sometimes included. The time of meeting with Erdoğan is an exception. In the articles published in that period, Erdoğan's statement and positive opinions about him were emphasized. In the 400th week, it is

9 Ahmet Küçük and Burçin Korkmaz, "Cumartesi Anneleri 300. kez Galatasaray Meydanı'nda", *T24*, December 26, 2010. <https://t24.com.tr/haber/cumartesi-anneleri-300-kez-galatasaray-meydaninda,118756>

10 *Birgün*, December 26, 2010, "Eylemde konuşanlar, Başbakan Erdoğan'ı duyarsız kaldığı için eleştirdiler"; *Hürriyet*, December 26, 2010, "Cumartesi Annesi oldu".

seen that protestors were given voice. Their remarks, press statements during the protests¹¹ and letters they sent were published.¹² During this period, the relations between the Saturday Mothers/People and protests in Argentina were frequently mentioned¹³; statements made during the protests were featured, and protestors' criticisms against the state and government were reported.¹⁴ On the occasion of the 400th week, the Saturday Mothers/People's background was told, the conditions under which previous protests were staged were explained and sometimes the process that led up to the first protests was told, as we saw in other anniversaries. The fact that the Saturday Mothers/People's reflection in the culture and arts scene increased in that period suggests that the issue had become more visible and had gained a public quality. This change might have been caused by newspapers' wide coverage after the meeting with Erdoğan and/or the Saturday Mothers/People's success in getting their message across in the 400th week.

During the 500th week, in an article published in *Habertürk*, it is seen that the Saturday Mothers/People's opinion were for the first time asked about an issue that is not directly related to the protests.¹⁵ In the article titled "They told about the republic on its 91st anniversary", some public figures were asked what comes to their mind when talking about "republic"; Maside Ocak was among those figures as a representative of the Saturday Mothers/People. Ocak said: "The monument in front of which we sit is called 'the bright face of the republic'. In front of such a monument, we have shown the dark face of the republic for 20 years." The fact that the Saturday Mothers/People's opinion was asked about an issue that is not directly related to the protests might be considered as a proof of this groups' becoming a part of the public space.

11 *Birgün*, November 25, 2012, "Benim annem cumartesi"; *Cumhuriyet*, November 25, 2012, "400'üncü haftada acı hâlâ taze 'Affetmeyeceğiz'"; *Cumhuriyet*, December 2, 2012, "Hukuksuzluk ödüllendiriliyor"; *Günlük Evrensel*, November 24, 2012, "Galatarasay'da 400'üncü Cumartesi"; *Günlük Evrensel*, November 25, 2012, "Dile kolay 400 hafta"; *Habertürk*, November 25, 2012, "Nasıl öldürdüğünüzü sormuyorum, nereye gömdünüz."

12 *Radikal*, November 24, 2012, "Herkes için oradayız..."

13 *Vatan*, November 24, 2012, "Benim annem cumartesi..."; *Radikal*, November 24, 2012, "Duyarsız kalmayın"; *Günlük Evrensel*, November 24, 2012, "Aynı meydanda 400. cumartesi"; *Hürriyet*, November 25, 2012, "Acılar yaşlanmadı".

14 *Cumhuriyet*, November 24, 2012, "400 haftadır adalet arıyorlar"; *Cumhuriyet*, December 2, 2012, "Hukuksuzluk ödüllendiriliyor"; *Radikal*, November 24, 2012, "Herkes için oradayız..."; *Birgün*, November 25, 2012, "Benim annem cumartesi"; *Günlük Evrensel*, November 25, 2012, "Dile kolay 400 hafta"; *Habertürk*, November 25, 2012, "Nasıl öldürdüğünüzü sormuyorum, nereye gömdünüz."

15 *Habertürk*, October 29, 2014, "91'inci yılında cumhuriyeti anlattılar".

In the 700th week, on August 25, 2018, when the protest was violently dispersed, newspapers published more articles about this issue –because of the tense aspects of the situation. Furthermore, there was an apparent polarization in articles covering the protests and a considerable difference between newspapers in terms of the dominant discourse. While the articles written with a discourse supporting the Saturday Mothers/People criticized the government’s attitude and especially police violence, the articles having reservations about protests presented the Saturday Mothers/People and protests as illegal implicitly or explicitly, and pointed to them as a target.

HOW THE ARTICLES ARE STRUCTURED?

According to discourse analysis theorist Teun Van Dijk, the aim of reading a newspaper article is to construct a [cognitive] model of the situation or event the text is about, and through such a particular “picture” of the actual situation, to update more general models.¹⁶ With the background and context information structured in the articles, newspapers shape general models which the readers perceive through the text. Thus, the articles create a frame of meaning by presenting background information about the topic with emphasis made with titles, summaries and images. This structure reflects the publication’s attitude towards the event or situation in question.

The way readers make sense of the Saturday Mothers/People is also determined by the events and groups with which they are associated and the background information provided in the articles, i.e., the structure of the article. The only (accessible) article published after the first protest in Galatasaray Square appeared in *Cumhuriyet* on May 28, 1995. In the article titled “Protests against disappearances in custody”, protestors and their demands are covered and the fact that the protests were planned as long-term is reported with the group’s statement “We will stage a sit-in here every Saturday and use our democratic right until the murderers are identified.” The newspaper emphasizes artist Şanar Yurdatapan’s statement in reference to Plaza de Mayo Mothers, “Turkey has no right to be Argentina” by using bold letters, highlighting the similarity of those two struggles for justice.

¹⁶ Teun A. Van Dijk, “Structures of News in Press”, in *Discourse and Communication: New Approaches to the Analysis of Mass Media Discourse and Communication*, ed. T. A. Van Dijk (Berlin and New York: Walter de Gruyter, 2011), p. 81.

Cumartesi Anası'na Alman desteği

KÜRŞAT AKYOL

İSTANBUL - Türkiye'yi ziyaret eden Alman parlamentosundan bir heyet, Cumartesi Anneleri'nin bu hafta İstanbul'da yapacakları 100. oturma eylemine destek verecek. Parlamentolar Galatasaray Lisesi önündeki oturma eylemine de katılacak. Almanya Parlamentosu Dışişler Komitesi İnsan Hakları Alt Komitesi üyesi altı parlamenter, bugün Fener Patrikhanesi, İstanbul Üniversitesi ve İnsan Hakları Derneği'ni de (İHD) ziyaret edecek. Hafta başında Ankara'ya gelen heyetin, Adalet Bakanı Şevket Kazan, İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Temoan Ünüsan ve Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Onur Öymen'in yanı sıra, TBMM İnsan Hakları Komisyonu'yla da görüşmeler yaptığı bildirildi. Çarşamba günü Diyarbakır'a giden parlamenterlerin, OHAL Valisi Necati Bilican, Belediye Başkanı Ahmet Bilgin, İHD Diyarbakır Bürosu, Baro, ANAP ve HADEP'lilerle de bir araya geldiği belirtildi.

Radikal, 11 April 1997

The newspaper *Radikal*, in an article published on April 11, 1997 with the title “German support to Saturday Mother”, reports the participation of a group from the German parliament in the 100th week protests of the Saturday Mothers/People with a title supporting the claim of “provocation of foreign powers”, which is often seen in articles and columns about social protests in Turkey. The same newspaper published another article on April 13, 1997 with the title “Leftist groups meet mosques / Dev-Sol organized a prayer” and stated “Yesterday, led by left wing organizations, the Saturday Mothers came together in Galatasaray Square for the 100th time.” While the group’s resilience is emphasized with the remark “They didn’t give up despite rain, cold and batons,” the protest is presented to the reader in a controversial frame by associating the Saturday Mothers/People with various political organizations that are deemed “damaging.”

Background information and word choices in articles shape reader perception of the Saturday Mothers/People’s protest.

For instance, in many articles reporting police intervention on the 170th week, the anniversary of PKK’s first armed attack on August 15 and/or security measures that were taken because of the attack on a bus carrying riot police a few days before were pointed as the grounds for the intervention.¹⁷ Read under the light of such information, the articles show that the rulers deem the Saturday Mothers/People’s protest “illegal” and imply that the intervention is legitimate.

The 700th week is a period which clearly exhibits the difference in structure of the articles. The police intervention in the 700th week after Beyoğlu District Governor Office’s ban was covered by all newspapers; related with that, the protest was also on the agenda of the government. The 700th week protest

17 Yeni Şafak, August 16, 1998, “İlk defa oturamadılar”; Akşam, August 16, 1998, “Cumartesi annelerine gözetli”; Zaman, August 16, 1998, “Cumartesi anneleri’ne izin yok”.

PKK'dan cumartesi provokasyonu

"Cumartesi Anneleri"nin 700. eylemi için Taksim İstiklal Caddesi üzerinden Galatasaray Meydanı'na gelmek isteyen gruba polis izin vermedi. İstiklal Caddesi boyunca gruptakiler ve polis arasında arbede yaşandı. Polis, dağılmayan gruplara gazla müdahale etti, çok sayıda kişi gözaltına alındı. Bu arada polis, girişi engellemek için Galatasaray Meydanı çevresinde önlem aldı. Meydana girmek isteyenlere izin

verilmedi. Eylem için Taksim'e gelenler arasında HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan'ın yanı sıra, bazı HDP ve CHP milletvekillerinin de olduğu görüldü.

Öte yandan HDP İstanbul Milletvekili Ahmet Şık polise "Sizin hükümetiniz ve bakanınız yasadır. Ama sanmayın ki bu işin hesabı sorulmayacak. Suç işlediniz. Sizden de hesap sorulacak" şeklinde tehditler savurdu.

Yeni Akit, 26 August 2018

was covered in articles and columns more than once due to reasons such as detentions, violent intervention, and Minister of Interior Süleyman Soylu's various statements about the group. With different background information, different newspapers presented the Saturday Mothers/People's search for justice in opposite frames of meaning from "an illegal protest" to "a legitimate search for justice."

After the intervention, the newspaper Yeni Akit covered the topic on the front page with the title "Saturday provocation from PKK" and the summary "The group that defines itself as 'the Saturday Mothers/People' and takes the street whenever the terrorist organization is in trouble attempted provocation yesterday". Defining the gathering as "provocation" repeatedly, the article associates the Saturday Mothers/People's search for justice with terrorism with the background information provided in the summary and presents the protests as provocative and illegal. On the same day, the newspaper Sözcü reported the incident with two images of Emine Ocak who was detained both in 1997 and 2018 during police intervention and with the title "Nothing has changed in Turkey". Featured on the front page, the article puts the incident in a historical context

TÜRKİYE'DE DEĞİŞEN BİR ŞEY YOK

Yıl 1997... Emine Ocak polis tarafından gözaltına alınmıştı.

21 yıl önce böyle götürüldü

Bir grup vatandaş, gözaltında kaybolan yakınları için 1995'te bir cumartesi günü İstanbul Galatasaray'da eylem yapmıştı. Bu yüzden "Cumartesi Anneleri" adını aldılar. Her cumartesi günü bu eylemi tekrarladılar. Emine Ocak isimli vatandaş 1997'deki eylemde gözaltına alınmıştı...

Yıl 2018... 82 yaşındaki Emine Ocak'ın koluna yine polisler girdi.

21 yıl sonra böyle götürüldü

Oğlu için adalet isteyen ve 1997'deki eylemde gözaltına alınan 82 yaşındaki Emine Ocak, dün Cumartesi Anneleri'nin 700'üncü protestosuna katıldı. Yine polisler tarafından kollarına girilerek götürüldü. 21 yılda Türkiye'de zihniyetin hiç değişmediği bir kez daha ortaya çıktı... S.5

Sözcü, 26 August 2018

by providing information on the purpose and history of the protests, and bases this search for justice that is deemed “illegal” by the state on a legitimate ground.

The choice to highlight a particular side's statement is an important aspect of an article's structure. The source of news is materialized as the person or groups whose voice is heard; the source shapes the perception of the reader as much as word choice, emphasis and images. In articles on the Saturday Mothers/People, the reader is guided by the perspective of the highlighted actors. For instance, the Saturday Mothers/People's meeting with then-prime minister Recep Tayyip Erdoğan on February 5, 2011 was reported by almost all publications in our sample with an emphasis on different actors: “the Saturday Mothers in Dolmabahçe” (*Akşam*, 6 February 2011), “He listened to the Saturday Mothers” (*Habertürk*, 6 February 2011), “The Saturday Mothers also in Dolmabahçe” (*Posta*, 6 February 2011), “Mothers of the disappeared at the summit” (*Şabah*, 6 February 2011), “Grandma Berfo spoke, prime minister took notes” (*Star*, 6 February 2011), “Erdoğan listened to the Saturday Mothers” (*Zaman*, 6 February 2011). While a majority of newspapers reporting on the meeting included the history of the Saturday Mothers/People's search for justice and their demands, important aspects of the meeting and the stories of “the disappeared” whose relatives were attended the meeting were also mentioned.

It can be said that the time around the meeting with Erdoğan was a period when Saturday Mothers/People was given the widest coverage in the media. In this period, direct stories of some of the protesters were published as news stories. For instance, in an article published in *Vatan* on February 7, 2011 with the title “Prime Minister also tortured”, the observations of Kadriye Ceylan (a relative of a disappeared) about the meeting, and her story, were included in an interview by reporter Burcu Purtul. Published both on the front page and inside, this article features images of Kadriye Ceylan and her son only; Erdoğan’s remark in the meeting “There was no murder by unknown assailants in our time. But unfortunately, yesterday I heard about what happened to a young man called Tolga in 2004 from his mother” is used in the summary. Reporting Kadriye Ceylan’s narration in the title and text, the newspaper also reports details of the meeting with Erdoğan and adds Erdoğan’s statement in a section titled “What did the prime minister say?” Though the newspaper highlights the prime minister in the title, it presented the story with an emphasis on the Saturday Mothers/People and their search for justice.

HOW ARE THE SATURDAY MOTHERS/PEOPLE REFERRED TO AND DEFINED IN ARTICLES?

Ayşe Günaysu, who was a part of the process leading up to the silent sit-in protest with the demand of finding out what happened to those who were disappeared in custody, explained the background of the name “the Saturday Mothers”: “We did not name ourselves the Saturday Mothers. Because there were not only mothers. There were men and women who are the relatives of the disappeared. However, the media named the protestors ‘the Saturday Mothers’ and people adopted this name due to the emotional aspect of the notion ‘mother’. We stated this in interviews several times, but we could not have prevented it.”¹⁸ Another person involved in the start of the movement, Nimet Tanrıkulu says that they tried to “go beyond the label ‘motherhood’ by using the name the Saturday Mothers/Saturday People, since the name Saturday Mothers was somehow adopted.”¹⁹ As Günaysu and Tanrıkulu stated, though people who are a part of this

18 Ayşe Günaysu, “‘Cumartesi’ Nasıl Başladı, Neden Ara Verildi?”, *Bianet*, October 24, 2014. <https://bianet.org/bianet/yasam/159385-cumartesi-nasil-basladi-neden-ara-verildi>

19 Nimet Tanrıkulu, “Galatasaray Hafıza, İtaatsizlik ve Küreselleşmenin Mekanı”, *Bianet*, December 15, 2014. <https://bianet.org/bianet/insan-haklari/160801-galatasaray-hafiza-itaatsizlik-ve-kuresellesmenin-mekani>

search for justice point out that they prefer “Saturday People” over “Saturday Mothers”, it is seen that the name “the Saturday Mothers” is largely used in the articles analyzed for this report. However, this definition based on motherhood is sometimes criticized on the grounds that it eliminates the political aspect of the movement.²⁰

In the analyzed articles, it is seen that naming and definition change in different newspapers and periods. For instance, in the articles on the 300th week that were published in *Star*, *Zaman* and *Habertürk*, it was implied that the name was given directly by the Saturday Mothers/People themselves with the description “the group who calls itself the Saturday Mothers”; thus, the protest is detached from its social context.²¹

In articles that could be defined as “impartial” or “affirmative” about the protest, the group is directly mentioned as “the Saturday Mothers”. And in general, the reason for gathering is mentioned before or after the name: “in order to find out what happened to their relatives disappeared in custody (...)” (*Akşam*, *Hürriyet*, *Sabah*, *Vatan*, 26 December 2010), “the Saturday Mothers’, meaning the ones whose relatives were disappeared in custody” (*Radikal*, 25 December 2010).²² In an issue, *Günlük Evrensel* used more detailed descriptions: “Relatives of the disappeared who demand answers about murders and forced disappearances that were committed on the east and west of the Euphrates and tried to be swept under the rug (...)” (25 October 2014).²³ In an article published in *Taraf* (26 October 2014), there is also a detailed description: “The Saturday Mothers consisting of families whose children were disappeared in custody or after being abducted by people related to the state (...)”²⁴ These descriptions that explain the reason for protest clearly play an important part in making the Saturday Mothers’/People’s struggle and demands visible.

20 Baydar, G. and B. Iwegen, 2006. “Territories, Identities and Thresholds: The Saturday Mothers Phenomenon in İstanbul”, *Signs*, 31(3), p. 689-715.

21 *Star*, December 26, 2010, “Kayıplarımız artık bulunsun”; *Zaman*, December 26, 2010, “300. Kez haykırdılar: Yakınlarımızı bulun”; *Habertürk*, December 26, 2010, “Acılar 300. kez tazelendi”.

22 *Akşam*, December 26, 2010, “Devletten kayıplarımızı istiyoruz”; *Hürriyet*, December 26, 2010, “Cumartesi Annesi oldu”; *Sabah*, December 26, 2010, “Kayıp annelerinin 300’üncü buluşması”; *Vatan*, December 26, 2010, “Evlatlarımıza ne oldu?”; *Radikal*, December 25, 2010, “İntikam değil mezar istiyoruz”.

23 *Günlük Evrensel*, October 25, 2014, “Son kayıp bulunana kadar”.

24 *Taraf*, October 26, 2014, “Benim annem cumartesi...”.

İntikam değil mezar istiyoruz

"Cumartesi Anneleri", yani yakınları gözaltında kaybedilenler bugün İstanbul Galatasaray Meydanı'nda 300'üncü kez oturuyor.

Tarih 27 Mayıs 1995. Galatasaray Lisesi önünde bir ses yükseldi: "Son kayıplarımız bulunana kadar".

Fırat'ın doğusunda ve batısında faili meçhul bırakılmaya çalışılan cinayetlerin ve zorla kaybedilmelerin hesabını soran kayıp yakınlarının ortak çığıydı bu.

ÖZELLİKLE 1993-1995 yılları arasında kaybolan ve faili meçhul cinayete kurban gittiği sanılan kayıplar dün 300'üncü kez anıldı. Kendilerine "Cumartesi Anneleri" adını veren grup, ellerinde yakınlarının fotoğraflarıyla İstanbul Galatasaray Meydanı'nda bir araya geldi ve yakınlarının bulunmasını istedi.

Yakınlarından haber alamayan ailelerin oluşturduğu "Cumartesi Anneleri" 19 yıl önce başladıkları haftalık oturma eylemlerini dün 500'üncü kez gerçekleştirdi.

Cumartesi anneleri 500. eylemde

Çocukları gözaltında ya da devletle bağlantılı kişilerce kaçırıldıktan sonra kaybolan ailelerin oluşturduğu Cumartesi Anneleri Galatasaray'da 500. eylemini gerçekleştirdi

News where Saturday Mothers/People are defined in various ways (2010, 2014)²⁵

Another approach to the naming is to mention that this name is given by "society" or a null subject, as the Saturday Mothers/People note. Sometimes, Plaza de Mayo is also referred to like this: "Society started to call them the 'Saturday Mothers' because of the protest they stage every Saturday" (*Taraf*, 26 December 2010), "They are called 'Saturday Mothers' in reference to Plaza de Mayo mothers who struggle to find their lost children in Argentina" (*Günlük Evrensel*, 26 December 2010).²⁶ With these explanations, the birth of the Saturday Mothers/People is grounded and put in a social context, and the group becomes a concrete and social entity rather than a group that named itself.

In the articles on the 500th week, Birgün and *Günlük Evrensel* define the protest as "search for justice", "justice watch", "cry for justice", "struggle for justice".²⁷ EThe protest is identified with the word "justice", which is defined by the Turkish Linguistic Society as the following: "1. Enabling everyone to enjoy the rights guaranteed by the law; 2. the quality of being fair and reasonable, ensuring fairness". In some articles published in the same period, it is seen that the group's own definition and reasons of the protest are mentioned. For instance, *Taraf*, *Vatan* and *Günlük Evrensel* feature group's own definition of itself by reporting the press statement: "We, as the families

25 Habertürk, December 26, 2010, "Acılar 300.kez tazelendi"; *Radikal*, December 25, 2010 "İntikam değil mezar istiyoruz"; *Günlük Evrensel*, October 25, 2014 "Son kayıp bulunana kadar"; *Taraf*, October 26, 2014, "Benim annem cumartesi..."; *Zaman*, October 26, 2014, "'Cumartesi Anneleri' 500'üncü kez buluştu".

26 *Taraf*, December 26, 2010, "Üç yüz hafta oldu, yoksun"; *Günlük Evrensel*, December 26, 2010, "Anneler 300. kez oturdular".

27 *Birgün*, October 25, 2014, "Ocak"la başlayan mücadele"; *Birgün*, October 26, 2014, "500'üncü kez, aynı yerde..."; *Günlük Evrensel*, October 24, 2014, "Cumartesi Annelerinin 500. hafta eylemine çağrı".

of those who were detained and forced to disappear by state's security forces, and human rights advocates", "are carrying out the longest civil disobedience protest in the country to keep the reality of disappearance in custody alive."²⁸

A description that makes the reason and perpetrator obscure is found in an article published in *Zaman*: "... the Saturday Mothers consisting of people who have not heard from their relatives (...)"²⁹ This description leaves unanswered the question why the families have not heard from their relatives. This passive sentence about the disappeared and their relatives strip the forced disappearance of history; it presents "the disappeared" as unreal, rendering the Saturday Mothers/People's search for justice invisible.

In articles published on September 25, 2016, both *Hürriyet* and *Posta* used a naming that explicitly points to the perpetrator: "In the first meeting of families who have not heard from their relatives after they were detained by security forces (...)", "the Saturday Mothers in order to find their children from whom they have not heard since they were detained by security forces (...)"³⁰

In the 700th week when the protest was prevented by the police, *Sözcü* emphasized the calm aspect of the protest with the words "sit-in", "sit-in protest" (25 August 2018), and the next day it held the families responsible for disappearances by saying "their relatives whom they lost in custody" (26 August 2018).³¹ In an article on the 700th week, *Posta* used a description that does not attribute the protest to the disappeared, though it also did not name the perpetrator: "protesting for their relatives who were disappeared in custody (...)." *Günlük Evrensel* and *Cumhuriyet* highlighted "peaceful" and "quiet" aspects of the protest.³² On August 27, 2018, *Günlük Evrensel* featured a definition of the protest by a relative of the disappeared: "What we do is a civil disobedience protest. We do not need permission to make a press statement."³³ On August 28, 2018, *Star* did not capitalize the first letters of the group's name: "the

28 *Taraf*, October 26, 2014, "Benim annem cumartesi"; *Vatan*, October 26, 2014, "Yürek sızısıyla geçen 500 hafta"; *Günlük Evrensel*, October 26, 2014, "'Failler ölmeden yargılsın'".

29 *Zaman*, October 26, 2014, "'Cumartesi anneleri' 500'üncü kez buluştu".

30 *Hürriyet*, September 25, 2016, "Dinmeyen acı"; *Posta*, September 25, 2016, "Evladım nerede?"

31 *Sözcü*, August 25, 2018, "Cumartesi anneleri 700'üncü kez oturacak"; *Sözcü*, August 26, 2018, "Türkiye'de değişen bir şey yok".

32 *Günlük Evrensel*, August 24, 2018, "Kaybedenlerin peşinde 700 hafta"; *Günlük Evrensel*, August 25, 2018, "Cumartesi anneleri: 700'üncü haftada hesap sormaya"; *Cumhuriyet*, August 25, 2018, "Bitmeyen bekleyiş"; *Cumhuriyet*, August 26, 2018, "Bitmeyen zulüm".

33 *Günlük Evrensel*, August 27, 2018, "Failler yargılanana dek mücadelelerimiz sürecektir".

protest called the Saturday mothers.”³⁴ Given the rule of capitalizing the first letter of proper nouns, it can be said that this usage trivializes the Saturday Mothers/People by stripping it of the quality of “being a unique being among others.”

In conclusion, this difference in naming and description plays a part in the way the Saturday Mothers/People is constructed in social memory and whether the publicness and universality of the shared identity is recognized.

HOW ARE THE PERPETRATORS AND “THE DISAPPEARED” FEATURED IN ARTICLES?

In the articles on the Saturday Mothers/People, the ways of defining and presenting people disappeared after being detained by state’s security forces, and the perpetrators, leads to difference in articles in terms of coming to terms with the past. While some usages directly expose the perpetrator and hold them openly responsible, some sentence structures make the perpetrator obscure and push the responsibility away from the perpetrator.

Van Dijk states that the degree of the dominant party’s unfavorable actions is decreased or rendered obscure by the use of the passive voice, and the reality is thus concealed. For instance, saying “The protester killed by the police” instead of “The police kills the protester” puts the protester in a primary position as the subject and de-emphasises the police’s action; when the title is designed as “The protester killed”, the subject killing the protester (the police) is concealed.³⁵ As these examples show, the use of passive or active voice in the news affects how the reader perceives events. Using the conjugation “disappeared” as an active and reflexive way in news on the Saturday Mothers/People integrates the act of disappearance and the disappeared person and conceals those responsible.

For instance, in an article published in *Cumhuriyet* on August 9, 1998 with the title “Malkaç and Tepe commemorated”, it was stated that those people did not disappear on their own through the usage of “forced to disappear,” and there was a subject responsible for this though it was not openly expressed. The same article also said, “his body was found after he was abducted by

34 *Star*, August 28, 2018, “‘Cumartesi’ istismarına son verdik”.

35 Teun Van Dijk, “News Analysis”, (New Jersey: Lawrence Earlbaum Associates, 1988), p. 11, quoted by Banu Dağtaş and Erdal Dağtaş, “Sivil İtaatsizlik Örneği Olarak ‘Cumartesi Anneleri’ Eylemlerinin Türkiye Basınındaki Sunumu”, *Kültür ve İletişim*, 2007, 10(1), p. 90, 91.

News where 'the disappeared' are characterized in various ways (2010, 2014, 2018)³⁶

people with police radio"; in this way, the newspaper obscures the perpetrator by holding not the "police" but "people with police radio" responsible for the abduction.

In *Habertürk's* article on the 500th week, published on October 26, 2014 with the title "The Saturday Mothers' 500th protest", it was stated "Staging a sit-in protest in front of Galatasaray High School since 1995 with the demand of finding their relatives disappeared in custody, the Saturday Mothers came together this week for the 500th time"; it is seen that the newspaper preferred "disappeared" to "were disappeared", even though the latter points to an unclear perpetrator. This usage renders the perpetrators completely invisible and leads to the perception that these people just went missing on their own. Furthermore, this narration's blurring of the reasons conceals the struggle of people who suffer from this loss and who are actually affected by the consequences of the disappearances.

In *Star's* article published on December 26, 2010 with the title "Find our disappeared relatives already", there was an even more interesting usage. The statement

³⁶ *Habertürk*, October 26, 2014, "Cumartesi Anneleri'nde 500'üncü eylem"; *Star*, December 26, 2010, "Kayıplarımız artık bulunsun"; *Vatan*, December 26, 2010, "Evlatlarımıza ne oldu?"; *Hürriyet*, August 26, 2018, "Cumartesi Anneleri'ne 700. hafta engeli"; *Günlük Evrensel*, August 2018, "Failler yargılanana dek mücadelemiz sürecektir"; *Posta*, August 26, 2018, "Cumartesi Anneleri'ne müdahale".

“Mothers gathering together in Galatasaray Square ask what happened to their relatives whom they lost” might lead to the perception that the Saturday Mothers/People are the perpetrators of the action “to lose”; the newspaper blurs the perpetrator and the group struggling for their rights. A similar blurring can be seen in articles published in *Vatan* and *Zaman*: “The group who want to find their relatives from whom they have not heard since they were detained (...)”. Given that the protest had been going on for 15 years when this article was published, it can be said that the expression “not having heard from” plays down the issue, and conceals the reason of “not having heard from” and this issue’s relation to “murders by unknown assailants”.³⁷

In the article published in *Posta* on August 26, 2018 with the title “Intervention in the Saturday Mothers”, the people who were forced to disappear in custody are described as “those who fell victim to murders by unknown assailants or ‘disappeared’ in custody”. Using quotation marks for the word “disappeared” shows that the newspaper does not affirm this usage and questions it. In the article published in *Hürriyet* on the same day with the title “700th week-barrier to the Saturday Mothers”, the group was defined as “the Saturday Mothers searching for their lost relatives”; the perpetrator is once again rendered unclear.

As seen in these examples, the position of the victim and the perpetrator in the article can clearly reveal the responsible ones and pave the way to confronting the past. On the other hand, descriptions that shift the focus away from the perpetrator, and the kind of usages obscuring the reasons for the protests, is used as a tool for rendering “the disappearances” invisible. Reports that recognize the perpetrator are highly important in terms of confronting the past, and in recognizing and expressing the Saturday Mothers/People’s struggle.

HOW ARE THE SATURDAY MOTHERS/PEOPLE POSITIONED IN ARTICLES?

In the analyzed articles, syntax, word choices, titles, reporting with or without quotation marks, and news sources each play a part in presenting the Saturday Mothers/People’s struggle for rights as legitimate or illegitimate. In this regard, the most apparent difference of discourse in articles on the Saturday Mothers/People are seen in

37 *Vatan*, December 26, 2010, “Evlatlarımıza ne oldu?”; *Zaman*, December 26, 2010, “300. kez haykırdılar: Yakınlarımızı bulun”.

Cumartesi Anneleri'nin 171 haftadır sürdürdükleri sesiz oturma eylemi bu hafta da polis tarafından zorla engellendi. Gözaltına alınmayanlar İHD İstanbul Şubesi'ne gidererek olayı protesto etti.

Çocuklar kayıp, analar gözaltında

Kayıp yakınlarının Galatasaray Lisesi önünde üç yıldır yaptığı oturma eylemine 'yasal' olmadığı gerekçesiyle izin verilmedi. Polis 30 kişiyi gözaltına aldı ve gün boyu Beyoğlu'nda operasyon yaptı

AHMET ŞİK

İSTANBUL - Galatasaray Lisesi önünde her hafta toplanarak gözaltında kaybedilen çocukların bulunmasını isteyen Cumartesi Anneleri'nin 171. oturma eylemine de polis izin vermedi. Üç yıldır yapılan oturma eyleminin yasadışı olduğuna söyleyen polis 30 kişiyi tartaklayarak gözaltına aldı. Gazetecilerin fotoğraflı çekmesi de engellendi.

Dün saat 12.00'de Galatasaray Lisesi önünde başlayacak eylem öncesi yüzlerce polis alanı kuşattı. Eylem saati geldiğinde Galatasaray'a gelen kayıp yakınları ve insan hakları savunucuların polisin müdahalesiyle karşılaştı. Eylemin yasadışı olduğu gerekçesiyle yaptırılmayacağını söyleyen

polis iktidara getiren çözümlü kadını bir grup tartaklayarak gözaltına aldı.

Çok sayıda sivil polis ve çevik kuvvet ekipleri İstiklal Caddesi'nde bekleyen birçok kişiye de seçerek gözaltına aldı. Beyoğlu İlçe Ekipleri Amirliği'ne gönderilen 30 kişinin isimleri şöyle: Nimet Tanırkulu, Nadire Mater, Filiz Karakaş, Filiz Koçali, İlker Akça, Hüda Berber, Mukaddes Şamiloğlu, M.Şafi Ekinci, Atilla İşçi, Güney Yavaş, Derya Umralı, Fadime Morsümbül, Servet Eren, Nurten Gülmez, Medine Çaylak, Münver Öztürk, Ferdi Ciloğlu, Ahmet Yetimioğlu, Sinan Şimşek, Gülden Aktaş, Fatma Manat, Evrim Özçelik, Mesude Erda, Resul Taşdemir, Hüseyin Korkmaz, İmam Sayılı, Tuncay Bozkurt, İlker Mantar, Cemal Kavak, Azat Kaya.

Gözaltına alınmaktan kurtulan ve İHD İstanbul Şubesi önünde toplanan kayıp yakınları da şube başkanı Ercan Kanar'la birlikte basın açıklaması yaptı. Polisin tutumuna kızanlar açıklamalarda, "Bizlere ya evlatlarımız verilsin ya da katilleri yargılasın" denildi. Kayıp yakınları gelecek hafta İHD önünde buluşarak toplu halde Galatasaray'a gidileceğini de duyurdu.

Açıklamadan sonra 16.30 sıralarında İHD'nin bulunduğu Çukurluçeşme sokakındaki Eski Çay'ı basan polis, kimlik kontrolü yaparken sonra Yelda, Çiğdem Mater, Güney Yurdadöver, Ayşe Günay, Hediye Yılmaz Karakaya, Murat Aslan, Taha Eren, İsa Kazım Hazar ve Erol Önderoğlu'nu gözaltına aldı.

Radikal, 23 August 1998

articles published in 1998, and especially in the ones published in 2018, those reporting the intervention of the security forces to the protests. In articles siding with the Saturday Mothers/People, sit-in protests are considered legitimate and the government's attitude and especially police violence is criticized, whereas articles distancing themselves from the protests present the Saturday Mothers/People by carrying them to an illegitimate ground implicitly or explicitly.

For instance, Radikal's article on the 171st week police intervention titled "Children missing, mothers detained", we see the following statements: "Silent sit-in protests that the Saturday Mothers have been staging for 171 weeks forcefully prevented by the police this week as well" and "The sit-in protest that relatives of the disappeared are staging in front of Galatasaray High School was not permitted on the grounds that it is not 'legal'" (23 August 1998). The description "silent sit-in protests that they have been staging for 171 weeks" points to the "harmless" nature of the protest. Also, using quotation marks when reporting that the protests is deemed illegal and the remark "forcefully prevented by the police" give the protest legitimacy. Similarly, in *Cumhuriyet*'s article published on August 23, 1998 with the

Olaylar sırasında, gazetecilerle polis arasında zaman zaman arbede yaşandı.

Cumartesi Anneleri'nin eylemine izin verilmedi

İSTANBUL (Zaman)—Kamuyuuna kendilerini 'Cumartesi Anneleri' diye tanıtan grubun, yakınları kaybolduğu gerekçesiyle Beyoğlu'nda yaptıkları eyleme polis müdahale etti. Yaklaşık 100 kişi gözaltına alındı. Kayıp yakınlarının geleneksel olarak her cumartesi Galatasaray Lisesi önünde yaptıkları eyleme izin vermeyen polis, İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar ve yazar Şanar Yurdutopanın da aralarında bulunduğu yüzden fazla kişiyi gözaltına aldı. Bu hafta 173. günü gerçekleştirilmek istedikleri eylem için Taksim'den Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçen kayıp yakınları, polisin uyarılarına rağmen dağılmayınca gözaltına alınmalar başladı. İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi önünden yürüyüşe geçen, başlarında İHD Şube Başkanı Ercan Kanar, Tomris Özden, yazar Şanar Yurdutopanın bulunduğu grup Büyükparmakkapı Sokak, İstiklal Caddesi girişinde durduruldu. "Baskılar bizi yıldıramaz, ceterelere kıyak, öğrenciye dayak, bu abluğa dağılılacak" şeklinde slogan atan İHD üyeleri, dağılmalan yönündeki uyarıları dikkate almayınca robocopların müdahalesiyle gözaltına alındılar.

● KUZEY KURT

Zaman, 30 August 1998

title "30 detentions in protests against disappearances", the protest was defined as a "silent sit-in"; it was reported that "the group ended the protests without causing any trouble." With these descriptions and remarks, the "non-violent" character of the protest in the face of police intervention is emphasized. In *Hürriyet*'s article published on August 30, 1998 with the title "Custody for the mother," the protest was defined as "the sit-in protest that has become a tradition" and it was reported that the police "took tight security measures to prevent" the protest; in this way, the protest is presented as "harmless" and security measures are presented as "extreme" in a subtextual way.

Some articles published in *Akşam*, *Sabah*, *Zaman* and *Yeni Şafak* during the same period legitimize the police intervention in the Saturday Mothers/People and reproduce the dominant discourse.³⁸ These articles legitimize the intervention by stating that it was done because of "security" concerns: the police warned the protesters but they "resisted" and "insisted". The newspaper *Zaman* defined what happened between protestors and the police as a "brawl" as if it was a clash between two equal forces; in this way, it reported the incident by playing it down, compared to articles in which words like "assault" and "beating up" were used, and discredited a protest adopting non-violence.

The articles published in *Radikal* on August 23 and 30, 1998 present a discourse that avoids implying that some behavior of the protestors caused police violence: "This week, the silent sit-in was once again prevented by the police"; "beaten up and detained"; "While detained protestors were beaten up and put into the

38 *Akşam*, August 16, 1998, "Cumartesi annelerine gözaltı"; *Sabah*, August 23, 1998, "Cumartesi Anneleri'ne polis izin vermedi"; *Zaman*, August 30, 1998, "Cumartesi Anneleri'nin eylemine izin verilmedi"; *Yeni Şafak*, August 16, 1998, "İlk defa oturamadılar".

PAZAR 26 AGÜSTOS 2018

94. YIL SAYI: 33926 KURUCUSU YUNUS HADİ (1904-1992) BAŞKANLIĞINDA HADİ HADİ (1909-1999) İKİNCİ SİRKÜL (190200)

HYAT: 2.5 FL (CV code) HYCODE: 3 T

Yıllar önce gözaltında kaybedilen çocuklarına mezar isteyen annelere bile gaz sıkıldılar

Bitmeyen zulüm

23 yıl önce kaybedilen Hasan Ocak'ın annesi Emine Ocak'ı da gözaltına alan polis, tepkiler üzerine Ocak'ı serbest bıraktı. Emine Ocak 1997'de de gözaltına alınmış, Ahmet Şık da gazeteci olarak bu anı fotografılamıştı.

Bitmeyen direniş

ANİMET ŞAK
Önce FETÖ'nün
arabiden AŞP'nin
hedefi oldu,
cezaevine atıldı

ARAT DİNİ
Kutubdan geçen
Heart Dinin oğlu

HÜDA KAYA
28 Şubat'da
sürecinde kızıyla
beraber DİGAR'da
yangıdan caza aldı.

GARO PAYLAN
Her zaman Cumartesi
Araelefini yanında old

CUMARTESİ Anneler'ne yönelik sert müdahalede çekilen bu fotoğraf, iktidarların demokrasi için bedel ödeyenlere yönelik bilmeyen kininin simgesi oldu. Hüda Kaya, Arat Dink, Ahmet Şık her dönem iktidarlara zulmünden nasibini aldı. Arat Dink'i polis şiddetinden korumaya çalışan HDPE HÜ-

da Kaya, dün yaşadıkları için, "Omuz omuza zalimlere karşı direniyoruz, direneceğiz"; Ahmet Şık, "Türkiye'de devletin ne olduğunun öseti evlatlarının kemikleri peşine düşen analardır" dedi. Arat Dink ise "701 haftada da yine aynı yerde olunacak" diye konuştu. » 47

DARP VE ONLARCA GÖZALTI

GÖZALTINDA kaybedilen yakınlının albetini öğrenmek için her cumartesi Galatasaray Meydanı'nda oturan Cumartesi Anneleri'ne 700, haftalarında polis saldı. Beyoğlu Yürükçü'nün son anda verdiği emirle gösteriyi dağıtmak isteyen polis Cumartesi Anneleri'ne desteğe gelenleri kayıp yakınlının darp etti, yerlerde sürükledi. Polis, gözaltılara direnenlere de plastik mermi ve biber gazı ile müdahale etti.

701. HAFTA İÇİN ÇAĞRI YAPILDI

ARALARINDA kayıp yakınları Maside Ozak, Besna Tosun ve gazetemin Maside Uyarı Yazıları Müdürü Faruk Eren'in de bulunduğu onlarca kişi ters kelepçe takılarak gözaltına alındı. Polis istiklal Caddesi'nin ar sokaklarına ve pasajlarına da biber gazı sıkı. Akşam saatlerinde gözaltına alınanların bazıları bırakıldı. Cumartesi Anneleri ve anneler destek veren milletvekili 701, 70A hafta için çağrı yaptı. - ZEHA ÖZDEK / KAYHAN AYHAN foto

Cumhuriyet, 26 August 2018

police car, upon a commissioner's order to 'Drive over them', a quarrel erupted with the police officers who drove the van to the journalists"; "Police assaulted detained people."³⁹

- 39 *Radikal*, August 23, 1998, “Çocuklar kayıp analar gözaltında”; *Radikal*, August 30, 1998, “Annelere yine gözaltı”.

‘Kayıp davalarına siyasi müdahale’

GÖZALTINDA KAYIPLARA İSTİSMAR SUÇLAMASI
İÇİŞLERİ Bakanı Soylu, kayıp yakınlarına yönelik polis şiddetini “Anadolija terör örgütüne istismar edilmesine göz mü yumsaydık?” sözleriyle savundu. Soylu, AİHM kararını yok sayarak, gözaltında kaybolan Hasan Ocak hakkında da “Örgüt tarafından infaz edildi” dedi. Cumartesi Anneleri ise Bakan Soylu’nun sözlerine tepki göstererek, açıklamanın gözaltındaki kayıp davalarına siyasi müdahale anlamına geldiğini söyledi. Anneler “Kayıplarımız ve adaleti aramaya devam edeceğiz” dedi.

AİHM VE TBMM KOMİSYON RAPORU YALANLIYOR
SOYLU, gözaltında kaybolan Hasan Ocak hakkında “Çok affederiz, bu kişiler, Eminönü Meydanı’nda gezerken mi kayboldu?” derken, AİHM, aynı davada Türkiye’de AİHM’in tavsiye hükümleri düzenleyen 2. maddesini esas yönünden ihlal ettiği karar vermişti. Soylu’nun sözleri mi rahatsız ya bir çelişmede 2011’de yaşanan, 103 yaşındaki Barış Karbayır, oğluna 31 yıldır arıyor. Erdoğan ile yapılan görüşmenin ardından TBMM Komisyonu, “Çemi Karbayır” ve diğerleri hakkında istisnai tedbirler alınmalı” diye uyardı. s.4

Günlük Evrensel, 28 August 2018

The polarization in terms of news discourses’ attitude towards the Saturday Mothers/People becomes most apparent during the 700th week. The police intervention, which happened after Beyoğlu District Governor’s Office banned the gathering was reported by *Cumhuriyet* on August 26, 2018 as a headline story with the title “Endless torment”. The article stated that the police “assaulted protesters and relatives of the disappeared, dragged them, (...) attacked with rubber bullets and teargas those who resisted detention” and remarked “They even gassed the mothers who want their children who were forced to disappear in custody years ago to have a grave”. This emphasis points to unjust treatment in the face of force. However, with the subtitles “Endless resistance” and “Struggle continues at any price”, it is implied that the Saturday Mothers/People do not lose their strength and they are still active subjects despite the unjust treatment. Similarly, in an article published in *Birgün* with the title “Attack to 700 weeks of pain” (26 August 2018), the intervention was defined as “police violence”, and with the subtitle “To be continued next week”, persistence of the protests was pointed out and a discourse of resilience was highlighted.

Most of the newspapers in our sample (*Birgün*, *Cumhuriyet*, *Günlük Evrensel*, *Hürriyet*, *Sabah*, *Sözcü*, *Star*, *Vatan*, *Yeni Akit*, *Yeni Şafak*) reported the statements made by Minister of Interior Süleyman Soylu after the 700th week that deal with the Saturday Mothers/People in the context of terrorism. While the whole statement, which includes “We didn’t let it, that’s right. Because we wanted this abuse and deception to end. We wanted to end this hypocritical deception. What else could we do? Should we let the terrorist organization abuse motherhood and use it as a disguise of terrorism? Should we allow them to encourage our children to join the terrorist organization, lead them to ‘commemorate at the heart of Istanbul’, make mothers to wait for their children crying?”, was generally reported by the newspapers, there are differences in articles in terms of defining and framing

Bu kış hepsini aç bırakacağız

Ankara'da Eğitim Daire Başkanlığı Durmuş Yalçın Konferans Salonu'nda düzenlenen "104. Dönem Kaymakamlık Kursu Açılış Programı"na katılan İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, DHKP-C'sinden, PKK'sına, FETÖ'den DEAŞ'na kadar Türkiye'yi tehdit eden terör örgütlerinin, AB üyesi ülkelerden destek gördüğünü söyledi. Türkiye'de terör örgütlerinin etkilediği siyasi yapıların bulunduğunu aktaran Soylu, "Her zaman bir istismar içinde olduklar. Bugün de anneliği kullanıyorlar" dedi.

GOZ MU YUMSAYDIK?

"Cumartesi anneleri"nin Galatasaray Meydanı'ndaki 700. gösterisine müsaade etmediklerini kaydeden Soylu, "İzin vermedik, doğrudur. Çünkü artık bu ikiyüzlü istismar ve kandırmacanın son bulmasını istedik. Ne yapsaydık yani, anneliğin, terör örgütü tarafından istismar edilmesine göz mü yumsaydık? Çocuklarımızı terör örgütü üyeliğine özendirip, 'İstanbul'un göbeğinde anlacaksınız' diye teşvik etmelerine göz mü yumsaydık?" diyerek buna asla müsaade edemeyeceklerini bildirdi.

YAYLALARDA ERZAK BIRAKMAYIN

Terör örgütleriyle sonuna kadar mücadele edeceklerini belirten İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, bu kış mücadelenin çok farklı olacağını vurguladı: "Mücadele topyekun bir mücadeledir. Ne olursunuz yaylalarda erzak bırakmayın. Özellikle Doğu ve Güneydoğu'daki kaymakam, vali, jandarma komutanları ve emniyet müdürlerimizi uyarıyorum. Terör örgütünü bu kış aç bırakacağız. Şehirlerden, kasabalardan, ilçelerden lojistik destek temin etmelerine müsaade etmeyeceğiz."

Terörle mücadelenin bu kış çok farklı geçeceğini vurgulayan İçişleri Bakanı Süleyman Soylu uyardı: **Ne olur yaylalarda erzak bırakmayın. Terör örgütünü bu kış aç bırakacağız. Şehirlerden, kasabalardan, ilçelerden lojistik destek temin etmelerine müsaade etmeyeceğiz.**

Yeni Şafak, 28 August 2018

the statement and intervention. For instance, the newspaper *Birgün* defined the intervention as an "attack" and Soylu's statements as "scandalous", and the newspaper *Sözcü* used the title "Minister Soylu's reaction to the Saturday Mothers/People".⁴⁰ *Günlük Evrensel* defined the statements as "accusation" and put the Saturday Mothers/People's discourse into circulation by using their remark "Political intervention to disappearance cases" in the title. The newspaper embraces the discourse of the relatives of the disappeared.⁴¹

In *Yeni Şafak*'s article titled "We will starve them all this winter" (28 August 2018), Soylu's statements about the Saturday Mothers/People were reported with the subtitle "Should we allow them?" The statements are used without quotation marks

40 *Birgün*, August 28, 2018, "İstismar sizin fitranızda var".

41 *Günlük Evrensel*, August 28, 2018, "'Kayıp davalarına siyasi müdahale'."

and the Saturday Mothers/People are associated with terrorism and pushed out of the “legitimate” space. Sabah used the title “Terrorist organization’s abuse of motherhood should end” (28 August 2018). In *Yeni Akit* (28 August 2018), Soylu’s statements were regenerated.⁴² In *Star*’s article titled “We ended ‘Saturday’ abuse” (28 August 2018), Soylu’s statement “Almost all terrorist organizations threatening Turkey are explicitly or implicitly supported by the EU countries, their asylum and protection demands are met, they are trained, armed and financed” was reported in an affirmative way and the protest was put in the context of terrorism.

In the article published in *Günlük Evrensel* on August 29, 2018, disappeared Cemil Kırbayır’s brother Mikail Kırbayır’s statements, which emphasize an important point about the meaning that sites gain and struggle for certain sites, were reported: “Stating that he can express himself only in Galatasaray Square, Kırbayır says: ‘We will go to that square even if they kill us, because we have nowhere else to go. It feels like Cemil is also there.’”⁴³ The relationship with the site in question was also expressed by Deniz Gülünay in the 500th week: “This is not just a place where we cry and get angry. This is a political space where the state’s dark side is called out. We won’t leave this political space until the state gives answers” (*Birgün*).⁴⁴ In the article published in *Vatan* on August 28, 2018 with the title “Soylu: We will starve the terrorists”, Soylu’s statements, made after the 700th week protest focusing on “counter terrorism,” were highlighted and it was reported “Stating that they won’t let Galatasaray Square to be the so-called common legitimacy space of terrorist organizations”. Regeneration of these statements with indirect speech erodes the social value of Galatasaray Square which was turned into a memory site.

After the attack on the 700th week protest, AKP’s spokesperson Ömer Çelik made another statement on behalf of the government. In the article published in *Sabah* with the title “Çelik: The extreme right-wing is Europe’s ISIS” (30 August 2018), Çelik’s remark that the government respects “motherhood” and “mothers’ pain” and his explanation for the ban are featured: “It became necessary to take some measures due to the fact that this place had become a ground for propagating terrorism after 2010 and some groups turned this place into a center of terrorism propaganda through mothers’ pain.” First, the government’s respect for the concept of motherhood is underlined and then the ban is legitimized with the claim that the

42 *Yeni Akit*, August 28, 2018, “PKK’yı bu kış aç bırakacağız”.

43 *Günlük Evrensel*, August 29, 2018, “‘Soylu’nun sözlerinin gerçeğe bir ilgisi yok’”.

44 *Birgün*, August 26, 2014, “500’üncü kez, aynı yerde...”

PKK'nın katlettikleri için de yürüyün

Yıllardır aşırı marjinal sol örgütler tarafından desteklenen son dönemlerde ise FETÖ'nün desteğini arkasına alan Cumartesi Anneleri isimli İnsan Hakları Derneği'nin provokatif oluşumu PKK'nın katlettiği masum insanları görmekten geldi. Akit'e konuşan siyasetçiler ve STK temsilcileri, "Cumartesi Anneleri samimilerse PKK'nın katlettiği vatandaşlarımız için yürüsün" dedi.

Uzun bir süredir Türkiye'nin gündeminden düşen Cumartesi Anneleri isimli İnsan Hakları Derneği'nin kontrolündeki provokatif oluşumun, PKK'nın bitme noktasına gelmesiyle yeniden piyasaya sürülmesi dikkat çekti. 2001 yılında kurulan AK Parti'den, 1990'lı yıllarda meydana gelmiş olayların hesabını sormaya kalkan Cumartesi Anneleri, PKK'nın katlettiği masum vatandaşlarımıza yönelik en ufak bir açıklama yapmadı. Ağrı'nın Doğubayazıt İlçesi'nde 24 Haziran seçimlerinde AK Parti'den sandık müşahidi olan 11 çocuk babası Mevlüt Ben-gi elektrik direğine bağlanarak vahşice katledildi. Mardin-Yeşilli İlçesi Merkez Bağcıbaşı Mahallesi Muhtar-ı Memet Acı, AK Parti'ye oy verdiği için PKK tarafından yakıla-

Terör propagandasına son verilmeli

■ İnsan Hakları Savunucuları Derneği Genel Başkanı (İHSD) Ali Akbaş, "Terör en büyük insanlık suçudur. Kayıplarımızı anyoruz bahanesi ile yapılan PKK propagandasına son verilmelidir. Terörist bebek katili PKK bugüne kadar başta Kürt halkı olmak üzere on binlerce insanımızı katletmiş, kayırmış, kaybetmiştir. 700 haftadan beri sözde kayıplarını arayan bu terör örgütü destekçilerinin PKK'nın katlettiği veya kaçırdığı 1 tek kişi ile ilgili eylem yaptığı görülmemiştir" dedi. Cumartesi Anneleri adlı oluşumun insan hakları sömürüsü yaptığını kaydeden Akbaş, "İnsan haklarını istismara yönelik bu terör propagandasına son verilmelidir" dedi.

ALİ AKBAŞ

rak katledildi. Hakkari'de terör örgütü PKK tarafından yola tuzaklanan bombanın patlaması sonucu 11 aylık Mustafa Bedirhan Karakaya şehit oldu. Kurban Bayramı günü veksullara et dağıtan Yasin Börü ile Trabzonlu genç Eren Bülbul PKK'lılarca vahşice öldürüldü.

MASUMLAR İÇİN DE YÜRÜYÜN
AK Parti İstanbul Milletvekili Hasan Turan, terör örgütlerinin tabanlarını konsolide etmek için propaganda faaliyetleri düzenlediği-

ni belirterek, "Hepsi aynı amaca matuf çalışıyor. Yer yer kendilerinin gerçekleştirdiği katliamlar üzerinden bile propaganda yapıyorlar. Bunun altını kazırsanız terör örgütünün amaçları, niyetleri hedefleri çıkar" dedi.

Cumartesi Anneleri'ne bir çağrıda bulunan milletvekili Turan, "Cumartesi Anneleri samimiyse PKK'nın katlettiği siviller, siyasetçiler ve masum bebekler için yürüsün" diye konuştu.

Yeni Akit, 29 August 2018

protest and the place of protest became a "place for propagating terrorism." These claims are presented as certain facts without any substantiation.

During the 700th week period, the article published in *Yeni Akit* on August 26, 2018, on the front page, with the title "PKK's Saturday provocation" openly disapproves of the protest and associates the protest with an organization which

the state considers a terrorist organization: “The group who calls itself ‘Saturday Mothers’ and who take to the street whenever the terrorist organization is in trouble attempted provocation yesterday.” The word “provocation”, “*kışkırtma*” in Turkish, is defined by Turkish Linguistic Society as the following: “Premeditated action that forces a person, group, institution or state to act in a certain way that would lead to grave consequences”. Thus, pointing to the protestors themselves as the reason for the police’s attack, the article reports that the group “insisted on staging sit-in protests despite the ban of Beyoğlu District Governor’s Office” and “attacked security forces”. The article attributes negative meanings to the movement by mentioning a non-violent social movement alongside notions of “attack” and “provocation.”

The article published on *Yeni Akit*’s front page on August 29, 2018 with the title “Call of sincerity to the Saturday Mothers/March also for the civilians killed by PKK” reports AKP Istanbul MP Hasan Turan and Human Rights Advocates Association Chair Ali Akbaş’ statements discrediting the protest. With Turan and Akbaş’s reported statements “Those people searching for the allegedly disappeared relatives haven’t staged a single protest for those murdered by PKK” and “If the Saturday Mothers are sincere, they should march for our citizens killed by PKK”, it is implied that the group is not sincere since it hasn’t staged a protest which is not directly related to its main struggle. The article also includes the claim that the Saturday Mothers are not only supported by “extremely marginal left wing groups”, but also by “FETÖ [supporters of the clergyman Fethullah Gülen] recently”. This claim is also not supported by any fact. This association, which is an example of how changes in the national agenda are reflected in the news course, criminalizes the group with a reference to “the new enemy”. The Saturday Mothers/People state that they have been making a great effort to avoid association with any organization from the beginning: “During the 699 weeks of protests, there have been no organization banners, no other banners or photographs, except the photos of those who were disappeared. Slogans were not shouted. After a half-hour of quiet sitting each week, the story of a disappeared in custody was told. For 699 weeks, it was told that disappearance in custody is a serious violation of human rights that cannot be used for political interests, justice was demanded. If any bones, the location of their graves were asked to be shown.”⁴⁵

45 Tansu Pişkin, “Cumartesi Anneleri/İnsanları’nın Devletin ‘Gücüyle’ 700 Haftalık İmtihani”, *Bianet*, August 28, 2018. <https://bianet.org/bianet/insan-haklari/200259-cumartesi-anneleri-insanlari-nin-devletin-gucuyele-700-haftalik-imtihani>

CONCLUSION

In this study, the representation of the Saturday Mothers/People in the print media of Turkey is analyzed on the basis of a sample consisting of 50 weeks over a 24-year period and the media's way of constructing a social memory narration in accordance with the changing social and political agenda is discussed.

It is seen that most of the articles were published to make a call before the protest, or to report protesters' statements and demands, and the police intervention –when it happened- after the protest. The fact that the number of news articles is twice as many as that of the columns suggests that newspapers follow this issue and deem it newsworthy in accordance with their own publication policies without leaving it to the choice of columnists. This general evaluation and distribution becomes more meaningful when it is considered individually for each newspaper. For instance, if a newspaper that has been in circulation since the beginning of the protests published only one story on the Saturday Mothers/People in each analyzed period, then it can be said that this newspaper could not ignore the issue, but does not attach any other significance to it.

The fact the police intervention in the protests has been covered more shows that the general tendency to not cover events without tension holds for the Saturday Mothers/People as well. And the fact that protests were given wider coverage in the media after the meeting of the representatives of the group with the Prime Minister Erdoğan suggests that some newspapers' way of covering the issue changes after the ruling party accepted the legitimacy of the protests. After this inconclusive meeting, some newspapers criminalized the protests after the 700th week. It is seen that the protests were discussed around the issue of acceptable citizen/marginalization in some articles especially after the government associated the protest and protesters with terrorism. Again in this period, in the articles disapproving of the protests, the group in general and mothers/women in particular are denied as political subjects with the emphasis that the Saturday Mothers/People are being “abused” and “instrumentalized” by other organizations; their struggle for rights and demands are rendered invisible.

Newspapers' publication policies and relationship with the ruling party have a determining role on the news discourse, word choices and highlighted parts. For instance, police intervention has been reported with various words with different meanings such as "brawl", "intervention" and "attack". Similarly, the differences between descriptions like "disappeared", "forced to disappear", "not having heard from" become narrations that conceal or reveal the perpetrators.

While the newspapers supporting the protest directly use the name that the group, the Saturday Mothers/People, has chosen for itself, the newspapers disapproving of the protest use descriptions like "a group calling itself the Saturday Mothers". However, it is seen that remarks like "ended the protest silently", "ended the protest without causing any trouble" have been used regardless of the publication policies of the newspaper; in this way, willingly or unwillingly, a potential of "causing trouble" is attributed to the group and it is implied that the group's presence in Galatasaray Square is dangerous with the emphasis on the police presence and security measures. Reporting the police interventions with justifying remarks like "ignored the call to end the protest" and "insisting on protesting despite warnings" legitimize the interventions.

Dissident newspapers publish more detailed articles compared to others, feature statements of the Saturday Mothers/People or human rights advocates more often, and report police intervention in a disapproving way. These newspapers have certain designated reporters covering the issue, but sometimes articles by other reporters are also published. Publications close to the ruling party act in accordance with the attitude of the ruling party; they either ignore the issue or cover it in parallel with that attitude. In most of the newspapers, inconsistent naming and reporting suggests that they are not careful about choosing words.

In conclusion, it can be said that language and discourse concerning the Saturday Mothers/People, which has social and political significance in Turkey, is closely related to the political developments in Turkey; the government's attitude towards the protest directly affects the news discourse of the newspapers close to the government whereas dissident newspapers approach this support in a questioning way.

As the Saturday Mothers/People also emphasize, their protest is a search for justice carried out in a public space and a public sphere. Human rights-based journalism is important to make this search visible. We hope this report, which opens up the representation of social movements in the media for discussion by way of the Saturday Mothers/People, contributes to creating a language based on mutual understanding, dialogue and common solutions.

GENERAL OVERVIEW

While this report was being written, the media monitoring project of Hrant Dink Foundation was about to complete its ninth year. In nine years, a broad media monitoring work has been carried out uninterruptedly; various events have been held in order to produce information on “hate speech” and related concepts, raise awareness and fight against hate speech, and a noteworthy accumulation of knowledge on generated discrimination in print media in Turkey has been created. Though significant methodological changes over the years complicate the comparison between different periods, it can be said that the obtained media monitoring data suggests a general rise in hate speech. It should be noted that this trend is a result of intensifying discriminatory policies in many places of the world, though there are some aspects that are particular to Turkey. Identifying the discourse and narrations nurturing the policies in question is important in terms of understanding the scope of the problem and also developing new methods to solve this problem.

It is found that on average 18 articles per day generated hate speech and a total of 98 different groups were subjected to hate speech in the print media of Turkey in 2018. The frequency of hate speech and the number of groups that it targets shows that this discourse is deeply rooted in daily life. The findings of the study show that certain groups are heavily subjected to hate speech and discriminatory discourse. Furthermore, certain times of the year and recent developments have a great effect on the distribution of targeted groups. For instance, during the five days after the United States Embassy in Israel was moved to Jerusalem on May 14, 2018, almost 60 percent of articles containing hate speech targeted Jews. That targeted groups like Armenians, Christians and Jews are frequently portrayed as enemies, sometimes regardless of recent events, points to an alarming situation. Members of these targeted groups that are subjected to persistent demonization live in the same country with the perpetrators of this effort, making these groups particularly fragile in the face of hate speech.

In recent years, hate speech entered on the radar of not only national and local actors, but also international organizations, institutions and large social media

corporations like Facebook and Twitter. In 2016, the European Commission signed a protocol with Facebook, Microsoft, Twitter and YouTube with the purpose of facilitating the identification of hate speech.⁴⁶ At the end of 2018, corporations producing popular applications like Instagram, Google+, Snapchat, Dailymotion and jeuxvideo.com also signed the protocol. The easy access and anonymity provided by these media allowed hate speech to take different forms and dimensions than what is seen in print media. On the other hand, it seems unlikely that these platforms and their executives can develop an efficient countering strategy in the short run. Mark Zuckerberg, founder and top executive of Facebook, gave a statement to the United States Senate regarding the claims that personal information of Facebook users is leaked, and answered Senator Ben Sasse's question "How do you define hate speech?" by emphasizing the vagueness of the issue and the difficulty of identifying hate speech. This answer underscores the importance of making public the discussions on hate speech and its power.

On March 15, 2019, while this report was being written, two mosques in Christchurch, New Zealand were attacked. Though it cannot be said that the one and true reason of these attacks was hate speech against Muslims, it is safe to say that the rise and spread of discourse of hatred incites and legitimizes such actions. In order to take measures against such actions, it is necessary to identify hate speech both when it is explicit and when it is hidden between the lines, and also to conceive of different uses of it in different media. Though constructive discourse of top leaders like New Zealand Prime Minister Jacinda Arden and changes in state policies are crucial, different actors from all levels must take responsibility to initiate social transformation.

As discussed in the aftermath of the massacre in New Zealand, migration is one of the most important issues in today's world. Unfortunately, this issue is brought forward largely through threatening, exclusivist or instrumentalizing comments of actors in powerful positions in politics and the media. As in 2017, Syrians were once again among the groups most subjected to hate speech in 2018, and the majority of hate speech against Syrians (79%) was featured in local media. Since local publications have direct relationships with the regions in which they are circulated, discourse of enmity in these publications may lead to serious consequences.

46 "Code of Conduct on Countering Hate Speech Online", May 2016, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/code_of_conduct_on_countering_illegal_hate_speech_online_en.pdf.

For instance, on September 27, 2018, a dispute between Turkish and Syrians neighbors in Urfa was reported by directly targeting “Syrian” identity, especially in local media, and then some social media accounts urged people in Urfa to take to the streets to protest against Syrians. Hate speech generated and circulated by local media increases the possibility of actions that could turn into hate crimes.

The 2018 findings of media monitoring by the Hrant Dink Foundation show that discrimination in Turkey has been turning towards refugees in line with the rise of hate speech against refugees in the last 5 years. There is another indicator as alarming as this consistency: discriminatory discourse against Syrian refugees, which has been intensifying since 2014, has expanded to involve refugees in Turkey with different identities and has turned refugees into targets of a broader xenophobia. In addition to xenophobia centering on “refugee” identity, the number of items targeting refugee groups of Africans, Afghans, Iraqis and Iranians seems to be increasing. Through these articles and columns discussing refugees, the media are producing and circulating a discourse of misinformation, prejudice, discrimination and violence.

While racism, hate speech and discrimination is rising worldwide, effective initiatives countering this problem encourage hope for the creation of a discrimination-free discourse.

Many women in the United States organized and protested family separations that are taking place during the process of deportation. Protesting migration policies of the United States, women initiated demonstrations in different parts of the country with the slogan and hashtag #FamiliesBelongTogether.

On July 24, when an Afghan migrant was emplaned in Gothenburg airport to be deported, a Swedish student waited standing in a plane until the deportation decision was reversed. The young activist livestreamed her action, which was supported by other passengers; it goes down in history as an example of civil disobedience.

In 2010 an Armenian family requested asylum from Holland because they were in danger in Armenia. In 2018, they found out that they would be deported back to Armenia, so they took shelter in a Protestant church in the Hague. A decision made by the church activated an old good will agreement that prevents security forces from entering a church during mass; thus, to prevent the family’s appre-

hension, 400 pastors in Holland took turns holding mass 24 hours a day. Thanks to these uninterrupted masses, lasting 96 days, the government withdrew the deportation decision.

These examples of struggles and many others that we cannot include here show that there is a wide range of strategies for combating discrimination, from steps in our daily lives to social movements. We hope that this report contributes to the creation of a discourse free of discrimination, racism and violence.

© HRANT DINK FOUNDATION PUBLICATIONS, 2019

aş.u.lis

DISCOURSE
DIALOGUE
DEMOCRACY
LABORATORY

nefret söylemi